

บทบาทที่ได้ปฏิบัติงานจริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ประจำปีการศึกษา 2521

ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

ของ

สุนนา อัสวายุคกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2523

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาบทบาทและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา
เกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความ
ประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนและการใช้เทคนิคการแนะแนวดังนี้ การสังเกต
การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบสะสม ระเบียบพฤติกรรม และการ
เยี่ยมบ้าน และเพื่อเปรียบเทียบบทบาทและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่าง
กันทางด้านเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษาและประสบการณ์ในการ
แนะแนว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ครูที่ปรึกษาทุกคนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาใน
จังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งสิ้น 141 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามบทบาท
ที่ได้ปฏิบัติจริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช
2521 ปีการศึกษา 2521 ผลของการวิจัยปรากฏดังต่อไปนี้

ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่อบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติและใช้เทคนิคการ
แนะแนว การสังเกต 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนและใช้เทคนิคการแนะแนว
การสัมภาษณ์ 1 - 2 ครั้งต่อเดือน อบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน 1-2 ครั้งต่อภาคเรียน
และไม่ได้ใช้เทคนิคการแนะแนว แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบสะสม ระเบียบ
พฤติกรรม การเยี่ยมบ้าน ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา พบว่า ครูที่ปรึกษามีปัญหาไม่มีเวลาใน
การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต ระเบียบพฤติกรรม และการเยี่ยมบ้าน ปัญหาเวลาว่างไม่
ตรงกับนักเรียนในการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ ปัญหาไม่ทราบวิธีดำเนินการใช้เทคนิค
การแนะแนว สังคมมิติ ปัญหานักเรียนไม่ปฏิบัติตามในการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความ
ประพฤติ และปัญหาที่ครูที่ปรึกษาเห็นว่า เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการอบรมดูแลเอาใจ
ใส่นักเรียนด้านการเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การใช้เทคนิคการแนะแนว แบบ
สอบถาม อัตชีวประวัติ และระเบียบสะสม เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่
มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และ
ประสบการณ์ใน

การแนะแนวพบว่า บทบาทที่ไต่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเพศหญิง และเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ อดีตชีวประวัติ และ สังคมมิติ

บทบาทที่ไต่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน 20 - 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไป และครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ อดีตชีวประวัติ สังคมมิติ และการเยี่ยมบ้าน

บทบาทที่ไต่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่เคยอบรมการแนะแนวและไม่เคยอบรมการแนะแนว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการแนะแนว พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเพศหญิงกับเพศชาย และครูที่ปรึกษาที่เคยอบรมการแนะแนวกับไม่เคยอบรมการแนะแนว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อดีตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบพฤติกรรม และ การเยี่ยมบ้าน

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน 20 - 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไป และครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อดีตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบพฤติกรรม และ การเยี่ยมบ้าน

การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อดีตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบพฤติกรรม และ ระเบียบพฤติกรรม

THE ROLES ACTUALLY PERFORMED AND PROBLEMS OF M.S. I ADVISOR TEACHERS
ACCORDING TO THE B.E. 2521 CURRICULUM IN THE SECONDARY SCHOOLS
IN CHON BURI IN THE ACADEMIC YEAR 2521

AN ABSTRACT

BY

SUMNA ASSAVAPAYOOKKON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree

Srinakharinwirot University

February 1980

The study had two major purposes. The first was to study the roles actually performed and problems of M.S. I advisor teachers concerning academic guidance, behavior guidance, advice, and techniques in guidance observation, interview, questionnaire, autobiography, sociometry, cumulative record, anecdotal record, and home visit. The second was to compare the roles actually performed and problems of M.S. I advisor teachers to those of M.S. I advisor teachers who were different on the subjects of sex, numbers of advisees, educational level, and years of guidance experience.

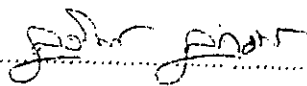
A group of 141 advisor teachers in Chonburi secondary schools under control of the Department of General Education was selected to participate in this study. Those teachers were responsible for advising students instructed according to the B.E. 2521 curriculum in the academic year 2521. The instrument used in this study was the self-constructed questionnaire on the roles actually performed and problems of M.S. I advisor teachers.

Based on the analyses of data, the conclusions could be drawn as follows: It was found that most of the advisor teachers explained the behavior guidance and use techniques in guidance-observation once or twice a week, advice and use techniques in guidance-interview once or twice a month, academic guidance once or twice per academic year, and did not use techniques in guidance-questionnaire, autobiography, sociometry, cumulative record, anecdotal record and home visit. The problems of the advisor teachers recognized that guidance personnel

had the duty to guide the students in learning, to counsel the students, and to utilize techniques in guidance-interview, questionnaire, autobiography, and cumulative record. Most of the advisor teachers did not have sufficient time in utilizing techniques in guidance-observation, cumulative record, and home visit, were not be able to utilize a technique in guidance-interview because of their off-duty hours did not accord with the students, and did not know how to use techniques in guidance and sociometry. The data also indicated that the students did not behave as they were guided. The comparison of the roles actually performed of the advisor teachers to those of the advisor teachers who were different on the subjects of sex, numbers of advisees, educational level, and years of guidance experience. The roles actually performed by male advisor teachers and female advisor teachers were significantly different in terms of academic guidance, behavior guidance, advice, and techniques in guidance-observation, interview, autobiography, and sociometry, The roles actually performed of the advisor teachers who were responsible for 20 - 25 students and of those who were responsible for more than 25 students and advisor teachers whose educational level was less than a bachelor degree or a bachelor degree and of those whose educational level was higher than a bachelor degree were significantly different when the variables of academic guidance behavior guidance, advice, techniques guidance observation, interview, autobiography, sociometry, and home visit were used.

The roles actually performed of the advisor teachers who had experience and those who did not have experience in guidance inservice training were significantly different across all selected variables. The comparison of the problems of the advisor teachers to those of the advisor teachers who were different on the subjects of sex, numbers of advisees, educational level, and years of guidance experience. Data analyses revealed that the problems of male advisor teachers and female advisor teachers and advisor teachers who had experience and those who did not have experience in guidance inservice training were significantly different when the variables of academic guidance, behavior guidance, advice, techniques in guidance-observation, interview, autobiography, sociometry, anecdotal record, and home-visit were used. The problems of the advisor teachers who were responsible for 20 - 25 students and of those who were responsible for more than 25 students and advisor teachers whose educational level was less than a bachelor degree or a bachelor degree and of those whose educational level was higher than a bachelor degree were significantly different when the variables of academic guidance, behavior guidance, advice, and techniques in guidance-observation, interview, autobiography, sociometry, cumulative record, and anecdotal record were used.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้



ประธาน

นายกเทศมนตรีเมือง

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์
สุทธิธาทิพย์ และ อาจารย์กาญจนา มณีแสง ในการให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์
ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา
 ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์อุทุม ส่องเสริม แห่งโรงเรียนชลราษฎรอำรุง ชลบุรี ที่ได้กรุณา
ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์อุตร สุวรรณรัตน์ แห่งหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
จังหวัดชลบุรี ที่ได้กรุณาช่วยเป็นนักดูเทศก์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ
อาจารย์ใหญ่ ตลอดจนคณะอาจารย์ที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ปี
การศึกษา 2521 โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ที่ให้ความร่วมมือและความสะดวกในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือและให้กำลังใจจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
สำเร็จลงด้วยดี

สุมนา อัสวายุศักดิ์กุล

สารบัญ

บท	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	10
ความสำคัญของกำรศึกษาค้นคว้า.....	11
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	11
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	12
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	13
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	16
การวิจัยในต่างประเทศ	16
การวิจัยในประเทศไทย	20
3 วิธีดำเนินการ	30
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	32
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	35
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4 ผลการค้นคว้า	37
การเสนอผลการค้นคว้า	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
5 บทขอ สรุปผล อภิปราย และขอเสนอแนะ	68
บทขอ	68
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	68

กลุ่มตัวอย่าง	68
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
สรุปผลการค้นคว้า	69
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	104
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	105
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	115

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน อำเภอ เพศ จำนวน นักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ อุดมคติทางการศึกษา และ ประสบการณ์ในการแนะแนว	30
2	แสดงตารางรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	38
3	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	40
4	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	41
5	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	42
6	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิค การแนะแนว การสังเกต.....	43
7	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์	44
8	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการแนะแนว แบบสอบถาม	45
9	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการแนะแนว อัดตื้อประวัติ.....	46
10	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ.....	47
11	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการแนะแนว ระเบียบสะสาง	48
12	แสดงตารางรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการแนะแนว ระเบียบพฤติกรรม	49

13	แสดงการร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การเยี่ยมบ้าน	50
14	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาโดยแยกตามเพศ	52
15	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา โดยแยกตามจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา	54
16	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา โดยแยกตามคุณวุฒิทางการศึกษา	56
17	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา โดยแยกตามประสบการณ์ในการแนะแนว	58
18	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยแยกตามเพศ	60
19	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยแยกตามจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา	62
20	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยแยกตามคุณวุฒิทางการศึกษา	64
21	แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยแยกตามประสบการณ์ในการแนะแนว	66
22	แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	168
23	แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	170
24	แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	172

25	แสดงการรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว การสังเกต	174
26	แสดงการรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว การสัมภาษณ์	176
27	แสดงการรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว แบบสอบถาม	178
28	แสดงการรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว อัดฉีดชีวประวัติ	180
29	แสดงการรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว สังคมมิติ	182
30	แสดงการรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว ระเบียบสะสม	183
31	แสดงการรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว ระเบียบพฤติกรรม	185
32	แสดงการรายละเอียดของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว การเยี่ยมบ้าน	186
33	แสดงการรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแล เอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	187
34	แสดงการรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการอบรมดูแล เอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	190
35	แสดงการรายละเอียดของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา เบื้องต้นแก่นักเรียน	192

36	แสดงการรอยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว การสังเกต	194
37	แสดงการรอยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว การสัมภาษณ์	196
38	แสดงการรอยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว แบบสอบถาม	198
39	แสดงการรอยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว อัดคชีวประวัติ	199
40	แสดงการรอยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว สังคมมิติ	200
41	แสดงการรอยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว ระเบียบสะสม	201
42	แสดงการรอยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว ระเบียบพฤติกรรม	203
43	แสดงการรอยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา เกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะแนว การเยี่ยมบ้าน	204

คำนำ

ความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงของประเทศชาติเป็นความปรารถนาของทุกประเทศ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในระยะของการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม รากฐานสำคัญของการพัฒนา คือ ประสิทธิภาพของพลเมือง การศึกษามีบทบาทในการพัฒนาพลเมือง ทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพระราชพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาประจำปี 2510 ตอนหนึ่งว่า "ความเจริญหรือความเสื่อมของชาติย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของพลเมือง " (ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท 2514 : 41)

อย่างไรก็ดี การให้การศึกษาแก่เยาวชนเพียงเพื่อให้อ่านออกเขียนได้นั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอ ในขณะที่เด็กวัยที่จะลงทุนให้เยาวชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษานั้นทำได้ไม่มากนัก เพราะเป็นการสิ้นเปลืองมากและไม่มีตำแหน่งงานระดับสูงมากพอที่จะให้ทำได้ อีกประการหนึ่งประเทศที่กำลังพัฒนาและมีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร เช่น ประเทศไทย มีความต้องการกำลังคนระดับสูงน้อย กำลังคนที่เป็นแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศจึงได้แก่กำลังคนระดับกลาง ซึ่งได้แก่ บุคคลที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นการให้การศึกษาแก่เยาวชนในระดับมัธยมศึกษาจึงมีความสำคัญในการผลิตกำลังคนประเทศต้องการ

การศึกษาเป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งสำหรับความเจริญของสังคมและประเทศชาติ ในปัจจุบันนี้ สังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและวิทยาการก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง กระบวนการศึกษาก็ต้องพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการทางสังคมและวิทยาการทั้งในแง่ของระบบการศึกษาและหลักสูตรซึ่งเป็นหัวใจของการศึกษา

โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรในพุทธศักราช 2513 งานพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินติดต่อกันมาเป็นลำดับ ต่อมาได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 กำหนดระบบโรงเรียนใหม่ ให้จัดประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษา 6 ปี แบ่งเป็นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี และให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 เป็นต้นไป (กระทรวงศึกษา 2520 : 1)

ในส่วนที่เกี่ยวกับมัธยมศึกษา แนวนโยบายของรัฐบาลในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ได้ระบุไว้ว่า (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1) "มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม" คณะอนุกรรมการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและกรมวิชาการ ซึ่งรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับหลักสูตร ได้กำหนดโครงสร้างและจุดประสงค์ของหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับแนวนโยบายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าในโครงสร้างของหลักสูตรใหม่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจมากขึ้น การจัดกลุ่มวิชาก็ได้จัดให้สอดคล้องกับความคิดที่จะให้การศึกษาเป็นไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้เรียนให้มากที่สุด แต่ผู้เรียนจะสัมผัสผลในการศึกษามากน้อยเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งจะขาดเสียมิได้ คือ กระบวนการแนะแนว เพราะการแนะแนวมีส่วนช่วยส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้ถึงขีดสุดแห่งศักยภาพ ตามเจตจำนงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษา แนวนโยบายของรัฐในการจัดการศึกษาและแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปัจจุบันโรงเรียนแต่ละแห่งมีครูแนะแนว (Guidance Counselor) ไม่เพียงพอ
กับความต้องการของนักเรียน ครูแนะแนวจึงไม่อาจที่จะให้บริการให้ทั่วถึงแก่นักเรียน
ได้อย่างทั่วถึง ฉะนั้น ควรมีครูที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งจากครูด้านวิชาการ ซึ่งมีจำนวนมากมา

บริการให้ความช่วยเหลือแนะนำทางด้านการเรียน ความประพฤติและอื่น ๆ จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงกัน ทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจ มีความมั่นคงทางอารมณ์ เนื่องจากมีผู้ที่ตนสามารถจะไปขอความช่วยเหลือแนะนำได้ เพราะมีความรู้สึกว่าครูที่ปรึกษานั้นเป็นที่พึ่งของเขาได้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการปกครองและการแก้ไขพฤติกรรมก่อนที่จะส่งให้ฝ่ายแนะแนว เพราะแท้จริงแล้วงานแนะแนวเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหา

จากการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งจัดหลักสูตรเป็นรายวิชา การบริหารหลักสูตรเพื่อการเรียนการสอนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย ที่เห็นได้ชัดเจนนั่นคือ ผู้สอนจะสอนเป็นรายวิชาและประเมินผลเอง การรายงานผลการเรียนเปลี่ยนไป การคิดคะแนนเปลี่ยนไปเป็นระดับคะแนนแทนตัวคะแนน เมื่อเป็นดังนี้ การบังคับบัญชาการปกครองโรงเรียนน่าจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยโรงเรียนอาจแต่งตั้งครูที่ปรึกษาให้นักเรียนอยู่ในความรับผิดชอบ 20 - 25 คน แล้วกำหนดหน้าที่ให้ดูแลเอาใจใส่นักเรียนแต่ละคนทุกด้าน ทั้งด้านการเรียน ความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น ช่วยจัดทำระเบียบสละสนับที่กระเป๋านักเรียน เยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น หน้าที่เหล่านี้ต้องกำหนดให้แน่นอนแล้วให้รายงานการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกวันหรือทุกสัปดาห์ ตลอดจนกรรมการบริหารภายในโรงเรียนที่ผู้บริหารจัดตั้งขึ้น คณะกรรมการจะสรุปผลเสนอผู้บริหารต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 19)

* ประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดระบบครูที่ปรึกษา คือ ครูทุกคนจะใกล้ชิดกับนักเรียน รู้จักนักเรียนทุกคนอย่างดีเกือบทุกด้าน ซึ่งเป็นผลดีต่อการปกครอง เพราะนักเรียนจะรู้ว่าครูที่ปรึกษานั้นเป็นที่พึ่งของเขาได้ นักเรียนจะได้รับความอบอุ่นใจจากครูแล้วยังได้รับความอบอุ่นจากครูที่ด้วย โดยครูที่ปรึกษาจะเป็นผู้ประสานงานให้ครูที่ช่วยดูแล เป็นคน ✱

เหตุผลของการเสนอให้จัดระบบครูที่ปรึกษาก็เพราะการเรียนตามหลักสูตรใหม่ซึ่งจัดหลักสูตรเป็นรายวิชา ครูที่เข้าสอนทุกครั้งต้องตรวจสอบเวลา ครูจะสอนเพียงวิชาเดียวแต่หลายชั้น ซึ่งแตกต่างจากชั้นประถมศึกษาที่ครูประจำชั้นสอนหลายวิชา ครูประจำชั้นได้ใกล้ชิดกับบรรดาเด็กนักเรียน นักเรียนมีความรู้สึกว่ายาวนานมีผู้ปกครองดูแล อยู่โรงเรียนมีครูประจำ

ชั้นเป็นที่พึ่ง เป็นที่สอบถาม เป็นผู้คัดเตือน เป็นผู้ให้ความอบอุ่น พอมายู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา แม้จะมีครูประจำชั้น แต่ครูรายวิชาเป็นผู้สอน ครูประจำชั้นก็จะสอนเท่ากับครูอื่น ๆ ไม่มีโอกาสดูแลใกล้ชิดเด็กอย่างแท้จริง อันเป็นต้นเหตุก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งในสภาพเช่นนี้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ โดยใช้ครูที่ปรึกษาดังกล่าวรับผิดชอบในการแก้ปัญหาขึ้นต้น ก่อนที่จะส่งให้ฝ่ายแนะแนว (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 19)

ในการกำหนดหน้าที่ของครูที่ปรึกษานั้น หน้าที่ประจำตามกำหนดของคุรุสภาจะต้องคงไว้ส่วนหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการแนะแนวอาจมีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:19)

1. ช่วยหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน
2. ช่วยจัดทำและกรอกระเบียนสะสม
3. ชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน เห็นคุณค่าของการศึกษา
4. กระตุ้นให้นักเรียนประพฤติดี ทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและหมู่คณะ
5. ช่วยให้คำปรึกษาแนะนำแก้ปัญหาในส่วนที่พอจะแก้ไขได้
6. ช่วยให้ความเห็นแก่ครูแนะแนวเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ฯลฯ

บทบาทของครูที่ปรึกษา

บทบาทของครูที่ปรึกษาในสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งนั้น ย่อมมีข้อแตกต่างกันไปบ้างแล้วแต่แต่ละสถาบัน แต่ส่วนใหญ่แล้วบทบาทที่สำคัญของครูที่ปรึกษา คือ การเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการให้แก่ นักเรียน ซึ่งในเรื่องนี้สถาบันการศึกษาในต่างประเทศระบุไว้ชัดเจน และมักจะใช้คำที่มีความหมายถึงครูที่ปรึกษาว่า Academic Advisor หรือ Faculty Advisor ซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับทางคำปรึกษา ใน Dictionary ของ วี กูด (V. Good) ก็ได้ให้ความหมายของครูที่ปรึกษาว่า "ครูที่ปรึกษาเป็นผู้ให้คำแนะนำนักเรียนในการเลือกแนวทาง

การเรียนรู้ การตัดสินใจในการเลือกวิชาเรียน และแนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน"

— มุลเลอร์ (Mueller. 1961: 210) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาว่า ครูที่ปรึกษามีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในจุดมุ่งหมายของการศึกษาและมีความสามารถที่จะช่วยเหลือ แนะนำนักเรียนในการวางแผนการเรียนและเป้าหมายในการเรียน

วิลเลียมสัน (Williamson, 1961: 29) มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า ครูที่ปรึกษาจะต้องช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการเลือกวิชาเรียนให้ครบตามหลักสูตร นอกจากนี้ยังต้องสามารถที่จะนำข้อมูลอื่น ๆ มาประกอบการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

— ฮอปส์กินส์ (Hopkins. 1926 :25 - 28) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาไว้ค่อนข้างจะครอบคลุมและกว้างขวางว่า ครูที่ปรึกษาจะต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจ ให้ความอบอุ่น และเป็นกันเองกับนักเรียนแต่ละคน นอกเวลาเรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดของหมวดวิชา เทคนิค แผนการเรียน จำนวนหน่วยกิต ที่นักเรียนจะต้องเรียนให้ครบ นอกจากนี้ครูที่ปรึกษาจะต้องมีความสามารถในการแปลความหมายข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งจะได้จากการสัมภาษณ์นักเรียน การให้ความเอาใจใส่ด้านการเงินของนักเรียน สุขภาพ นิสัย และทัศนคติของนักเรียน ฮอปส์กินส์ ได้เห็นว่า การสร้างสัมพันธภาพในการให้คำปรึกษาทางวิชาการ ไม่ใช่การแก้ปัญหาโดยการให้คำปรึกษาเท่านั้น แต่เป็นการช่วยให้นักเรียนเข้าใจปัญหานั้น ๆ เข้าใจถึงข้อยุ่งยากต่าง ๆ เข้าใจถึงข้อเท็จจริงและเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ไม่ใช่การบอกคำตอบในการแก้ปัญหาให้นักเรียน การให้คำปรึกษาทางวิชาการก็เหมือนกับการเรียนการสอน โดยการให้ความเอาใจใส่ด้านวิชาการและปัญหาการเรียนของนักเรียนและเป็นการนำนักเรียนไปในทิศทางที่เหมาะสมเพื่อให้สำเร็จการศึกษาด้วยดี

สำหรับบทบาทของครูที่ปรึกษาในสถาบันการศึกษาของไทยนั้น ได้มีผู้ให้ความเห็น
ไว้อย่าง ๑ กัน ดังที่ สุนทร อมรวิวัฒน์ (สุนทร อมรวิวัฒน์ 2518 : 119) กล่าวไว้ในกรณี
อาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่า ได้มีการอภิปรายในหมู่อาจารย์ มหาวิทยาลัยอยู่
เสมอว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาทางวิชาการเท่านั้น หรือควรมี
หน้าที่ช่วยแก้ปัญหาทางจิตใจและปัญหาส่วนตัวของนิสิตด้วย บางคนเห็นว่าควรทำเพียงใน
ด้านวิชาการอย่างเดียว คือ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร การลงทะเบียนเลือกวิชาเรียน
และดูแลให้นิสิตจบในเวลาที่เหมาะสมที่กำหนดให้เท่านั้น ส่วนปัญหาทางด้านจิตใจ สังคม
อันเป็นปัญหาส่วนตัวของนิสิต ควรมอบหรือส่งให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเป็นผู้ดูแล

ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาอีกกลุ่มหนึ่งให้ความเห็นว่า อาจารย์ที่
ปรึกษาควรจะช่วยเหลือนิสิตไต่บ้างในบางกรณีที่เป็นปัญหาไม่ร้ายแรงนัก เช่น ทำ
หน้าที่เป็นผู้ฟังปัญหาต่าง ๆ ช่วยแนะแนวทางการตัดสินใจที่ถูกต้อง หรือช่วยแนะแหล่งสวัสดิการ
และแหล่งบริการต่าง ๆ ที่จะช่วยแก้ปัญหาขึ้นต้นแก่นิสิตได้

ความคิดเห็นประการแรกที่ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือให้
คำปรึกษาทางวิชาการแต่เพียงประการเดียวนั้น จะเห็นได้ชัดตรงกับความคิดเห็นของนักการ
ศึกษาต่างประเทศที่ได้อภิปรายมาแล้ว เช่น วี กูด (V. Good) มุลเลอร์ (Mueller) และ
วิลเลียมสัน (Williamson) ที่ให้ความเห็นไว้ทำนองเดียวกันว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้
คำแนะนำนักศึกษาในเรื่องการเลือกแนวทางในการเรียน การวางแผนการเรียน การตัดสินใจ
ใจในการเลือกวิชาเรียน รวมทั้งช่วยแนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน
ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนทั้งสิ้น

ส่วนความคิดเห็นประการหลังที่ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความช่วยเหลือแนะนำ
นักศึกษาในเรื่องส่วนตัวและเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ไต่บ้าง ในบางกรณีที่เป็นปัญหาไม่
ลึกซึ้งนัก ก็ตรงกับความคิดที่ว่า การที่นักศึกษาจะบรรลุผลสำเร็จในการเรียน เป็นผู้ก่อ
รวบความรู้อยู่และคุณธรรมของครูเป็นกรณีนั้น นอกจากจะต้องส่งเสริมทางการเรียนและสั
ติปัญญาแล้ว ยังจะต้องส่งเสริมทางด้านอื่น ๆ อีก เช่น ด้านการปรับตัว ด้านสภาพแวดล้อม

รวมทั้งการให้ความดูแลเรื่องความประพฤติด้วย เพราะองค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อการเรียน
ทั้งสิ้น ดังผลการศึกษาของอนาสตาซี (Anastasi. 1963: 142) ที่พบว่า การศึกษาใน
ระดับอุดมศึกษานั้น ความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จทางการเรียนกับความถนัดทางการเรียน
มีค่าต่ำ ทั้งนี้เพราะมีตัวแปรค่านที่ไม่ใช่สติปัญญาเกี่ยวข้องกับหลายตัวแปร ซึ่งได้แก่ องค์
ประกอบทางจิตเวชวิทยา สังคม การสนใจ และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา

ในปัจจุบันสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ก็มีแนวโน้มทางความคิดเห็นเช่นเดียวกันนี้ ซึ่ง
จะเห็นได้จากการที่มีผู้เขียนเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ ก็ได้ระบุว่าอาจารย์ที่
ปรึกษาเป็นผู้ที่จะให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่นักเรียนทั้งในด้านวิชาการและด้านส่วนตัว ดังเช่นที่
สุมิน อมรวิวัฒน์ (สุมิน อมรวิวัฒน์ 2518: 130 - 132) กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ที่
ปรึกษาไว้ว่า เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาเริ่มรับนิสิตเข้ามาอยู่ในความดูแลแล้ว งานอันดับแรกที่จะ
ต้องช่วยเหลือนิสิตคือ การให้คำปรึกษาทางวิชาการซึ่งได้แก่

1. การเลือกสาขาวิชาเรียนและการลงทะเบียนเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้อง
อธิบายลักษณะของหลักสูตร ฝึกการอ่านเลขรหัสวิชา อานลักษณะรายวิชาและแนะนำวิธีการ
กรอกบัตรลงทะเบียนอย่างถูกต้องให้แก่ นิสิต มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาหลายประการ เช่น นิสิต
เลือกเรียนวิชาเอกที่ตนไม่ถนัด ไม่เข้าใจวิธีการลงทะเบียน ไม่เข้าใจวิธีชำระเงินค่า
หน่วยกิตและอื่น ๆ

2. การเพิ่มและถอนทะเบียนเรียนในรายวิชาต่าง ๆ เมื่อนิสิตเรียนไปได้สัก
ระยะเวลาหนึ่ง นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
เรียนในแต่ละรายวิชาเพื่อปรับให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของนิสิต อาจารย์
ที่ปรึกษาจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการขอเพิ่มและถอนรายวิชา ตรวจสอบลักษณะ
รายวิชาตามเหตุผลและการตัดสินใจของนิสิตให้แน่นอนเสียก่อนลงนามรับรอง

3. การวัดผลในแบบหน่วยกิต การจัดหลักสูตรในแบบหน่วยกิตนี้ รายวิชาทุกวิชา
มีความสำคัญเท่าเทียมกันหมด จะต่างกันก็แต่จำนวนหน่วยกิตเท่านั้น ฉะนั้นถ้าสอบไม่ได้ใน
รายวิชาใดจะเอาคะแนนในรายวิชาอื่นมารวมช่วยเหลือหรือทดแทนไม่ได้ ต้องเรียนซ้ำวิชานั้น
จนผ่านถ้าเป็นวิชาบังคับ หรือตัดวิชานั้นทิ้งไปถ้าเป็นวิชาเลือก อาจารย์ที่ปรึกษาต้องแนะนำ

นิสิตให้อาใจใส่การเรียนทุกวิชา และถ้านิ่งอยู่เสมอว่า การวัดผลในแต่ละรายวิชาอาจมีขึ้นได้เสมอ มิใช่การสอนประจำภาคเท่านั้น นอกจากนี้รหัสและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของการวัดผลเป็นสิ่งที่อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตต้องเข้าใจและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

4. วิธีการเรียนและการแก้ปัญหาการเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำวิธีการเรียน การทบทวน การจัดเวลาเรียนให้นิสิตได้ทราบตั้งแต่ต้น และหมั่นสอบถามปัญหาการเรียนของนิสิตอยู่เสมอพร้อมทั้งให้คำแนะนำตามสภาพที่เป็นจริงและถูกต้องในปัจจุบัน โดยไม่นำเอามาตรฐานการเรียนของตัวอาจารย์ที่ปรึกษาเองในอดีตมาเป็นหลักใหญ่ในการแนะนำนิสิต

✓ บทบาทสำคัญอีกประการหนึ่งของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ การให้คำปรึกษาแก่นิสิตในด้านสวัสดิการ ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาจะมีบทบาทในการให้คำแนะนำช่วยเหลือนิสิตในการแก้ปัญหาทางต่าง ๆ เช่น

1. ปัญหาส่วนตัว ได้แก่ ปัญหาทางด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งอาจเป็นทั้งปัญหาสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิต

2. ปัญหาทางสังคม ได้แก่ ปัญหาการปรับตัวในสังคมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

3. ปัญหาทางการเงิน ได้แก่ การขาดแคลนทุนทรัพย์ที่จะศึกษาเล่าเรียน การจัดสรรทุนให้แก่นิสิต และการแสวงหาแหล่งสวัสดิการที่จะช่วยเหลือนิสิตในขั้นนี้

4. ปัญหาด้านอาชีพ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ถูกต้องต่อวิชาชีพสาขาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ การให้ข่าวสารหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไป

✓ การช่วยให้คำปรึกษาแก่นิสิตในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีความรู้กว้างขวางเกี่ยวกับแหล่งสวัสดิการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยให้มากที่สุด (สุเมธ อมรวิวัฒน์)

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษานักเรียนนั้น บ่อยครั้งที่เกิดขึ้นจากตัวนิสิต แต่ก็มีบางครั้งที่เกิดขึ้นจากครูที่ปรึกษาเอง ซึ่งในเรื่องนี้ มุลเลอร์ (Mueller, 1961: 213-214) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจเกิดจากตัวของครูที่ปรึกษาได้แก่

1. การขาดความรู้และขาดข้อมูลต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษา เช่น ไม่เข้าใจชัดเจนในเรื่องหลักสูตร เนื้อหาวิชา ไม่มีข้อมูลพอในเรื่องของวิชาที่เปิดให้เลือกเรียน ฯลฯ เหล่านี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูที่ปรึกษาจะต้องพิจารณาปรับปรุงตนเองเป็นอย่างมาก
2. ครูที่ปรึกษาที่มีความเห็นเข้าข้างตัวเองหรือถือความคิดของตนเองเป็นใหญ่มากเกินไป จึงทำให้อาจจะตั้งข้อสมมติฐานตามที่ตนคิดว่าถูกต้องหรือบางครั้งก็เข้มงวดกับนักเรียนมากเกินไป ทำให้นักเรียนไม่อยากเข้ามาขอรับคำปรึกษา
3. การมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสม ครูที่ปรึกษาบางคนขาดความจริงใจในการให้คำปรึกษา ไม่รักษาวรรณียบธรรมของครูที่ปรึกษา เช่น นำเรื่องของนักเรียนไปเล่าให้ผู้อื่นฟังโดยเห็นเป็นเรื่องขบขัน ไม่เข้าใจความต้องการของนักเรียน ไม่ยอมใช้เวลาให้กับนักเรียนที่อยู่ในความดูแลของตน ไม่ดำเนินถึงจุดขยายอันแท้จริงของการให้คำปรึกษา และบางคนก็แก้ปัญหาให้แก่เด็กโดยขาดการวินิจฉัยที่ดีพอ

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ อีก เช่น ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาพอที่จะพูดคุยหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียน หรือนักเรียนไม่มีความอดทนพอในการที่จะคอยพบกับครูที่ปรึกษาเหล่านี้ ซึ่งมุลเลอร์ได้เสนอแนะว่า ควรจะได้มีการพิจารณาในเรื่องชั่วโมงสอนของครูที่ปรึกษา และชั่วโมงการเรียนของนักเรียนและจะต้องพยายามให้มีเวลาว่างตรงกัน

เมื่อประมวลแล้วจะเห็นว่า องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับบทบาทของการเป็นครูที่ปรึกษา โดยเหตุที่ครูที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งดังกล่าวและโรงเรียนต่าง ๆ ก็ได้จัดให้มีระบบครูที่ปรึกษาคอยให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนมาบ้างแล้ว

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธทศวรรษ 2521 ประจำปีการศึกษา 2521 ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ซึ่งยังไม่เคยมีผู้ใดทำการวิจัย เพื่อทราบวาทะบทที่ได้ ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้กระทำไปแล้วนั้นเหมาะสมและเพียงพอหรือไม่ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูที่ปรึกษาได้กระทำไปแล้วนั้นเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนเพียงใด และถึง ปัญหาในการปฏิบัติงานอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้อาจนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง การให้ความช่วยเหลือ แนะนำด้านการเรียน ความประพฤติและอื่น ๆ ของครูที่ปรึกษาให้ได้ ผลมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาและต่องานการมัธยมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดชลบุรี ซึ่งจากการสำรวจสภาพและปัญหาของผู้บริหารโรงเรียน-มัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 12 พบว่า (สำนักงานศึกษาธิการเขต 12 2519: 56) "นักเรียนส่วนมากเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน นักเรียนบางส่วนมีความประพฤติไม่เรียบร้อย สุนัขหรือ และฝ่าฝืนระเบียบการแต่งกายของโรงเรียนและมาโรงเรียนสาย นักเรียนบางคนติดบุหรี่ ยาเสพติด นักเรียนไม่สนใจการเรียน ไม่เคารพครูที่ไม่ได้สอนตน ไม่เลือกเรียนวิชาดี หัก แตะจะศึกษาต่อ"

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

ในการศึกษาครั้งนี้ มีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่ได้ปฏิบัติจริง
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา ตามตัวแปร
 - 2.1 เพศ
 - 2.2 จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ
 - 2.3 คุณวุฒิทางการศึกษา
 - 2.4 ประสบการณ์ในการแนะแนว

3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา ตามตัวแปร

3.1 เพศ

3.2 จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ

3.3 คุณวุฒิทางการศึกษา

3.4 ประสบการณ์ในการแนะแนว

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการที่จะช่วยให้ผู้ที่ทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาได้เข้าใจและตระหนักถึงบทบาทของตน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเองและงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด ตลอดจนนำให้ทราบแนวทางที่จะปรับปรุงและส่งเสริมงานในหน้าที่ของครูที่ปรึกษาให้ดีขึ้น สำหรับผู้บริหารการศึกษาและครูแนะแนว

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชายและหญิง มีความแตกต่างกัน
2. บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ ตั้งแต่ 20 ถึง 25 คน กับ มากกว่า 25 คนขึ้นไป มีความแตกต่างกัน
3. บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวุฒิทางการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่า มีความแตกต่างกัน
4. บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการแนะแนวและที่ไม่มีประสบการณ์ในการแนะแนว มีความแตกต่างกัน
5. ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชายและหญิง มีความแตกต่างกัน

6. ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ ตั้งแต่ 20 ถึง 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไป มีความแตกต่างกัน

7. ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวิธีการทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่ามีความแตกต่างกัน

8. ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการแนะแนวและที่ไม่มีประสบการณ์ในการแนะแนว มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ประจำปีการศึกษา 2521 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยคำสั่งของผู้บริหารโรงเรียน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ก. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบคือ

1. เพศ ได้แก่

- เพศหญิง

- เพศชาย

2. จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ

- ตั้งแต่ 20 - 25 คน

- มากกว่า 25 คน

3. วิธีการทางการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี

- ปริญญาตรีและสูงกว่า

4. ประสิทธิภาพในการแนะแนว

- เคยได้รับการอบรม
- ไม่เคยได้รับการอบรม

ข. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

1. บทบาทของครูที่ปรึกษา 4 ด้าน คือ

- 1.1 การดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน
- 1.2 การดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ
- 1.3 การให้คำปรึกษาเบื้องต้น
- 1.4 การใช้เทคนิคในการแนะแนว โดยแบ่งเป็น 8 แบบ ดังนี้
 - 1.4.1 การสังเกต
 - 1.4.2 การสัมภาษณ์
 - 1.4.3 แบบสอบถาม
 - 1.4.4 อัตชีวประวัติ
 - 1.4.5 สังคมมิติ
 - 1.4.6 ระเบียบสัมภาษณ์
 - 1.4.7 ระเบียบพฤติการณ์
 - 1.4.8 การเยี่ยมบ้าน

2. ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

ครูที่ปรึกษา หมายถึง ครูในโรงเรียนที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหารโรงเรียนให้ปฏิบัติหน้าที่ครูที่ปรึกษา

บทบาทของครูที่ปรึกษา หมายถึง หน้าที่และความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา ซึ่งตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:19) ได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาไว้ดังนี้คือ

1. การดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน
2. การดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้น
4. การใช้เทคนิคในการแนะแนว ซึ่งได้แก่

4.1 การสังเกต

4.2 การสัมภาษณ์

4.3 แบบสอบถาม

4.4 อดีตชีวประวัติ

4.5 สังคมมิติ

4.6 ระเบียบสะสม

4.7 ระเบียบพฤติกรรม

4.8 การเยี่ยมบ้าน

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริง หมายถึง บทบาทของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้
กระทำจริงในปีการศึกษา 2521

การดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน หมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียน
ในเรื่องหลักสูตร แผนการเรียน การลงทะเบียนเรียน การเลือกวิชาเรียน ความสำคัญของการเรียน และ คุณค่าของการศึกษา

การดูแลเอาใจใส่ด้านความประพฤติ หมายถึง การส่งเสริมนักเรียนให้กระทำตน
เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และหมู่คณะ

การให้คำปรึกษาเบื้องต้น หมายถึง การให้คำปรึกษาแนะนำหรือแก้ปัญหาของนักเรียน
ในด้านส่วนตัว การปรับตัวทางสังคมและอารมณ์

การสังเกต หมายถึง การดูหรือสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในสถานการณ์ต่าง ๆ
อย่างมีจุดหมาย

การสัมภาษณ์ หมายถึง การสนทนาหรือการพูดคุยกัน โดยมีวัตถุประสงค์แน่นอน
 ว่าเป็นการสัมภาษณ์ เพื่อให้คำปรึกษาหารือหรือเป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริงหรือห้
 สองประการ

แบบสอบถาม หมายถึง ข้อคำถามต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อต้องการให้ผู้ถูกถามกรอก
 ข้อความลงไป เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เข้าใจได้อย่างกว้างขวางจาก
 นักเรียนจำนวนมาก ในระยะเวลาอันสั้น

อัตชีวประวัติ หมายถึง ประวัติความเป็นมาของนักเรียน ที่ดำเนินมาเป็นระยะ ๆ
 ติดต่อกัน โดยนักเรียนเป็นผู้เขียนขึ้นด้วยตนเอง

สังคมมิติ หมายถึง วิธีการที่ครูใช้เพื่อหาความสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่มของ
 นักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้อยู่ร่วมกัน สังคมกันนานพอรู้จักกันดีแล้ว

ระเบียบสะสม หมายถึง เอกสารที่รวบรวมข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ระเบียบพฤติกรรม หมายถึง การจดบันทึกพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของ
 นักเรียนแต่ละคน ในสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่งติดต่อเนื่องกัน

การเยี่ยมบ้าน หมายถึง การติดต่อระหว่างบ้านกับโรงเรียนหรือผู้ปกครองนักเรียน
 กับครู

มัธยมศึกษาปีที่ 1 หมายถึง ระดับชั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรพุทธศักราช
 2521 ปีการศึกษา 2521

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา สังกัด
 กองการมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในจังหวัดชลบุรี

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การวิจัยในต่างประเทศ

เดอลิเซล(Delisle.1965 : 65-68) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการให้คำปรึกษาแก่นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมิชิแกน เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการให้คำปรึกษาทางวิชาการ ซึ่งดำเนินงานโดยวิทยาลัยและคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และเพื่อต้องการศึกษาถึงสิ่งที่ควรจัดเข้าในแผนงานให้คำปรึกษา พร้อมทั้งศึกษาถึงปฏิกิริยาของอาจารย์ในคณะต่าง ๆ และปฏิกิริยาของนิสิตที่มีต่อแผนงานนี้ วิธีการที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการสัมภาษณ์และใช้แบบสอบถามคณาจารย์และนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวนมากกว่า 5,000 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่นิสิตมีความเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ในการให้คำปรึกษาทางวิชาการของอาจารย์ที่ปรึกษาว่าหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษามีดังนี้คือ

1. ช่วยในการวางแผนการเรียนร่วมกับนิสิตในทุก ๆ ภาคเรียน
2. ช่วยในการเตรียมตัวเพื่อลงทะเบียนก่อนการลงทะเบียนในแต่ละภาคเรียน
3. ช่วยในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงแผนการเรียนหลังจากลงทะเบียนไปแล้ว โดยการถอนวิชาเรียนและการเพิ่มวิชาเรียน
4. ให้ความสนับสนุนและกระตุ้นให้นิสิตสำนึกในความสามารถของตน ให้นิสิตคอย ๆ เข้าใจตนเองและส่งเสริมให้นิสิตสามารถช่วยตัวเองได้มากขึ้น
5. ช่วยให้นิสิตรู้จักตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ
6. ช่วยนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำให้ค้นหาสาเหตุและวิธีการปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น
7. ช่วยแนะนำนิสิตไปยังแหล่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย เพื่อเรียนรู้แหล่งต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งที่นิสิตจะได้ประโยชน์จากแหล่งนั้น ๆ

จากผลการวิจัยของเดอลิเซล(Delisle.1965:65) ในด้านเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมิชิแกน พอสรุปได้ว่า การที่อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในด้านการให้คำปรึกษาได้เป็นผลสำเร็จอย่างด้นั้น เป็นเพราะ

1. จำนวนนิสิตที่ให้อาจารย์แต่ละคนรับผิดชอบมากเกินไป
2. ไม่มีเวลาพอที่จะให้บริการแก่นิสิตแต่ละคน
3. ไม่พอใจที่จะต้องทำหน้าที่แต่เพียงลงชื่อในบัตรลงทะเบียน
4. คำนิยามของหน้าที่ในการให้คำปรึกษาทางวิชาการไม่ชัดเจน
5. ภาระงานของนิสิตที่สมบูรณ์แบบ
6. ขาดข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรที่สมบูรณ์แบบและถูกต้อง
7. มีความเชื่อว่าการทำงานในหน้าที่นี้จะไม่ได้รับผลตอบแทนเท่ากับการสอน

และการวิจัย

ส่วนนิสิตมีความเห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคคือ

1. มีการเปลี่ยนแปลงการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทุกปี ทำให้อาจารย์และนิสิตไม่สามารถทำความคุ้นเคยและมีความเข้าใจกันได้ดีพอ
2. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้กำหนดเวลาไว้เพื่อให้นิสิตเข้าพบได้โดยสะดวก
3. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีข้อมูลในเรื่องหลักสูตรที่ถูกต้องและสมบูรณ์แบบ
4. อาจารย์ที่ปรึกษาขาดความกระตือรือร้นที่จะทำงานในด้านนี้ ทำให้การให้คำปรึกษาเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจต่อนิสิต
5. การให้คำปรึกษายังไม่สนองความต้องการของนิสิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการรวมกลุ่มและนิสิตมีความคาดหวังเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาดังนี้คือ
 - 5.1 อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะเป็นบุคคลเดียวกันตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย
 - 5.2 อาจารย์ที่ปรึกษาควรพร้อมเสมอที่จะให้นิสิตเข้าพบตลอดเวลาที่นิสิตมีความจำเป็นที่จะต้องพบ
 - 5.3 ควรช่วยให้นิสิตเข้าใจเป้าหมายในการศึกษาและอาชีพของตนอย่างแจ่มชัด
 - 5.4 ควรทราบหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี และมีความรู้ในเรื่องแหล่งวิชาการต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย
 - 5.5 ควรแนะนำวิธีการปรับปรุงผลการเรียนให้มากขึ้น

ฟอร์ไซท์ (Forsythe. 1971:566-567) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของ นักศึกษาและผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) เกี่ยวกับหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาในวิทยาลัย ชุมชนเทนเนสซี (Tennessee Community College) การศึกษาดังนี้ได้กระทำขึ้น เพื่อจะไ้ทราบ

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ให้คำปรึกษาที่นักศึกษาต้องการแตกต่างไปจากความคิดเห็นของผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้ให้คำปรึกษาปฏิบัติหรือไม่
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้ให้คำปรึกษาปฏิบัติและกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการให้ปฏิบัติจะมีข้อแตกต่างกันหรือไม่

จากการศึกษาดังนี้พบว่า

1. การปฏิบัติงานของผู้ให้คำปรึกษาของวิทยาลัยชุมชน (Community College counselor) ไม่ตรงตามความต้องการของนักศึกษา นักศึกษาต้องการได้รับการบริการอื่น ๆ นอกเหนือไปจากที่ผู้ให้คำปรึกษาได้ปฏิบัติอยู่
2. นักศึกษาให้ความสำคัญกับการให้คำปรึกษาด้านการศึกษาและอาชีพเป็นอย่างมาก ในขณะที่ผู้ให้คำปรึกษา รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาในด้านปัญหาส่วนตัวเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่า
3. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ให้คำปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ให้คำปรึกษาแตกต่างกันมาก

ทินส์แมน (Tinsman. 1971: 4362-4363) ได้ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และนักศึกษาเกี่ยวกับบริการแนะแนวของวิทยาลัยเอกชน สำหรับนักศึกษาหญิง หลักสูตร 2 ปีแห่งหนึ่งพบว่า

1. ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นว่าการให้คำปรึกษาส่วนตัว (Personal counseling) เป็นงานหลักของศูนย์แนะแนวของวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาเห็นว่าการให้คำปรึกษาด้านการศึกษา และอาชีพควรเป็นงานหลักของศูนย์แนะแนวของวิทยาลัย
2. ผู้ให้คำปรึกษาได้แสดงให้ทราบว่า คณะผู้ร่วมงานมีความเห็นว่าศูนย์แนะแนวควรทำหน้าที่ให้บริการต่าง ๆ แก่นักศึกษา 81 เปอร์เซ็นต์และให้กระทำอย่างจริงจัง

3. ไม่ปรากฏว่ามีข้อแตกต่างเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ให้คำปรึกษาหรือ
การหาใช้บริการการแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ และการแนะแนวปัญหาส่วนตัว

4. ผู้ให้คำปรึกษาและนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องความสำคัญของ
บริการเหล่านี้

5. นักศึกษาปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ของวิทยาลัยแห่งนี้ มีความเห็นคล้ายกันใน
ด้านการให้บริการแนะแนวของศูนย์บริการแนะแนวของวิทยาลัยและให้ความสำคัญมากเกี่ยวกับ
บริการแนะแนวการศึกษา แนะแนวอาชีพ และแนะแนวปัญหาส่วนตัว

6. นักศึกษาปีที่ 2 ใช้ประโยชน์จากบริการมากกว่านักศึกษาปีที่ 1 โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในด้านการหางานให้ทำ (job placement) และการส่งตัวไปศึกษาต่อ (transfer
guidance).

7. นักศึกษาปีที่ 1 และ 2 ไม่เห็นว่าเรื่องการทดสอบ (testing) ควรจะ
เป็นหน้าที่ของศูนย์หรือจะมีความสำคัญต่อนักศึกษาในสถาบันแห่งนี้

8. นักศึกษาในสถาบันนี้ได้ไปใช้ประโยชน์จากแหล่งให้คำปรึกษา (Counsel and
Assistance) ภายในวิทยาลัยอีก 3 แห่ง นอกเหนือไปจากศูนย์บริการแนะแนวนักศึกษา
(The Student Counseling Center) คือไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ
(Faculty Advisor) อธิการบดี (Dean of Students) และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ
(Academic Dean)

เชลตัน (Shelton. 1972: 2115) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของ
นักศึกษาเกี่ยวกับการให้คำแนะนำด้านวิชาการจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (Faculty
Advisor) กับผู้ให้คำปรึกษา (Professional Counselor) โดยทำการศึกษากับนัก
ศึกษาปัจจุบันและนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วจากวิทยาลัยชุมชน (Community Colleges)
3 แห่ง การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. ผู้ให้คำปรึกษาให้ความสนใจในนักศึกษามากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชา
การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผู้ให้คำปรึกษาได้รับการยอมรับจากนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สูงกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาประจำคณะ
3. ผู้ให้คำปรึกษามีความจริงใจกับนักศึกษามากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทาง วิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผู้ให้คำปรึกษามีความรู้ในด้านวิชาการและด้านอาชีพมากกว่า แต่ไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ
5. ผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้ที่นักศึกษาสามารถเข้าพบได้สะดวกกว่าอาจารย์ที่ ปรึกษาทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. ผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้ที่ทราบถึงความต้องการคำแนะนำของนักศึกษาได้ตรง จุกและได้ผลมากกว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิจัยในประเทศไทย

สมบัติ โมจิตรธรรม (2506: 17-18) ได้ทำการสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัย วิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2505 พบว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ตระหนัก ถึงความสำคัญของการให้บริการนิสิต โดยได้จัดตั้งแผนกสำหรับให้บริการนิสิตโดยเฉพาะ เพื่อให้บริการต่าง ๆ ซึ่งบริการหนึ่งคือ บริการด้านการแนะแนว วิทยาลัยจัดบริการนี้ขึ้น เพื่อช่วยเหลือนิสิตในด้านการปรับตัว การเรียนและอื่น ๆ วิทยาลัยได้จัดให้นิสิตทุกคนมี อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการคอยให้คำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด มีระเบียบสนับสนุนของนิสิต ทุกคน นอกจากนี้มีบริการจัดหางานนอกเวลาให้นิสิตผู้เดือดร้อนทางการเงินทำ แนะนำหอพัก เอกชนที่ได้รับการรับรองแล้วให้แก่นิสิตผู้เดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย จัดหาทุนการศึกษาให้ แก่นิสิตผู้ยากจนแต่เรียนดี และจัดหาเงินให้นิสิตยืมเป็นทุนการศึกษาในระหว่างที่ศึกษาอยู่ใน วิทยาลัยนี้

สวัสดิวรรณ เลหาทวีรานนท์ (2511:52-53) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตวิทยาลัยวิชา การศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2510 ที่รับบริการแนะแนวของวิทยาลัย โดยใช้แบบ สอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ใช้กลุ่มตัวอย่าง 837 คน แต่ได้รับแบบสอบถามคืนมา 491 ฉบับ

หรือ 58.61 % จากการศึกษาปรากฏว่านิสิตรู้สึกว่าการแนะแนวของวิทยาลัยจัดได้ดีพอสมควร นิสิตหญิงปีที่ 3 - 4 เห็นว่าการแนะแนวของวิทยาลัยยังจัดไม่เพียงพอในบางด้าน ๆ เช่น สถานที่ทำการแนะแนวไม่เหมาะสม กับแถบ เจ้าหน้าที่ทำการแนะแนวมีน้อยเกินไป การดำเนินงานของฝ่ายแนะแนวล่าช้า และรู้เกี่ยวกับการใช้เงินทุนช่วยนิสิตที่เรียนดี แต่ยากจนยังให้อย่างไม่เป็นธรรม และพบว่าทางคณาธิการให้คำปรึกษาหารือ นิสิตไม่กล้าขอคำปรึกษาทางคณาธิการ

ต่อมาปี 2512 วันเพ็ญ อีรสวัสดิ์ (2512 : 41 - 43) ได้สำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ปีการศึกษา 2510 เกี่ยวกับบริการแนะแนวของวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าและแบบปลายเปิดสอบถามนิสิตชายหญิงชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จำนวนทั้งสิ้น 540 คน พบว่านิสิตมีความพอใจในบริการหอพัก และนิสิตส่วนใหญ่ยังไม่พอใจในบริการสนเทศ บริการด้านสุขภาพอนามัย บริการให้คำปรึกษาหารือและอบรมบริการจัดหางาน และบริการเงินทุนต่าง ๆ ด้านกิจกรรม นิสิตส่วนมากรู้สึกไม่ค่อยพอใจ เพราะเขารู้สึกว่าทำให้เสียเวลาเรียน นิสิตส่วนมากได้รับคำชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบแบบแผนของการจัดกิจกรรมไม่ชัดเจนพอ นิสิตส่วนน้อยเห็นว่ากิจกรรมที่จัดให้เป็นประโยชน์ทางด้านสติปัญญาและการอยู่รวมกันอย่างประชาธิปไตย

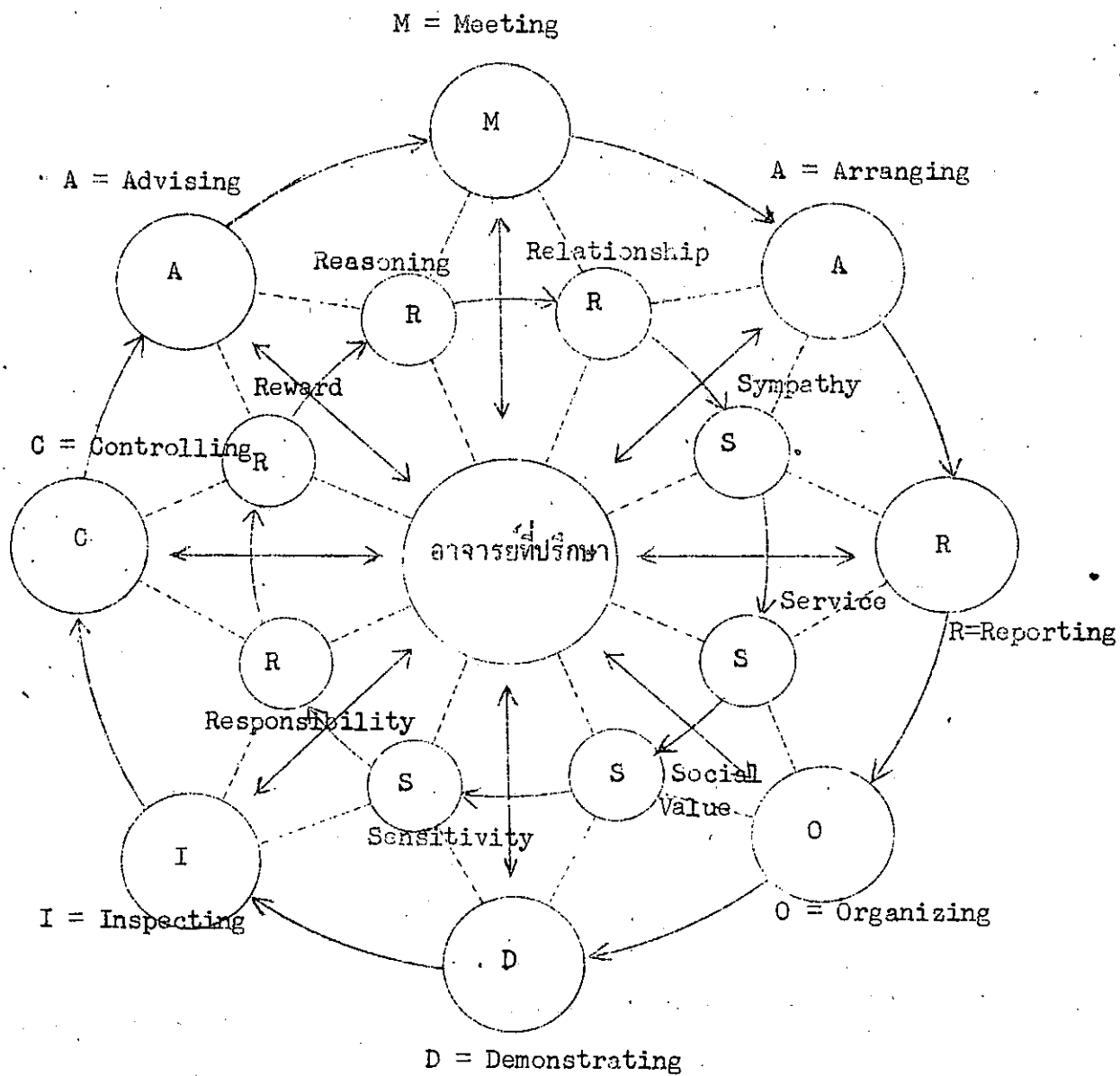
และในปีเดียวกันนี้เอง สารภี รัตนบุรี (2512 : 32) ทำการศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ที่จะได้รับการช่วยเหลือจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย จากการศึกษาครั้งนี้ได้พบว่าในคณาบุคลากรที่ได้ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษานั้น นักศึกษา ป.ศ. ต้น และสูง ได้รับการให้คำปรึกษาจากบุคลากรตามลำดับความถี่ดังนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ และอาจารย์โสมรุม
2. อาจารย์ประจำวิชา
3. คนอื่น ๆ
4. อาจารย์ผู้ปกครอง
5. อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย

6. อาจารย์ประจำหอพัก

ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาได้รับการให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและอาจารย์สโมสรมากที่สุด

ในปี พ.ศ. 2516 เจริญผล สุวรรณโชติ (2516 : 34 - 38) ได้อธิบายเกี่ยวกับหน้าที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาในลักษณะรูปแบบดังนี้



วงกลมรอบนอก คือ หน้าที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา (MARODICA)

วงกลมวงใน คือ คุณลักษณะที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา (4R 4S)

1. Meeting การพบปะกับนักศึกษาเป็นประจำ
2. Arranging การจัดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบ
3. Reporting การทำบันทึกเกี่ยวกับข้อมูลของนักศึกษา
4. Organizing การจัดโปรแกรมการเรียนให้นักศึกษา เช่น ให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาที่ตนถนัด
5. Demonstrating การทำตัวอย่างที่ดี เช่น เมื่อแนะนำนักศึกษาไปอย่างไรแล้วตนเองก็จะต้องสามารถทำได้
6. Inspecting การตรวจตราดูแลเอาใจใส่เป็นประจำ
7. Controlling การควบคุมดูแลในด้านต่าง ๆ
8. Advising การให้คำปรึกษาแนะนำ

ส่วนงานในเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ

1. Relationship มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
2. Responsibility มีความรับผิดชอบดี
3. Reward รู้จักการส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้อื่น
4. Reasoning เป็นผู้มีเหตุผลดี
5. Sympathy มีความเห็นใจผู้อื่น
6. Service เป็นผู้เต็มใจที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่น
7. Social Value สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้
8. Sensitivity เป็นผู้ไวต่อการรับรู้ สามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย

และรวดเร็ว

ในปี พ.ศ. 2519 ภักตรา จันทบุญาศิลป์ (2519 : 60 - 64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ" ด้วยการส่งแบบสอบถาม ถามอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตปีที่ 2 และ 4

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษา 48 คน และนิสิต 924 คน. โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับกิจกรรมที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติจริง และกิจกรรมที่นิสิตต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการปฏิบัติ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่นักศึกษาได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งทางด้านการเรียน ส่วนตัว และการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการว่าได้รับมากน้อยเพียงใด และนักศึกษาต้องการได้รับเพียงใด รวมทั้งถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่ให้แก่นักศึกษาว่าได้ช่วยเหลือเพียงใด และควรจะช่วยเหลือเพียงใด ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการยังไม่สนองความต้องการของนิสิต กล่าวคือ นิสิตต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมากกว่าที่เป็นอยู่ทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเรียน ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่ว่า ควรให้ความช่วยเหลือแนะนำนิสิตในด้านการเรียนมากขึ้น และอุทิศตนให้กับการปฏิบัติงานให้คำปรึกษามากขึ้น เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้งานวิจัยของ ภักตรา จันทปัญญาธิศิลป์ เรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ" ได้สรุปถึงปัญหาที่ประสบในแต่ละสถาบัน (ภักตรา จันทปัญญาธิศิลป์ 2519: 60) คือ

1. การขาดแคลนอาจารย์ที่ปรึกษา
2. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยมีเวลาพอที่จะให้คำปรึกษาแก่นิสิตได้ทั่วถึง
3. อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตมีชั่วโมงทำการสอนและมิจำนวนพิเศษอื่น ๆ มาก จึงไม่ค่อยมีเวลาพบกับนิสิต

ในปี พ.ศ. 2519 อูชา สุนทรยาน และคณะอื่น ๆ (2519: 15 - 16) ได้สำรวจปัญหาที่อาจารย์ที่ปรึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ประสบเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา พบว่า

1. เวลาที่นิสิตว่างตรงกันเพื่อพบอาจารย์ที่ปรึกษาหาได้ยาก ทำให้ต้องแบ่งการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งทำให้สิ้นเปลืองเวลา

2. นิสิตมักเชื่อคำแนะนำของรุ่นพี่ในการเลือกเรียนวิชามากกว่าที่จะเชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา จึงทำให้เกิดความผิดพลาดบ่อย ๆ
3. นิสิตไม่มาพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามเวลานัดหรือมาโดยไม่ได้นัดล่วงหน้า
4. นิสิตมักจะมาพบอาจารย์ที่ปรึกษาในระยะสุดท้ายของปัญหาที่ควรจะได้รับแก้ไขแล้ว จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขได้ทัน
5. นิสิตไม่เข้าใจในระเบียบการเรียนและระเบียบของคณะ
6. บางครั้งนิสิตมีปัญหาแต่ไม่ได้มาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา
7. นิสิตมักจะมีปัญหาเรื่องการเงิน แต่เนื่องจากทุนการศึกษาของคณะมีน้อย อาจารย์ที่ปรึกษาจึงต้องออกเงินสำรองให้ก่อน ซึ่งบางครั้งก็ไม่ได้รับคืน
8. นิสิตไม่ได้ติดตามเรื่องของตนเอง
9. นิสิตมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อคณะ

จากปัญหาที่อาจารย์ที่ปรึกษาประสบเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาดังกล่าว มีข้อสังเกตและเสนอแนะดังนี้คือ

1. ปัญหาส่วนใหญ่ที่นิสิตปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน
2. อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะกำหนดเวลาพบนิสิต โดยอาจแบ่งเวลาเป็นหลายช่วงเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่นิสิตมีเวลาวางไม่ตรงกัน
3. อาจารย์ที่ปรึกษาควรสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนิสิต เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจที่จะมาขอคำปรึกษาในคานต่าง ๆ แทนที่จะมาปรึกษาเพื่อนนิสิตหรือนิสิตรุ่นพี่

ในปี พ.ศ. 2520 สุจริต เพ็ชรชอบ (2520: 73 - 75) ได้ให้ความเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาที่จะปฏิบัติงานให้ได้อัตผลดีนั้น จะต้องปฏิบัติดังนี้คือ

1. พยายามศึกษาและเข้าใจนักเรียนที่ตนให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งควรจะทำไ้ด้วยการทำแบบฟอร์มให้นักเรียนกรอกสถานภาพของตนเอง ให้เขียนลัทธิชีวประวัติรวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบและให้ความช่วยเหลือ สัมภาษณ์และพูดคุยกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน รับฟังความคิดเห็นจาก

อาจารย์ที่สอนวิชาอื่น ๆ เก็บรวบรวมผลการเรียนเพื่อทราบสภาพและความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียนและเก็บข้อมูลของนักเรียนใส่แฟ้มไว้ให้เรียนต่อ

2. ศึกษาและพยายามทำความเข้าใจหลักสูตรให้ตรงแนวทางหลักสูตรนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้าง วิชาใดเป็นวิชาบังคับ วิชาใดเป็นวิชาเลือก จะเลือกใดมากน้อยเพียงใด เมื่อไม่เข้าใจก็สอบถามจากผู้รู้เพื่อที่จะได้สามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องกับนักเรียน

3. พยายามติดตามความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งในทางหลักสูตร การลงทะเบียน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออาจารย์ที่ปรึกษาจะได้เป็นคนที่ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อตนเองจะได้ให้คำปรึกษาที่ถูกต้องกับนักเรียน

4. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทะเบียนและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจ จนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

5. ทำความเข้าใจกับนักเรียน ให้นักเรียนเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียน การดำเนินชีวิตในวงสังคมของโรงเรียนและพยายามให้นักเรียนได้เข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองและของอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ให้ตรงแนว

6. ประชุมนักเรียนที่อยู่ในความดูแลเป็นประจำ เมื่อทราบปัญหาและข้อข้องใจต่าง ๆ ก็พยายามช่วยเหลือ แก้ไข ปัญหาต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องใด หากพอให้ความสว่างได้ก็ช่วยอธิบายให้เข้าใจ การประชุมควรเป็นไปแบบเป็นกันเอง แต่ในขณะเดียวกันก็พยายามปลูกฝังคุณธรรม ความดีและมนต์ที่ถูกต้องไปด้วย โดยวิธีการที่นุ่มนวล

7. การให้คำปรึกษาและการแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความช่วยเหลือทุกด้านทั้งทางวิชาการ สุขภาพอนามัย ปัญหาทางเศรษฐกิจ และปัญหาส่วนตัวอื่น ๆ ด้วย มิใช่เพียงแต่ช่วยเหลือเพียงทางด้านวิชาการด้านเดียวเท่านั้น

8. เมื่อนักเรียนขอคำปรึกษาหรือความช่วยเหลือใด ๆ ควรช่วยเหลือให้ทันทางที่ นักเรียนจะได้เกิดความอบอุ่น และไว้วางใจเชื่อใจอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างเต็มที่

9. ในขณะที่ให้คำปรึกษานั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นนักประชาธิปไตย เป็นผู้
ที่ใจกว้าง เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ใต้อย่างอิสระเสรี แต่ในขณะ
เดียวกัน หากพบว่านักเรียนเข้าใจบางสิ่งบางอย่างคลาดเคลื่อนไป ก็พยายามอธิบายให้
เข้าใจและชี้แนะไปในทางที่ถูกต้อง

10. เมื่อให้คำปรึกษาไปแล้ว ควรบันทึกไว้เพื่อเตือนความทรงจำว่านักเรียน
ได้มาปรึกษาในเรื่องใด และได้ให้คำปรึกษาอะไรไปบ้าง เพื่อกันลืมและเพื่อให้การให้คำ
ปรึกษาเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องกันสะดวกกับการวิเคราะห์และติดตามผล

11. เมื่อปรากฏว่าให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำผิดพลาดไป ควรรับแก้ไขโดย
ความและควรใจกว้างยอมรับความผิดพลาดนั้น ๆ

12. ดูแลความเป็นอยู่และทุกข์สุขของนักเรียนเท่าที่จะทำได้ อาจารย์ที่ปรึกษา
ควรที่จะได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรึกษาเป็นรายบุคคลด้วย ซึ่งจะทำให้ด้วยการแบ่งเวลา
และสถานที่ที่จะให้นักเรียนเข้าพบได้เป็นประจำด้วย

13. ให้ความเอาใจใส่ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นประจำโดยสม่ำเสมอ
และให้ต่อเนื่องกัน ไม่ควรให้คำปรึกษาแต่เฉพาะตอนที่ลงทะเลเรียนหรือตอนที่เกิดปัญหา
เท่านั้น

14. หากทางติดต่อกับผู้ปกครองเป็นครั้งคราว ทั้งนี้เพื่อจะได้ให้คำปรึกษาหรือ
ช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วทันการ อาจทำได้ด้วยการไปเยี่ยมบ้านของนักเรียน
เพื่อทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้ปกครอง ติดต่อทางจดหมายหรือเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมา
ประชุมปรึกษาหารือเพื่อรับทราบความเจริญก้าวหน้าหรือปัญหาของโรงเรียน

จากผลการค้นคว้าวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ปัญหาที่มักจะประสบกันในแต่ละ
สถานการศึกษา คือ การขาดแคลนผู้ให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาหรืออาจารย์แนะแนวมักจะ
ไม่มีเวลาพอที่จะให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้อย่างทั่วถึง และพบว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้จัด
ให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการประจำตัวนักเรียน นิสิตหรือนักศึกษาและปรากฏว่า นักศึกษา
นิยมไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมากที่สุด (ผ่องพรรณ มัฒนารานนท์
2511 และสารณี รัตนบุรี 2512) แต่ ทศพร ประเสริฐสุข (2517: 31) ทำการศึกษา

พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตมีชั่วโมงทำการสอนมาก จึงไม่ค่อยมีเวลาพบปะนิสิต สำนึก
เข็ญทอง (2517) ทำการศึกษาพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตให้ความร่วมมือในการให้
บริการนิสิตในเกณฑ์น้อย และศรัณย์ คำริสุข (2517) ทำการศึกษาพบว่า อาจารย์
ที่ปรึกษานิสิตให้ความช่วยเหลือแนะนำนิสิตในเกณฑ์ปานกลาง

วิธีดำเนินการ

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปรึกษาทุกคนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งสิ้น 141 คน ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน อำเภอ เพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการแนะแนว

โรงเรียน	อำเภอ	เพศ		จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ		คุณวุฒิทางการศึกษา		ประสบการณ์ในการแนะแนว	
		หญิง	ชาย	20-25 คน	มากกว่า 25 คน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีและสูงกว่า	เคยอบรม	ไม่เคยอบรม
ชลราษฎรอำรุง	เมืองชลบุรี	5	9	-	14	2	12	-	14
ชลกันยานุกูล	เมืองชลบุรี	11	5	-	16	-	16	1	15
ชลบุรี "สุขุมวิท"	เมืองชลบุรี	7	3	-	10	3	7	1	9
แสนสุข	เมืองชลบุรี	11	1	12	-	4	8	1	11
อ่างศิลาพิทยาคม	เมืองชลบุรี	1	1	2	-	2	-	-	2
บ้านสวนจันทบุรี	เมืองชลบุรี	2	-	2	-	2	-	-	1
พานทองสภานุรักษ์	พานทอง	2	2	4	-	3	1	-	4
พานทอง	พานทอง	2	-	2	-	2	-	-	2

โรงเรียน	อำเภอ	เพศ		จำนวนนักเรียน ภายใต้ความรับผิดชอบ		คุณวุฒิทางการศึกษา		ประสบการณ์ ในการแนะแนว	
		หญิง	ชาย	20-25 คน	มากกว่า 25 คน	ต่ำกว่าปริญญา ตรี	ปริญญา ตรีและ สูงกว่า	เคย อบรม	ไม่เคย อบรม
พนัสนิคม	พนัสนิคม	7	3	-	10	-	10	2	8
ทุ่งเหียงพิทยาคม	พนัสนิคม	-	2	-	2	1	1	1	1
หัวถนนวิทยา	พนัสนิคม	2	-	2	-	2	-	-	2
เกาะโพธิ์ดงงาม	พนัสนิคม	3	-	-	3	3	-	-	3
บ้านโป่ง"บุญชูวิทยา การ"	บ้านโป่ง	1	1	-	2	-	2	1	1
บ้านโป่ง"อุตสาหกรรม อนุเคราะห์"	บ้านโป่ง	8	2	-	10	-	10	1	9
ศรีราชา	ศรีราชา	8	-	-	8	4	4	2	6
ปึงศรีราชาพิทยาคม	ศรีราชา	4	4	8	-	3	5	1	7
ทุ่งสุขลาพิทยาคม"กรุง ไทยอนุเคราะห์"	ศรีราชา	2	1	-	3	3	-	1	2
โพธิ์สามพันวิทยา การ	บางละมุง	5	2	-	7	4	3	-	6
ห้วยใหญ่กุลีน	บางละมุง	-	4	4	-	4	-	1	3
อนุสรณ์	บางละมุง	6	2	-	8	6	2	1	7
สัทธิ์วิทยา	สัตหีบ	4	2	-	6	6	-	-	6

โรงเรียน	อำเภอ	เพศ		จำนวนนักเรียน ภายใต้ความรับผิดชอบ		คุณวุฒิทาง การศึกษา		ประสบการณ์ ในการแนะแนว	
		หญิง	ชาย	20-25 คน	มากกว่า 25คน	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรีและ สูงกว่า	เคย อบรม	ไม่เคย อบรม
พุทธาหลวงวิทยา	สตึก	2	1	-	3	2	1	-	3
หนองใหญ่"ศิริวร- วาทวิทยา"	กิ่งอำเภอ หนองใหญ่	1	1	-	2	2	-	-	2
เกาะสีชัง	กิ่งอำเภอ เกาะสีชัง	1	-	-	1	1	-	-	1
รวม	7 อำเภอ 2 กิ่ง	95	46	36	105	59	82	16	125

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีลำดับขั้นการสร้างต่อไปนี้

1. สร้างแบบสอบถามปลายเปิดให้ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ตอบอย่างอิสระเกี่ยวกับบทบาทที่ได้ปฏิบัติงานจริงและปัญหาในการปฏิบัติงาน

2. นำข้อมูลที่ได้นำแยกกลุ่มของบทบาทในการปฏิบัติงานจริงของครูที่ปรึกษาและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา แล้วนำคำตอบเหล่านั้นมาหาความถี่เลือกเอาคำตอบที่มีความถี่

สูงนำไปเป็นข้อคำถามของแบบสอบถามและปัญหาในแบบสอบถาม

3. ศึกษาแบบสอบถามในปริณิญาพิมพ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
4. เมื่อสร้างแบบสอบถามแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการที่ปรึกษา
ตรวจสอบ พิจารณา แก้ไข ปรับปรุง เพื่อหาความเที่ยงตรง (face validity)
5. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้ในการทดสอบจริง

ลักษณะของแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 เป็นแบบ check-list

ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถาม multiple-choice แต่ละคำถามมี
4 - 6 ข้อ เลือกตอบ ให้เลือกตอบใดตามความเป็นจริง โดยประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ ที่
เกี่ยวกับบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาและปัญหาในการปฏิบัติงาน

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่มุ่ง
ถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ เพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา
และประสบการณ์ในการแนะแนว

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาที่ได้ปฏิบัติจริง โดยเน้นบทบาท
ของครูที่ปรึกษา 4 ด้าน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาที่ได้กระทำจริงในการอบรม
ดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาที่ได้กระทำจริงในการอบรม
ดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาที่ได้กระทำจริงในการให้
คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาที่ได้กระทำจริงในการใช้
เทคนิคในการแนะแนว ซึ่งประกอบด้วย การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตตชีวประวัติ
สังคมมิติ ระเบียนสะสม ระเบียนพฤติกรรม การเยี่ยมบ้าน จำนวน 51 ข้อ

ตัวอย่าง

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	1-2 ครั้งต่อเดือน	1-2 ครั้งต่อภาคเรียน	1-2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
(0) ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับ ความสำคัญของแต่ละรายวิชามากนัก เพียงใด				✓		
(00) ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากนัก เพียงใด		✓				
ฯลฯ						

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการปฏิบัติจริง โดยเน้นปัญหาทั้ง 4 ด้าน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคในการแนะแนว ซึ่งประกอบด้วย การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตตชีวประวัติ

สังคมวิถี ระเบียบระดม ระเบียบพฤติกรรม การเขียนบ้าน จำนวน 51 ข้อ

ตัวอย่าง

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่เข้าใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ใช้เวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่าย แนะแนว
(0) ท่านประสบปัญหาในการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของแต่ละรายวิชาอย่างไร.....		✓			
(00) ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไร.....			✓		
ฯลฯ					

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปมอบให้ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อแจกจ่ายแก่ครูที่ปรึกษาพร้อมนัดวันที่จะมารับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง โดยมีจุดหมายของความรวบรวมนี้อาจจากบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วิธีจัดการกับข้อมูล

1. เมื่อรับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจคัดเลือกรายละเอียดที่ตอบส่วนที่ 1 ครอบคลุมในเรื่องเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ

คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการแนะแนว

2. ผู้วิจัยได้แยกแบบสอบถามที่ใช้ได้ออกเป็นกลุ่มตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้างต้น
3. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงและหาการอยุ่ละตามกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ตอบแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความถี่ และใช้ chi-square เพื่อทดสอบความแตกต่างในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา และปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในต่างประเทศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการแนะแนว โดยใช้สูตร ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2521 : 124) ✓

The χ^2 Test For Two Independent Samples

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} เป็น ความถี่จากการสังเกตในช่องในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j

E_{ij} เป็น ความถี่คาดหวังในแถวที่ i และ คอลัมน์ที่ j

r เป็น จำนวนแถว

k เป็น จำนวนคอลัมน์

ผลการทวนคว้า

การเสนอผลการทวนคว้า

การเสนอผลการทวนคว้า ได้เสนอเป็นตอน ๆ ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างทางด้าน เพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการแนะแนว เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และ ข้อ 4 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้าน เพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษาและประสบการณ์ในการแนะแนว เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 และ ข้อ 8 ตามลำดับ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการทวนคว้าได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	หมายถึง	จำนวน
%	หมายถึง	คิดเป็นร้อยละ
*	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตอนที่ 1 บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1.1 บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษา

1.2 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1.1 บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษา

ตาราง 2 แสดงการยอมรับของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริง ของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน		1-2 ครั้งต่อ สัปดาห์		1-2 ครั้ง ต่อเดือน		1-2 ครั้งต่อ ภาคเรียน		1-2 ครั้งต่อ ปีการศึกษา		ไม่ได้ปฏิบัติ		รวม	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1. การยอมรับดูแลเอาใจใส่ นักเรียนด้านการเรียน	74	4.03	247	13.48	331	18.06	671	36.61	278	15.17	232	12.65	1833	100
2. การยอมรับดูแลเอาใจใส่ นักเรียนด้านความประพฤติ	216	15.32	586	41.56	365	25.90	105	7.52	61	4.32	76	5.38	1410	100
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้น แก่นักเรียน	97	6.25	378	24.37	475	30.63	283	18.25	159	10.25	159	10.25	1551	100
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว														
4.1 การสังเกต	155	18.32	210	24.83	201	23.76	112	13.24	48	5.67	120	14.18	846	100
4.2 การสัมภาษณ์	47	4.17	194	17.20	303	26.86	201	17.82	166	14.72	217	19.23	1128	100
4.3 แบบสอบถาม	5	0.51	42	4.26	89	9.02	154	15.60	168	17.02	529	53.59	987	100
4.4 อัดตลับประวัติ	5	0.51	52	5.27	117	11.85	157	15.90	277	28.07	379	38.40	987	100
4.5 สังเกตผลิ	16	2.27	3.6	5.11	80	11.35	127	18.01	124	17.59	322	45.67	705	100
4.6 ระเบียนสะสม	3	0.36	42	4.26	99	10.03	161	16.31	217	21.99	465	47.11	987	100
4.7 ระเบียนพฤติการณ์	16	2.27	43	6.10	100	14.18	128	18.16	118	16.74	300	42.55	705	100
4.8 การเขียนบันทึก	3	0.36	24	2.84	57	6.74	129	15.24	153	18.09	480	56.73	846	100

จากตาราง 2 พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่อบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน
 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.61 อบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความ
 ประพฤติ 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.56 ให้ความสำคัญเบื้องต้นแก่นักเรียน
 1 - 2 ครั้งต่อเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.63 ใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต 1 - 2
 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.83 ใช้เทคนิค การแนะแนว การสัมภาษณ์ 1 - 2
 ครั้งต่อเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.86 และ ไม่ได้ใช้เทคนิคการแนะแนว แบบสอบถาม
 อัดตัวประวัติ สังคมมิติ ระเบียนสะสม ระเบียนพฤติการณ์และ การเยี่ยมบ้านมากที่สุด คิดเป็น
 ร้อยละ 53.59 ร้อยละ 38.40 ร้อยละ 45.67 ร้อยละ 47.11 ร้อยละ 42.55 และ
 ร้อยละ 56.73 ตามลำดับ พิจารณารายละเอียดโดยดูจากความถี่ของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงจะพบ
 ว่า บทบาทที่ครูที่ปรึกษาปฏิบัติจริงทุกวันมากที่สุดได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต
 คิดเป็นร้อยละ 18.32 บทบาทที่ครูที่ปรึกษาปฏิบัติจริง 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด ได้แก่การ
 อบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ คิดเป็นร้อยละ 41.56 บทบาทที่ครูที่ปรึกษาปฏิบัติ
 จริง 1 - 2 ครั้งต่อเดือนมากที่สุด ได้แก่การให้ความสำคัญเบื้องต้นแก่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ
 30.63 บทบาทที่ครูที่ปรึกษาปฏิบัติจริง 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียนมากที่สุด ได้แก่ การอบรมดูแล
 เอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน คิดเป็นร้อยละ 36.61 บทบาทที่ครูที่ปรึกษาปฏิบัติจริง 1 - 2
 ครั้งต่อปีการศึกษามากที่สุด ได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว อัดตัวประวัติ คิดเป็นร้อยละ
 28.07 บทบาทที่ครูที่ปรึกษาไม่ได้ปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว การเยี่ยมบ้าน
 คิดเป็นร้อยละ 56.73

1.2 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

ตาราง 3 แสดงร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน

การอบรมดูแล เอาใจใส่นักเรียน ด้านการเรียน	นักเรียนไม่ สนใจ	นักเรียนไม่ ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ ของฝ่าย แนะแนว	รวม
N	296	253	236	113	935	1833
%	16.15	13.81	12.87	6.16	51.01	100

จากตาราง 3 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียนส่วนใหญ่ได้แก่ การที่ครูที่ปรึกษามีความเห็นว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.01

ตาราง 4 แสดงการร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ

การอบรมดูแลเอา ใจใส่นักเรียนด้าน ความประพฤติ	นักเรียนไม่ สนใจ	นักเรียนไม่ ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มี เวลา	เป็นหน้าที่ ของฝ่าย แนะแนว	รวม
N	350	517	169	121	253	1410
%	24.82	36.67	11.99	8.58	17.94	100

จากตาราง 4 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ ส่วนใหญ่ได้แก่ นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.67

ตาราง 5 แสดงการกระจายของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน

การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม
N	330	306	142	129	154	326	164	1551	
%	21.27	19.73	9.16	8.32	9.93	21.02	10.57	100	

จากตาราง 5 พบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนส่วนใหญ่ได้แก่ นักเรียนไม่สนใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.27

ตาราง 6 แสดงการร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค การแนะนำ การสังเกต

การใช้เทคนิค การแนะนำ การสังเกต	ไม่มี ประสบการณ์	ไม่ได้สอนนักเรียน ที่ประจำชั้นอยู่	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ ของฝ่าย แนะนำ	รวม
N	195	149	301	201	846
%	23.05	17.62	35.58	23.75	100

จากตาราง 6 พบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะนำ การสังเกต ส่วนใหญ่ได้แก่ ไม่มีเวลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.58

ตาราง 7 แสดงการย่อยของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต

การใช้เทคนิคการ แนะแนว การสังเกต	เวลาว่าง โดยตรงกับ นักเรียน	ไม่มี ประสิทธิภาพ	ไม่มี เวลา	นักเรียนไม่ ให้ความร่วมมือ	ไม่เห็นด้วย ฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองไม่ ให้ความร่วมมือ	รวม
N	179	189	272	176	239	73	1128
%	15.87	16.76	24.12	15.61	21.18	6.47	100

จากการวิจัย 7 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต
ส่วนใหญ่โดยมาก ไม่มีเวลาว่างที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.12

ตาราง 8 แสดงการยอมรับของผู้ใช้ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการแนะแนว แบบสอบถาม

การใช้เทคโนโลยีการแนะแนว	ไม่ ประสบการณ	ไม่ มีเครื่องมื่อ	ไม่ มีเวลา	นักเรียน ในความรวม มี	ผู้ปกครอง ในความรวม มี	เป็น หน้าที่ ของฝ่าย แนะแนว	รวม
N	281	125	198	52	29	304	987
%	28.47	12.46	20.06	5.27	2.94	30.80	100

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ใช้ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการแนะแนว แบบสอบถาม ส่วนใหญ่
โดย การที่ครูที่ปรึกษามีความเห็นว่า เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.80

ตาราง 9 แสดงการยอมรับของผู้ใช้ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว อุตศึกษาประวัติ

การใช้เทคนิคการ แนะแนว อุตศึกษาประวัติ	นักเรียนให้ ความรวมมอ	ในเวลาที่	ในประสบการณ์	เป็นสมาชิกของ ฝ่ายแนะแนว	รวม
N	163	275	243	306	987
%	16.52	27.86	24.62	31.00	100

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ใช้ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว อุตศึกษาประวัติ ส่วนใหญ่
โดยน การที่ครูที่ปรึกษามีความเห็นว่า เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวมามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.00

ตาราง 10 แสดงการร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ

การใช้เทคนิคการ แนะแนว สังคมมิติ	นักเรียนไม่ให้ความ ร่วมมือ	ไม่ทราบวิธีดำเนินการ	ใช้เวลา น้อย	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	รวม
N	68	235	230	172	705
%	9.65	33.34	32.62	24.39	100

จากตาราง 10 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ ส่วนใหญ่
ได้แก่ ไม่ทราบวิธีดำเนินการ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.34

ตาราง 11 แสดงการร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการแนะแนว ระเบียบสละ

การใช้เทคโนโลยีการแนะแนว ระเบียบสละ	นักเรียนที่ไม่มีความร่วมมือ	ไม่เกี่ยวข้อง	ไม่ประสบความสำเร็จ	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	รวม
N	85	128	201	131	442	987
%	8.61	12.97	20.37	13.27	44.78	100

จากตาราง 11 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการแนะแนว ระเบียบสละ ส่วนใหญ่โดยมาก การที่ครูที่ปรึกษาไม่มีความเห็นว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.78

ตาราง 12 แสดงการยอมรับข้อบ่งชี้ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว
ระเบียบปฏิบัติการ

การใช้เทคนิคการ แนะแนว	ไม่มีประสบการณ์	ใช้เวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	รวม
N	199	286	220	705
%	28.23	40.57	31.20	100

จากตาราง- 12 พบว่า บัณฑิตในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับ การใช้เทคนิคการแนะแนว ระเบียบปฏิบัติการ
ส่วนใหญ่ได้แก่ ไม่มีเวลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.57

ตาราง 13 แสดงการย่อยของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการแนะแนว การเขียนงาน

การใช้เทคโนโลยีการแนะแนว การเขียนงาน	การลงภาคไม่ สะดวก	ผู้ปกครองไม่ ให้ความร่วมมือ	ไม่ เพียงพอ	ไม่ มีเวลา	เป็น หน้าที่ของ ฝ่ายแนะแนว	รวม
N	74	81	159	397	135	246
%	8.75	9.56	18.80	46.93	15.96	100

จากตาราง 13 พบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีการแนะแนว การเขียนงาน ส่วนใหญ่ได้แก่ ไม่มีเวลา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.93

ตอนที่ 2. เปรียบเทียบบทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกัน ทางด้าน เพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ ในการแนะแนว โดยแบ่งการวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับดังนี้

2.1 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษาระหว่างเพศหญิงและ เพศชาย

2.2 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษาที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ ความรับผิดชอบแตกต่างกัน

2.3 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกัน

2.4 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการ แนะแนวนแตกต่างกัน

ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

2.1 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษาระหว่างเพศหญิงและ เพศชาย

สมมติฐานในการวิจัย คือ "บทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หญิงและชาย มีความแตกต่างกัน"

ตาราง 14 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของบทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครู
ที่ปรึกษา โดยแยกตามเพศ

บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษา	χ^2
1. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	12.44 *
2. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	31.89 ***
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	21.62 ***
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว	
4.1 การสังเกต	18.95 **
4.2 การสัมภาษณ์	15.86 **
4.3 แบบสอบถาม	7.40
4.4 อัดฉีดชีวประวัติ	17.66 **
4.5 รังคมมิติ	12.69 *
4.6 ระเบียบสะสม	7.08
4.7 ระเบียบพฤติการณ์	10.28
4.8 การเขียนบ้าน	7.90

จากตาราง 14 พบว่า บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษาเพศหญิงและเพศชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว สังเกตสถิติ ที่ระดับ .01 ได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ และอัดฉีดชีวประวัติ และที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ และการให้คำปรึกษา

เบื้องต้นแก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ว่า "บทบาทที่โคกภูบึงจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพศหญิงและเพศชาย มีความแตกต่างกัน"

2.2 เปรียบเทียบบทบาทที่โคกภูบึงจริงของครูที่ปรึกษาที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบแตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย คือ "บทบาทที่โคกภูบึงจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบตั้งแต่ 20 ถึง 25 คนกับมากกว่า 25 คนขึ้นไป มีความแตกต่างกัน "

ตาราง 15 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของบทบาทที่ไต่ปฎิบัติจริงของครูที่ปรึกษา
โดยแยกตามจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ

บทบาทที่ไต่ปฎิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	χ^2
1. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	15.65 **
2. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	25.39 ***
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	24.16 ***
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว	
4.1 การสังเกต	55.44 ***
4.2 การสัมภาษณ์	61.57 ***
4.3 แบบสอบถาม	16.30
4.4 อัดตชีวประวัติ	15.96 **
4.5 สังคมมิติ	28.43 ***
4.6 ระเบียบสยสัมพันธ์	19.85
4.7 ระเบียบพฤติการณ์	9.08
4.8 การเขียนบ้าน	31.31 ***

จากตาราง 15 พบว่า บทบาทที่ไต่ปฎิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน
ตั้งแต่ 20 ถึง 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียนและการใช้เทคนิคการ
แนะแนว อัดตชีวประวัติและที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความ

ประพจน์ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ สังคมมิติ และ การเขียนบ้าน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ว่า "บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ ตั้งแต่ 20 - 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไปมีความแตกต่างกัน"

2.3 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย คือ "บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวุฒิทางการศึกษาคำว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่า มีความแตกต่างกัน"

ตาราง 16 แสดงค่าไครเออร์ (χ^2) ของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา โดยแยกตามคุณวุฒิทางการศึกษา

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	χ^2
1. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	18.87 **
2. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	10.09
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	85.93 ***
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว	
4.1 การสังเกต	17.29 **
4.2 การสัมภาษณ์	20.69 ***
4.3 แบบสอบถาม	13.87
4.4 อัดตชีวะประวัติ	56.98 ***
4.5 สังคมมิติ	12.95 *
4.6 ระเบียบสะสม	17.01
4.7 ระเบียบพฤติกรรม	7.19
4.8 การเยี่ยมบ้าน	28.41 ***

จากตาราง 16 พบว่า บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ ที่ระดับ .01 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต และที่ระดับ .001 ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนและการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ อัดตชีวะประวัติ และ การเยี่ยมบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า "บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับ

ปริญาตรีและสูงกว่า มีความแตกต่างกัน"

2.4 เปรียบเทียบบทบาทที่โคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์
ในการแนะแนวแตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย คือ "บทบาทที่โคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการแนะแนว และที่ไม่มีประสบการณ์ในการแนะแนวมีความแตกต่าง
กัน"

ตาราง 17 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของบทบาทที่ไคปฏิบัติจริงของครู
ที่ปรึกษา โดยแยกตามประสบการณ์ในการแนะแนว

บทบาทที่ไคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	χ^2
1. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	17.41 **
2. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	27.55 ***
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	11.91 *
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว	
4.1 การสังเกต	59.57 ***
4.2 การสัมภาษณ์	62.47 ***
4.3 แบบสอบถาม	71.26 ***
4.4 อดีตชีวประวัติ	46.18 ***
4.5 สังคมมิติ	15.49 **
4.6 ระเบียบวิธี	55.91 ***
4.7 ระเบียบพฤติกรรม	56.98 ***
4.8 การเขียนบันทึก	30.97 ***

จากตาราง 17 พบว่า บทบาทที่ไคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่เลือกอบรมการ
แนะแนวกับไม่เคยได้รับการอบรมการแนะแนว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ได้แก่การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน ที่ระดับ .01 ได้แก่ การอบรม
ดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ และที่ระดับ
.001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติและการใช้เทคนิคการ

แนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ ระเบียนสะสม
ระเบียนพฤติกรรม และการเขียนบ้าน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ว่า "แนวทางที่ได้
ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการแนะแนว และที่
ไม่มีประสบการณ์ในการแนะแนว มีความแตกต่างกัน"

ตอนที่ 3 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้าน
เพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการ
แนะแนว โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

- 3.1 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาระหว่างเพศหญิงและเพศชาย
- 3.2 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความ
รับผิดชอบแตกต่างกัน
- 3.3 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน
- 3.4 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการแนะแนว
แตกต่างกัน

ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- 3.1 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาระหว่างเพศหญิงและเพศชาย
- สมมติฐานในการวิจัย คือ "ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 หญิงและชายมีความแตกต่างกัน"

ตาราง 18 แสดงค่าไคจวนต์ (X²) ของปัญหาในการปฏิบัติงานของครู
ที่ปรึกษา โดยแยกตามเพศ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	X ²
1. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	14.92
2. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	37.10 ***
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	20.59 **
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว	
4.1 การสังเกต	7.84 *
4.2 การสัมภาษณ์	90.98 ***
4.3 แบบสอบถาม	23.89 ***
4.4 อัดตชีวประวัติ	24.77 ***
4.5 สังคมมิติ	45.09 ***
4.6 ระเบียบระดม	12.67
4.7 ระเบียบพฤติกรรม	21.00 ***
4.8 การเขียนบ้าน	18.68 ***

จากตาราง 18 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเพศหญิงและเพศชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต ที่ระดับ .01 ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ และการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัดตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบพฤติกรรม

และการเขียนบ้าน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ว่า "ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่
 ศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 หญิงและชาย มีความแตกต่างกัน"

3.2 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความ
 รับผิดชอบแตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัยคือ "ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 ปีที่ 1 ที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ ตั้งแต่ 20 ถึง 25 คนกับมากกว่า 25 คน
 ขึ้นไป มีความแตกต่างกัน"

ตาราง 19 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของปัญหาในการปฏิบัติงานของครู
ที่ปรึกษา โดยแยกตามจำนวนนักเรียนภายใต้การรับผิดชอบ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	χ^2
1. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	43.64 ***
2. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	18.10 **
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	58.67 ***
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว	
4.1 การสังเกต	66.52 ***
4.2 การสัมภาษณ์	79.74 ***
4.3 แบบสอบถาม	91.25 ***
4.4 อัดตชีวประวัติ	18.57 ***
4.5 สังคมมิติ	38.58 ***
4.6 ระเบียบวิธี	84.81 ***
4.7 ระเบียบพฤติกรรม	91.56 ***
4.8 การเขียนบ้าน	10.57

จากตาราง 19 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบ
นักเรียน 20 - 25 คนกับมากกว่า 25 คนขึ้นไป มีความแตกต่างกัน ที่ระดับ .01
ไคสแควร์ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติและที่ระดับ .001 ไคสแควร์
การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน
และการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัดตชีวประวัติ

สังคมวิถี ระเบียบสะสม และ ระเบียบพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ว่า "ปัญหา
ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ
ชอบ ตั้งแต่ 20 ถึง 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไป มีความแตกต่างกัน"

3.3 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัยคือ "ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่มีวุฒิทางการศึกษาดำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่ามีความแตกต่างกัน"

ตาราง 20 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของปัญหาในการปฏิบัติงานของครู
ที่ปรึกษา โดยแยกตามคุณวุฒิทางการศึกษา

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	χ^2
1. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	25.86 ***
2. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	37.32 ***
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	50.84 ***
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว	
4.1 การสังเกต	58.05 ***
4.2 สัมภาษณ์	59.70 ***
4.3 ทบทวนสภาพ	65.21 ***
4.4 อัดฉีดประวัติ	22.46 ***
4.5 สังคมมิติ	54.63 ***
4.6 ระเบียบสะสม	53.14 ***
4.7 ระเบียบพฤติกรรม	42.67 ***
4.8 การเยี่ยมบ้าน	10.52

จากตาราง 20 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนและการ

ใช้เทคนิคการแนะนำ การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ สังคมมิติ
 ระเบียบวิธี และ ระเบียบเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า "ปัญหาในการปฏิบัติงาน
 งานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรี
 และสูงกว่า มีความแตกต่างกัน"

3.4 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการแนะนำ
 แตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัยคือ "ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการแนะนำและที่ไม่มีประสบการณ์ในการแนะนำ มีความแตกต่าง
 กัน"

ตาราง 21 แสดงค่าไคสแควร์ (χ^2) ของปัญหาในการปฏิบัติงานของครู
ที่ปรึกษา โดยแยกตามประสบการณ์ในการแนะแนว

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	χ^2
1. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน	13.60 **
2. การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ	34.55 ***
3. การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน	19.25 **
4. การใช้เทคนิคการแนะแนว	
4.1 การสังเกต	14.23 **
4.2 การสัมภาษณ์	16.55 **
4.3 แบบสอบถาม	32.72 ***
4.4 อัดตชีวประวัติ	14.34 **
4.5 สังคมมิติ	20.44 ***
4.6 ระเบียบสะสม	7.47
4.7 ระเบียบพฤติการณ์	25.87 ***
4.8 การเขียนบ้าน	18.76 ***

จากตาราง 21 พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา ที่เคยอบรมการแนะแนว
กับไม่เคยอบรมการแนะแนว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ได้แก่
การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และการ
ใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ อัดตชีวประวัติ และที่ระดับ .001 ได้แก่
การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ และการใช้เทคนิคการแนะแนว แบบสอบถาม

สังคม ระเบียบพฤติกรรม และการเขียนบ้าน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ว่า
"ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการ
แนะแนวและที่ไม่ประสบการณ์ในการแนะแนว มีความแตกต่างกัน"

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาบทบาทและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่ไ้ปฏิบัติจริง
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ไ้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาตามตัวแปรเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษาและประสบการณ์ในการแนะแนว
3. เพื่อศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาคตามตัวแปรเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษาและประสบการณ์ในการแนะแนว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูที่ปรึกษาทุกคนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ปีการศึกษา 2521 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งสิ้น 141 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาที่ไ้ปฏิบัติจริง โดยเน้นบทบาทของครูที่ปรึกษา 4 ด้าน คือ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว ซึ่งประกอบด้วย การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียนสะสม ระเบียนพฤติการณ์ และการเยี่ยมบ้าน

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในการปฏิบัติจริง โดยเน้นปัญหาทั้ง 4 ด้าน คือ ปัญหาในการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน ปัญหาใน

การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ ปัญหาในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และปัญหาในการใช้เทคนิคการแนะแนว ซึ่งประกอบด้วย การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบสะสม ระเบียบพฤติกรรม และการเยี่ยมบ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ตารางร้อยละ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ไคสแควร์ (χ^2)

สรุปผลการสนทนา

1. บทบาทที่ไคปฏิบัติจริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 1.1 บทบาทที่ไคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 1.1.1 บทบาทที่ไคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.77 รองลงมาให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียน 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.19 และประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียนคิดเป็นร้อยละ 47.51 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการถอน-เพิ่มวิชาเรียนคิดเป็นร้อยละ 43.26
 - 1.1.2 บทบาทที่ไคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 1- 2 ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.77 รองลงมาประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบตนเองและผู้อื่น และประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์คิดเป็น

ร้อยละ 51.06 และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักฝึกตนเองให้เป็นคนอดทน และเสียสละเพื่อส่วนรวม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 48.94 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ ปฏิบัติได้แก่การประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับจริยธรรมและศาสนา คิดเป็นร้อยละ 11.35

1.1.3. บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนพบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.80 รองลงมาให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 43.97 และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียนคิดเป็นร้อยละ 41.13 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ การให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.55

1.1.4. บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่สังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกขณะทำกิจกรรม เช่น ในห้องเรียน สนามเล่น ห้องประชุม เป็นต้น เพื่อทำความเข้าใจและช่วยเหลือให้นักเรียนให้ดีขึ้นทุกวันนี้มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.59 รองลงมาสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเมื่อเผชิญปัญหาซึ่งต้องการให้เขาได้ใช้ความสามารถในการแก้ปัญหา 1 - 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 34.05 และสังเกตการปรับตัวในต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น การปรับตัวในด้านการเรียน การปรับตัวทางสังคม การปรับตัวด้านอารมณ์ สุขภาพของร่างกาย และความสนใจที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขรวมทั้งสังเกตบุคลิกภาพของนักเรียน เช่น ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความคิดริเริ่ม และความมั่นคงทางอารมณ์เพื่อช่วยเหลือ นักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 30.50 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ จดบันทึกการสังเกตขณะทำการสังเกต คิดเป็นร้อยละ 51.77

1.1.5. บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อหยั่งทราบถึงปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.26 รองลงมาสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน 1 - 2 ครั้ง

ต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.55 และสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาโดยมุ่งให้นักเรียน
รู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นปัญหาของตนและรู้จักคิดหาวิธีแก้ ปัญหาให้สำเร็จ 1 - 2 ครั้ง
ต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 39.01 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ บันทึกผลของการสัมภาษณ์
หลังจากที่การสัมภาษณ์สิ้นสุดลงคิดเป็นร้อยละ 50.36

1.1.6 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยว
กับการใช้เทคนิคการแนะแนว แบบสอบถาม พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการสร้าง
แบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา
มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 24.69 รองลงมาใช้เวลาในการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จาก
แบบสอบถาม 1 - 2 ครั้ง ต่อปีการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 21.27 และสำรวจปัญหาของ
นักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียนคิดเป็นร้อยละ 17.73 ส่วนใหญ่ที่ไม่
ได้ปฏิบัติได้แก่ ใช้แบบสอบถามในการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับตัวนักเรียน
คิดเป็นร้อยละ 61.70

1.1.7 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยว
กับการใช้เทคนิคการแนะแนว อัตชีวประวัติ พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้นักเรียนแต่ละคน
เขียนเรื่องราวชีวิตของตนเองโดยเสรี 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
37.59 รองลงมาใช้เวลาในการอ่านอัตชีวประวัติของนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เขียน
ส่งแล้ว เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนคนใดบ้างที่มีปัญหา 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษาคิดเป็นร้อยละ
31.92 และในการแนะแนวและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการรวบรวมอัตชีวประวัติ
1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 29.79 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ปฏิบัติ ได้แก่ การจัดให้
นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับปัญหาที่ได้พบจากการเขียนอัตชีวประวัติของนักเรียน คิด
เป็นร้อยละ 62.41

1.1.8 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยว
กับการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการสำรวจสภาพการ
ปรับตัวของนักเรียนในชั้นเรียนโดยใช้สังคมมิติและสร้างแผนผังสังคมมิติ 1 - 2 ครั้งต่อภาค
เรียนและ 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษาตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 20.57 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้

ปฏิบัติได้แก่ การใช้เวลาในการอ่านและตีความหมายแผนผังสังคมมิติ รวมทั้งการแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากภาคข้อบังคับสังคมมิติ คิดเป็นร้อยละ 58.86

1.1.9 บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว ระเบียบสะสม พบว่า ครูที่ปรึกษาส่งส่วนใหญ่รวบรวมข้อมูลจากตัวนักเรียนเอง เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.95 รองลงมา รวบรวมข้อมูลจากเพื่อนของนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม และใช้เวลาศึกษาระเบียบสะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 24.11 และใช้เวลาจัดทำระเบียบสะสมเพื่อใช้ในการศึกษาและเข้าใจนักเรียนทุกคน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 23.40 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้อุปถัมภ์ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมคิดเป็นร้อยละ 53.90

1.1.10 บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนวระเบียบพฤติกรรม พบว่า ครูที่ปรึกษาส่งส่วนใหญ่ใช้เวลาบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนแต่ละคนจากการสังเกตนอกชั้นเรียน รวมทั้งแปลความหมายและวินิจฉัยพฤติกรรมของนักเรียน จากการบันทึกระเบียบพฤติกรรม 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียนและ 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21.28 รองลงมาใช้เวลาบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหา 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.57 และใช้เวลาบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคน จากการสังเกตในชั้นเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 13.47 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้อุปถัมภ์ได้แก่การตีความหมายพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้จากการบันทึกระเบียบพฤติกรรมร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 50.35

1.1.11 บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว เยี่ยมบ้าน พบว่า ครูที่ปรึกษาส่งส่วนใหญ่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนหลังจากไปเยี่ยมบ้านนักเรียนมาแล้ว 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.36

รองลงมาใช้เวลาในการเขียนบ้าน เพื่อห้ปะปรึกษาหาหรือพ่อแม่หรือผู้ปกครองนักเรียน
1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.40 และใช้เวลาในการเขียนบ้านเพื่อ
ศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ
19.14 ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ปฏิบัติได้แก่ การเขียนรายงานหรือจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ
ของการเขียนบ้านหลังจากไปเขียนบ้านมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 73.76

1.2 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2.1 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียนพบว่าปัญหาของครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่
ได้แก่เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน
มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.54 รองลงมาได้แก่เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการให้คำปรึกษา
แก่นักเรียนเกี่ยวกับการถอน-เพิ่มวิชาเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.41 และเป็นหน้าที่ของฝ่าย
แนะแนวในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ
60.99

1.2.2 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยว
กับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ พบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่
ได้แก่ นักเรียนไม่ปฏิบัติตามคำชี้แจงเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ
47.52 รองลงมาได้แก่นักเรียนไม่ปฏิบัติตามในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้
เวลาว่างให้เป็นประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 46.81 และนักเรียนไม่ปฏิบัติตามในการประชุมชี้
แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมรายทและคุณธรรมคิดเป็นร้อยละ 43.26

1.2.3 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยว
กับการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนพบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้แก่ เป็นหน้าที่
ของฝ่ายแนะแนวในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 48.94 รองลงมาได้แก่นักเรียนไม่ปฏิบัติตามในการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับ
ความประพฤติของนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 43.97 และไม่มีประสบการณ์ในการให้คำอธิบาย
แก่นักเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.59

1.2.4 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคแนะแนว การสังเกต พบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้แก่ ไม้มีเวลาในการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกขณะทำกิจกรรม เช่นในห้องเรียน สนามเล่น ห้องประชุม เป็นต้น เพื่อทำความเข้าใจและช่วยเหลือนักเรียนให้ดียิ่งมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.85 รองลงมาได้แก่ไม้มีเวลาในการจดบันทึกการสังเกตขณะทำการสังเกต คิดเป็นร้อยละ 41.13 และไม้มีเวลาในการสังเกตบุคลิกภาพของนักเรียนเช่น ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความคิดริเริ่ม และความมั่นคงทางอารมณ์ เพื่อช่วยเหลือนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.43

1.2.5 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ พบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้แก่ เวลาว่างไม่ตรงกับนักเรียน ในการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อความรู้จักคุณลักษณะมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.59 รองลงมาได้แก่ เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อยังทราบถึงปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และไม้มีประสบการณ์ในการบันทึกผลของการสัมภาษณ์หลังจากที่การสัมภาษณ์สิ้นสุดลง คิดเป็นร้อยละ 31.92

1.2.6 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว แบบสอบถาม พบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้แก่ เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่นักเรียนกรอกมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.88 รองลงมาได้แก่ ไม้มีประสบการณ์ในการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนักเรียนกรอกมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.88 รองลงมาได้แก่ ไม้มีประสบการณ์ในการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 36.17 และเป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการใช้แบบสอบถามศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 35.46

1.2.7 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว อัดตชีวประวัติ พบว่าปัญหาของครูที่ปรึกษาร่วมใหญ่ได้แก่ เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการให้การแนะแนวและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการรวบรวมอัดตชีวประวัติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.84 รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาในการให้นักเรียนอภิปรายรวมกันเกี่ยวกับปัญหาที่ไต่พบจากการเขียนอัดตชีวประวัติของนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 38.30 และไม่มีประสิทธิภาพในการตีความหมายอัดตชีวประวัติของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.59

1.2.8 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ พบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาร่วมใหญ่ได้แก่ ไม่ทราบวิธีดำเนินการในการสำรวจสภาพการปรับตัวของนักเรียนในห้องเรียนโดยใช้สังคมมิติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.17 รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาในการใช้สังคมมิติเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัว คิดเป็นร้อยละ 35.46 และไม่มีเวลาในการอ่านและตีความหมายแผนผังสังคมมิติรวมทั้งไม่ทราบวิธีดำเนินการสร้างแผนผังสังคมมิติคิดเป็นร้อยละ 34.04

1.2.9 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว ระเบียบสะสม พบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาร่วมใหญ่ ได้แก่ เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการรวบรวมข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน เช่น สัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามเป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.52 รองลงมาได้แก่ เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการศึกษาระเบียบสะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาคิดเป็นร้อยละ 45.39 และเป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการจัดทำระเบียบสะสมเพื่อใช้ในการศึกษาและเข้าใจนักเรียนทุกคนรวมทั้งรวบรวมข้อมูลจากตัวนักเรียนเองและจากผู้ให้คำปรึกษาและบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม คิดเป็นร้อยละ 44.68

1.2.10 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการใช้เทคนิคในการแนะแนวระเบียบพฤติกรรม พบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาร่วมใหญ่ได้แก่ ไม่มีเวลาในการบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจากการสังเกตนอกชั้นเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.77 รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาในการบันทึก

พฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจากการสังเกตในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ

49.65 และปัญหาเป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการตีความหมายพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้จากการบันทึกระเบียบพฤติกรรมร่วมกับบุคลากรในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 40.43

1.2.11 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เกี่ยวกับการใช้เทคนิคในการแนะแนว การเยี่ยมบ้าน พบว่า ปัญหาของครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้แก่ ไม่มีเวลาในการเขียนรายงานหรือจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของการเยี่ยมบ้าน หลังจากไปเยี่ยมบ้านมาแล้วมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.90 รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ และเด็กในสภาพที่เป็นจริง คิดเป็นร้อยละ 48.94 และไม่มีเวลาในการประเมินผลการไปเยี่ยมบ้าน คิดเป็นร้อยละ 48.23

2. เปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการแนะแนว

2.1 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ พบว่า บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียนด้านการเรียน และ การใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ ที่ระดับ .01 ได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ และ อัตชีวประวัติ และที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียนด้านความประพฤติ และการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน นอกนั้นพบว่าไม่แตกต่างกัน

2.2 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ พบว่า บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน ตั้งแต่ 20 ถึง 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียนด้านการเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว อัตชีวประวัติ และที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแล

เอาใจใส่ให้นักเรียนด้านความประพฤติ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนและการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ สังคมมิติ และการเยี่ยมบ้าน นอกนั้นพบว่าไม่แตกต่างกัน

2.3 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านคุณวุฒิทางการศึกษาพบว่า บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาดำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ ที่ระดับ .01 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนด้านการเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต และที่ระดับ .001 ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และ การใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ อัดฉีดชีวประวัติ และการเยี่ยมบ้าน นอกนั้นพบว่าไม่แตกต่างกัน

2.4 เปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านประสบการณ์ในการแนะแนว พบว่า บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่เคยอบรมการแนะแนวกับไม่เคยอบรมการแนะแนว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนที่ระดับ .01 ได้แก่ การอบรมดูแล เอาใจใส่ให้นักเรียนด้านการเรียนและการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ และที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนด้านความประพฤติและการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัดฉีดชีวประวัติ ระเบียบสละผม ระเบียบพฤติกรรม และการเยี่ยมบ้าน นอกนั้นพบว่า ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการแนะแนว

3.1 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเพศหญิงกับเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต ที่ระดับ .01 ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรม

ดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความปลอดภัย และการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบพฤติกรรมและการเขียนบ้าน นอกนั้นไม่พบว่าแตกต่างกัน

3.2 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน 20 - 25 คนกับมากกว่า 25 คนขึ้นไป มีความแตกต่างกันที่ระดับ .01 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความปลอดภัยและที่ระดับ .001 ได้แก่การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบสละสล และ ระเบียบพฤติกรรม นอกนั้นไม่พบว่าแตกต่างกัน

3.3 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านคุณวุฒิทางการศึกษา พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษากว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรี และสูงกว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความปลอดภัย การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนและการใช้เทคนิคในการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ สังคมมิติ ระเบียบสละสล และ ระเบียบพฤติกรรม นอกนั้นพบว่าไม่แตกต่างกัน

3.4 เปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านประสบการณ์ ในการแนะแนว พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่เคยอบรมการแนะแนวกับไม่เคยอบรมการแนะแนว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และ การใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต การสัมภาษณ์ อัตชีวประวัติ และที่ระดับ .001 ได้แก่ การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความปลอดภัยและการใช้เทคนิคการแนะแนว แบบสอบถาม สังคมมิติ ระเบียบพฤติกรรม และการเขียนบ้าน นอกนั้นพบว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทที่โคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา

1.1 บทบาทที่โคปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่แก่นักเรียนด้านการเรียน พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญแก่นักเรียนเกี่ยวกับการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 51.77 ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียนและประชุมเพื่อชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.19 และ 47.51 ตามลำดับ ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนนั้นสอดคล้องกับที่ อภิรัตน์ ชินบุตร (อภิรัตน์ ชินบุตร 2521 : 41) กล่าวไว้ว่า "ครูที่ปรึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการปลูกฝังนิสัยที่ดีของเด็ก" โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรใหม่เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการทำงานต่าง ๆ ให้เกิดเป็นอุปนิสัย ครูจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีอุปนิสัยตามหลักสูตร มิใช่มุ่งสอนเน้นแต่หนังสืออย่างเดียว

ส่วนการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียนและประชุมเพื่อชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน นั้น เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียน การเลือกวิชาเรียน หลักสูตรและแผนการเรียนนั้น เป็นหัวใจสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องวิธีการเรียนในระบบใหม่ ซึ่งค่อนข้างซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น อันจะเป็นการช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ในด้านการเรียน เช่น การเลือกเรียนวิชาที่ตนไม่ถนัด หรือเรียนไม่ครบหน่วยกิตที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ ซึ่งจะเป็นการทำให้นักเรียนเรียนไม่จบตามเวลา อย่างไรก็ตามราคาสภาพของการปฏิบัติงานในโรงเรียนแล้ว หน้าที่นี้เป็นเรื่องของฝ่ายทะเบียนและวัดผลที่จะต้องแจ้งให้นักเรียนทราบอยู่แล้ว ดังนั้น การที่ครูที่ปรึกษาโคปฏิบัติหน้าที่นี้ 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน จึงไม่ถือว่าเป็นความบกพร่องในหน้าที่แต่ประการใด แต่ด้วยเหตุที่ครูที่ปรึกษาเป็นผู้ที่มีโอกาสได้พบกับนักเรียนและมีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าฝ่ายทะเบียนและวัดผล ดังนั้นถ้าครูที่ปรึกษาจะทำความเข้าใจในเรื่องนี้

และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้นก็จะเป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้รวดเร็ว และถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของละอ อุตติกร (ละอ อุตติกร 2520:137) พบว่า งานที่ครูที่ปรึกษาควรปฏิบัติมากกว่างานอื่น ๆ คือ การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนในเรื่องหลักสูตรและแผนการเรียน การเลือกวิชาเรียนและقررลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการแก้ปัญหาทางการเรียน การเปลี่ยน-ถอน-เพิ่มวิชาเรียนหรือการลาพักการเรียน ส่วนงานอื่น ๆ นั้นก็ควรปฏิบัติให้มากขึ้นกว่าเดิม และจากการศึกษาของ ภักตรา จันทัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทัญญาศิลป์ 2519 : 33) พบว่า นิสิตมีความเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรอุทิศตนให้กับงานให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิตให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรมีการนัดพบนิสิตเพื่อให้คำปรึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียน และควรจะกำหนดเวลาที่แน่นอน เพื่อให้นิสิตได้เข้าพบเป็นการส่วนตัว

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาไม่ได้ปฏิบัติ ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการถอน-เพิ่มวิชาเรียนนั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดอไลเชิล (Delisle, 1965:67) ที่ว่า "อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ช่วยในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงแผนการเรียนหลังจากลงทะเบียนไปแล้ว โดยการถอนวิชาเรียนและเพิ่มวิชาเรียน"

1.2 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 51.77 ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นตลอดจนชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 51.06 และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักฝึกตนเองให้เป็นคนอดทนและเสียสละเพื่อส่วนรวม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 48.94 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการประชุมเพื่อชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับจริยธรรมและศาสนา คิดเป็นร้อยละ 11.35 เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าหน้าที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์นั้นสอดคล้องกับที่ ทิวทัศน์ หงสกุล (ทิวทัศน์ หงสกุล 2517 : 121 - 125) กล่าวไว้ว่า "การใช้เวลาว่างของนักเรียน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นับว่าสำคัญและควรแก่การสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ครูจะ ใฝ่คุณและให้ความช่วยเหลือแนะนำแก่เด็กให้มีความรู้ ความเข้าใจในการที่จะใช้เวลา วางให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวมได้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของเด็กแต่ละคน ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลูกฝังให้เด็กได้รู้จักคุณค่าของเวลาว่าง เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์ในชีวิตอันจะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งเท่ากับเป็นการสร้างกำลังสำคัญให้แก่ประเทศชาติในวันข้างหน้าอีกด้วย"

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตนและผู้อื่น ตลอดจนให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักฝึกตนเองให้เป็นคนอดทนและเสียสละ เพื่อส่วนรวม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์นั้น สอดคล้องกับ ละออ ชูติกร (ละออ ชูติกร 2520 : 160) ที่ว่า "การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบของตนและผู้อื่น ตลอดจนอดทนและเสียสละเพื่อส่วนรวมนั้นถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่ก่อรูปด้วยคุณธรรมและคุณลักษณะของการเป็นพลเมืองดี" ขณะเดียวกันผู้วิจัยมีความเห็นว่า การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนในด้านนี้ยังมีความจำเป็นมาก เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันมีสิ่งต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการที่จะชักนำนักเรียนให้หลงผิดได้ง่าย ดังนั้นครูที่ปรึกษาจึงควรให้ความดูแลเอาใจใส่ให้มาก

ส่วนการที่ครูที่ปรึกษาไม่ได้ปฏิบัติในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับจริยธรรมและศาสนานั้นสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของละออ ชูติกร (ละออ ชูติกร 2520:35) ที่พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า การอบรมดูแลนักเรียนในด้านจริยธรรมและศาสนา นี้ ยังมีความจำเป็น เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันมีสิ่งต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลในการที่จะชักนำนักเรียนให้หลงผิดได้ง่าย ดังนั้นครูที่ปรึกษาจึงควรให้ความดูแลเอาใจใส่ให้มาก ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องเหล่านี้ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่ก่อรูปด้วยคุณธรรมและคุณลักษณะของการเป็นพลเมืองดี

1.3 บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 46.80 ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น

1- 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 43.97 และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.13 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.55 เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า การที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือนนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของเดอลิเซล (Delisle, 1965 : 1 - 2) ที่พบว่า "ครูที่ปรึกษามีบทบาทที่จะต้องให้การแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในด้าน การปรับตัว ปัญหาส่วนตัวและอื่น ๆ ซึ่งนับเป็นการช่วยป้องกันปัญหาและช่วยแก้ปัญหาในระยะแรก ๆ ของนักเรียน " ขณะที่ สุนทร อมรวิวัฒน์ ได้กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาควรมีหน้าที่ช่วยแก้ปัญหาทางจิตใจ และปัญหาส่วนตัวของนักเรียนด้วย อันเป็นการช่วยแก้ปัญหาอันต้นแบบเสียก่อนที่จะส่งให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเป็นผู้ดูแล (สุนทร อมรวิวัฒน์ 2518:119)

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 43.97 และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 41.13 นี้ก็สอดคล้องกับอะเคอ เสม่า (อะเคอ เสม่า 2519 : 16) ที่ว่า "ในการให้คำปรึกษาหารือกัน ปกติแล้วครูที่ปรึกษาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดได้มากกว่าครูแนะแนวอยู่แล้ว เมื่อเด็กมีปัญหาอย่างใดมักจะเข้าพบกับครูที่ปรึกษาก่อนเสมอ ดังนั้นครูที่ปรึกษาสามารถจะช่วยให้คำปรึกษากับเด็กได้อย่างมาก" โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้นและการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของเดอลิเซล (Delisle, 1965:66) ที่พบว่า ผู้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษามีความเห็นว่ อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ช่วยนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำให้ค้นหาสาเหตุและวิธีการปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น ควรแนะนำวิธีการปรับปรุงผลการเรียนให้มากกว่าที่เป็นอยู่และควรช่วยให้นิสิตเข้าใจเป้าหมายในการศึกษาและอาชีพของตนอย่างแจ่มชัด ซึ่งตรงกับข้อคิดเห็นของ ละออ ชูติกร (ละออ ชูติกร 2520: 137) ที่ว่า การแนะแนวการศึกษาต่อนั้น ครูที่ปรึกษาควรปฏิบัติในระดับมาก เพราะความต้องการของนักเรียนในเรื่องนี้สอดคล้อง

กับความต้องการของสังคมปัจจุบันที่คนส่วนมากพยายามที่จะศึกษาต่อให้สูงขึ้นเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นนักเรียนจึงมีความต้องการที่จะให้ครูที่ปรึกษาแนะนำในเรื่องนี้ให้มาก จึงเป็นเรื่องที่ครูที่ปรึกษาคควรให้ความสนใจที่จะหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้มากขึ้น เพื่อที่จะได้สามารถแนะนำนักเรียนได้ถูก เพราะนักเรียนบางคนแม้ที่จะศึกษาต่อโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของตน

ส่วนการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษานั้น สอดคล้องกับความคิดเห็นของ นวลศิริ เปาโรหิตย์และคณะ (นวลศิริ เปาโรหิตย์และคณะ 2515:183) ที่ว่า "การให้ความรู้เพศศึกษาและการแนะแนวทางที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีสำคัญมากต่อความสำเร็จในความสัมพันธ์ทางด้านสังคมในโอกาสต่อ ๆ มา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจัดอยู่ในวัยดาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่" นั่นคือ ครูที่ปรึกษาคควรจะได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับเพศศึกษาแก่นักเรียนบ้าง ทั้งนี้เพื่อที่นักเรียนจะได้เรียนรู้บทบาทที่เหมาะสมทางเพศของตน สามารถแสดงบทบาททางเพศให้เป็นที่ยอมรับของสังคม รู้จักที่จะควบคุมการแสดงออกของความตึงเครียดทางเพศให้อยู่ในวัฒนธรรมอันดีงาม

1.4 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่สังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกขณะทำกิจกรรม เช่น ในห้องเรียน สนามเล่น ห้องประชุม เป็นต้น เพื่อทำความเข้าใจและช่วยเหลือนักเรียนให้ดีขึ้นทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 37.59 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จับบันทึกการสังเกตขณะทำการสังเกต คิดเป็นร้อยละ 51.77 ซึ่งการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่สังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกขณะทำกิจกรรมเช่น ในห้องเรียน สนามเล่น ห้องประชุม เพื่อทำความเข้าใจและช่วยเหลือนักเรียนให้ดีขึ้นทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 37.59 นั้นแสดงให้เห็นว่าครูที่ปรึกษาเห็นคุณค่า และประโยชน์ของการสังเกต ซึ่งสอดคล้องกับข้อคิดของ อารี เสรีรักษ์ (อารี เสรีรักษ์ 2515: 88) ที่ว่า "ถ้าครูได้สังเกตนักเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่นในขณะที่กำลังเรียน กำลังเล่น เป็นต้น อาจจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจนักเรียนดี

ยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้การปรึกษาหารือประสบความสำเร็จมากขึ้น" นอกจากนี้การสังเกต
ยังมีส่วนช่วยเสริมสร้างให้ครูเกิดความมั่งคั่งในการสังเกตและเข้าใจเด็กได้ดียิ่งขึ้น
ช่วยให้เห็นตัวอย่างพฤติกรรมอันแท้จริงของเด็ก (จำเนียร ช่วงโชติ 2516: 71)

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จับบันทึกการสังเกตขณะทำการสังเกต
คิดเป็นร้อยละ 51.77 นั้น สอดคล้องกับ จำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ
2516: 71) ที่ว่า การสังเกตที่มีบันทึกนี้อาจให้ประโยชน์บ้าง แต่ไม่เพียงพอในการ
นำมาวินิจฉัยเพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของเด็กได้อย่างแท้จริง จึงเป็นความจำเป็นที่ครู
จะต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ประกอบการพิจารณาอยู่เสมอ ๆ ดังนั้น การสังเกตที่ได้รับการ
บันทึกจึงให้ผลมากกว่า เพราะช่วยให้ครูได้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงและความเจริญของ
งานของเด็กตามลำดับขั้น นอกจากนี้การบันทึกพฤติกรรมจากการสังเกตยังช่วยให้ครูเข้าใจ
ใจเด็กได้ดีขึ้น และติดต่อนื่องกัน ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ควรจับบันทึกการสังเกตโดยทันทีทันใด
ภายหลังการสังเกตเสร็จสิ้นลง ทั้งนี้เพื่อให้การสังเกตสมบูรณ์ มีคุณค่าและได้ผล และเพื่อ
เป็นหลักฐานนำไปศึกษาหาสาเหตุแห่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้น และคิดหาทางช่วยเหลือเด็กต่อไป

1.5 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์
พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อหยั่งทราบถึงปัญหาและความต้องการต่าง ๆ
ของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือน (คิดเป็นร้อยละ 43.26) สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อศึกษาข้อ
เท็จจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 42.55 และสัมภาษณ์
นักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาโดยมุ่งให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นปัญหาของตน และ
รู้จักคิดหาวิธีแก้ปัญหาให้สำเร็จด้วยวิธีเหมาะสม 1 - 2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ
39.01 ในขณะที่ครูที่ปรึกษารุ่นใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการบันทึกผลของการสัมภาษณ์หลังจากที่
การสัมภาษณ์สิ้นสุดลง คิดเป็นร้อยละ 50.36 เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าหน้าที่ครูที่ปรึกษา
สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อหยั่งทราบถึงปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ของนักเรียน 1 - 2 ครั้ง
ต่อเดือน สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือน
และสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาโดยมุ่งให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นปัญหา
ของตน และรู้จักคิดหาวิธีแก้ปัญหาให้สำเร็จด้วยวิธีเหมาะสม 1 - 2 ครั้งต่อเดือนนั้น จัด

ไถว่าเป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริงและเพื่อให้คำปรึกษาซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูที่
 ปรึกษาตระหนักถึงคุณค่าของการสัมภาษณ์ที่มุ่งหวังจะศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเด็ก
 นักเรียนเพื่อผลประโยชน์ในการเข้าใจเด็กได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนมุ่งหวังถึงการช่วยให้เด็ก
 รู้จักและเข้าใจตนเอง มองเห็นปัญหาของตนและรู้จักคิดหาวิธีแก้ปัญหา นั้น ๆ ให้สำเร็จ
 ไปด้วยความเหมาะสม ยอมรับว่าบุคคลทุกคนย่อมมีความสามารถที่จะใช้ความรู้ความ
 สามารถของตนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ จำเนียร ช่างโฮติ
 (จำเนียร ช่างโฮติ 2516: 133) ที่ว่า "จุดประสงค์ของการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จ
 จริงและเพื่อให้คำปรึกษาจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจตนเอง มีความรับผิดชอบใน
 ตนเองและแก้ปัญหาของตนได้"

ส่วนการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้บันทึกผลของการสัมภาษณ์หลังจากที่การ
 สัมภาษณ์สิ้นสุดลง คิดเป็นร้อยละ 50.36 นั้น สอดคล้องกับจำเนียร ช่างโฮติ (จำเนียร
 ช่างโฮติ 2516: 147) ว่าครูผู้สัมภาษณ์ควรบันทึกผลของการสัมภาษณ์ในทันทีหลังจากที่
 การสัมภาษณ์สิ้นสุดลง และการบันทึกผลของการสัมภาษณ์นี้เป็นสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์จำเป็นต้องทำ
 ทุกครั้ง เพราะให้ข้อมูลมากถือช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ระลึกถึงเรื่องราวของการสัมภาษณ์นั้น ๆ
 ได้ ช่วยให้ทราบถึงความเป็นไปต่าง ๆ ของผู้ถูกสัมภาษณ์ จากการได้สัมภาษณ์แต่ละครั้ง
 ตลอดจนให้ประโยชน์ในการรักษาความคุ้นเคยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ และช่วยให้เก็บเรื่องราว
 ต่าง ๆ เป็นรายละเอียดที่จะอ้างถึงในภายหลัง

1.6 บทบาทที่ไต่ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว แบบสอบถาม
 พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล
 ต่าง ๆ จากนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.69 ใช้เวลาในการ
 ตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ
 21.27 และสำรวจปัญหาของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม 1- 2 ครั้งต่อภาคเรียน คิด
 เป็นร้อยละ 17.73 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการใช้แบบสอบถามศึกษา
 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับตัวนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 61.70 ซึ่งจากการที่ครู

ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา ใช้เวลาในการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา และสำรวจปัญหาของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียนนั้น แสดงให้เห็นว่าครูที่ปรึกษาเข้าใจถึงคุณค่าและประโยชน์ของการใช้แบบสอบถามตลอดจนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่นักเรียนกรอกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของจำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ 2516 : 283) ที่ว่า "แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างกว้างขวาง อีกทั้งประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายอย่างมาก ขณะเดียวกันข้อมูลที่ครูได้รับจากการกรอกแบบสอบถามของนักเรียนจะเกิดประโยชน์ต่อครูและนักเรียนก็ต่อเมื่อได้มีการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตลอดจนให้การแนะแนวและคำปรึกษาดวบลูกกับการศึกษาข้อมูลที่ได้รับการกรอกแบบสอบถามของนักเรียน โดยแบบสอบถามจะช่วยให้ครูได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาเพิ่มเติมข้อมูลพื้นฐานบางอย่างที่ต้องการให้ถูกต้องและตรงตามความเป็นจริง เพื่อสำหรับจัดให้มีการให้คำปรึกษา"

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการใช้แบบสอบถามศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้น สอดคล้องกับจำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ 2516 : 283) ที่ว่า "การใช้แบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนควรจะได้ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนเป็นผู้กรอกแบบสอบถาม โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับ ประวัติในเรื่องการเกิด สุขภาพ ความเจ็บป่วย ความเจริญเติบโต การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนตลอดจนความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพราะบิดามารดาย่อมจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ของบุตรในตอนที่เขาวัยได้ดีกว่านักเรียน ขณะเดียวกันการใช้แบบสอบถามศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับตัวนักเรียนจะช่วยให้รู้จักและเข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้น สามารถให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมนักเรียนได้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น"

1.7 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว วัตถุประสงค์ประวัติ พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องราวชีวิตของตนเองโดยเสรี 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.59 ใช้เวลาในการอ่านอัตชีวประวัติ ของนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เขียนส่งแล้ว เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนคนใดบ้างที่มี ปัญหา 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.92 และ ให้การแนะแนวและคำ ปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการรวบรวมอัตชีวประวัติ 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 29.79 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการจัดให้นักเรียน อภิปรายรวมกันเกี่ยวกับปัญหาที่ไ้พบจากการเขียนอัตชีวประวัติของนักเรียน คิดเป็น ร้อยละ 62.41 ซึ่งการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องราวชีวิต ของตนเองโดยเสรี 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา ใช้เวลาในการอ่านอัตชีวประวัติของ นักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เขียนส่งแล้ว เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนคนใดบ้างที่มีปัญหา 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา และให้การแนะแนวและคำปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับ การรวบรวมอัตชีวประวัติ 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา นั้นแสดงให้เห็นว่าครูที่ปรึกษา ตระหนักถึงความสำคัญ คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาอัตชีวประวัติของนักเรียนเพื่อ ให้มีความเข้าใจนักเรียนดียิ่งขึ้นและเพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้อง (อารี เสรีรักษ์ 2515: 63) ซึ่งตรงกับข้อเสนอแนะของจำเนียร ช่วงโชติ(จำเนียร ช่วงโชติ 2516 : 185) ที่ว่า "อัตชีวประวัติเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญแหล่งหนึ่งที่ทำให้ สามารถรวบรวมข้อเท็จจริงของเด็กได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นครูที่ปรึกษาจึงควรให้นักเรียนได้ เขียนอัตชีวประวัติ และครูควรรับอ่านอัตชีวประวัติของนักเรียนโดยเร็วที่สุด ภายหลังจากที่นักเรียนได้เขียนส่งแล้ว เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนคนใดบ้างที่มีปัญหาจะเนื่องด้วย ปัญหาใด ๆ ก็ตาม จะได้อธิบายให้คำปรึกษาต่อไป อาจกล่าวได้ว่าการให้นักเรียนเขียน อัตชีวประวัติเท่ากับเป็นเครื่องกรองคนที่มีความปัญหา ซึ่งจะต้องให้คำปรึกษาวิธีหนึ่งและควร จัดให้มีการแนะแนวหรือการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการรวบรวมอัตชีวประวัติ ทั้งนี้เพราะในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาและเขียนระบายข้อปัญหาต่าง ๆ ของตนเองในอัตชีวประวัติ

ก็ย่อมเกิดความวิตกกังวลใจในความไม่แน่ใจในปัญหาที่ตนได้เขียนไปว่าจะเกิดผลดี ผลร้ายอย่างไรต่อตนเองและจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไร การให้คำปรึกษาควบคู่ไปด้วยจะช่วยขจัดความวิตกกังวลใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การให้คำปรึกษายังช่วยขจัดข้อบกพร่อง อันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงที่นักเรียนได้ให้ไว้ไม่ถูกต้องหมดสิ้นไป

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จัดให้นักเรียนอภิปรายรวมกันเกี่ยวกับปัญหาที่ไต่พบจากการเขียนอัตชีวประวัติของนักเรียนนั้น สอดคล้องกับจำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ 2516:185) ที่ว่าครูที่ปรึกษาดูควรจัดให้นักเรียนได้อภิปรายรวมกันเกี่ยวกับปัญหาที่ไต่พบจากการเขียนอัตชีวประวัติของนักเรียนและอภิปรายถึงคุณประโยชน์และข้อบกพร่องในการเขียนอัตชีวประวัติของนักเรียนด้วย โดยครูที่ปรึกษาควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อน

1.8 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ พบว่าครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการสังคมมิติเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัว 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.79 สร้างแผนผังสังคมมิติ 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.57 และสำรวจสภาพการปรับตัวของนักเรียนในชั้นเรียนโดยใช้สังคมมิติ 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านและตีความแผนผังสังคมมิติรวมทั้งแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากการทดสอบสังคมมิติ คิดเป็นร้อยละ 58.86 ซึ่งการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการสังคมมิติ เพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัว 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน สร้างแผนผังสังคมมิติ 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา และสำรวจสภาพการปรับตัวของนักเรียนในชั้นเรียนโดยใช้สังคมมิติ 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน นั้นแสดงให้เห็นว่าครูที่ปรึกษาตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาสังคมมิติในการช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจสถานการณ์ทางสังคมของนักเรียน โครงสร้างทางสังคมของกลุ่มและความสัมพันธ์เชิงสังคมระหว่างนักเรียนแต่ละคนกับนักเรียนอื่นที่ร่วมสังคมกัน เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อการศึกษา

เพื่อช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล (อารี เกร็กรักษ์ 2515 : 63)

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้เวลาในการอ่านและตีความหมายแผนผังสังคมมิติ รวมทั้งแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากการทดสอบสังคมมิติ คิดเป็นร้อยละ 58.86 นั้น สอดคล้องกับ จำเียร ช่างโยติ(จำเียร ช่างโยติ 2516:164) ที่ว่าการทราบความหมายของแผนผังสังคมมิติที่ทำขึ้นนั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก เพราะจะช่วยให้ครูได้ทราบถึงความสัมพันธ์เชิงสังคมของนักเรียนในชั้นเรียน ดังนั้นครูที่ปรึกษาจึงควรใช้เวลาในการอ่านและตีความหมายแผนผัง สังคมมิติรวมทั้งแปลความหมายของคะแนนที่ได้จากการทดสอบสังคมมิติหลังจากที่ได้ทดสอบสังคมมิติของนักเรียนไปแล้ว

1.9 บทบาทที่ได้นับถือจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว ระเบียบสะสมพบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่รวบรวมข้อมูลจากตัวนักเรียนเอง เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.95 ศึกษาระเบียบสะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา และรวบรวมข้อมูลจากเพื่อนของนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามโดยเอง เป็นต้น 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.11 ตลอดจนใช้เวลาจัดทำระเบียบสะสม เพื่อใช้ในการศึกษาและเข้าใจนักเรียนทุกคน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.40 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการรวบรวมข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม คิดเป็นร้อยละ 53.90 ซึ่งจากการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่รวบรวมข้อมูลจากตัวนักเรียนเอง 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา ศึกษาระเบียบสะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา และรวบรวมข้อมูลจากเพื่อนของนักเรียน 1- 2 ครั้งต่อปีการศึกษา ตลอดจนใช้เวลาจัดทำระเบียบสะสม เพื่อใช้ในการศึกษาและเข้าใจนักเรียนทุกคน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษานั้นแสดงให้เห็นว่า ครูที่ปรึกษาเข้าใจในคุณค่าของการรวบรวมและบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมว่าจะช่วยให้อุ้มนักเรียนดียิ่งขึ้น และจะต้องรวบรวมข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่งด้วยกัน คือ จากตัวของนักเรียนเอง เช่น การให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ การเขียนบันทึก

ประจำวัน และการสัมภาษณ์ เป็นต้น จากเพื่อนของนักเรียนเช่นการใช้คำถาม "ใครเอ่ย"
การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การใช้สังคมมิติ เป็นต้น และจากครูโดยการสังเกต
ระเบียบพฤติกรรม การศึกษารายกรณี เป็นต้น ทั้งนี้เพราะระเบียบระดมเป็นที่รวมของข้อ
มูลทุก ๆ ด้านของนักเรียน ข้อมูลบางอย่างจำเป็นต้องอาศัยผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดย
เฉพาะ ดังนั้น การบันทึกระเบียบระดมจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากครูอื่น ๆ ร่วมกันในการ
บันทึกหรือให้ข้อมูล เพื่อให้ได้ความรู้เกี่ยวกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ มากขึ้น (จำเียร
ช่วงโชติ 2516 : 217)

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รวบรวมข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
นักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบ
ระดมนี้ สอดคล้องกับจำเียร ช่วงโชติ(จำเียร ช่วงโชติ 2516:215) ที่ว่าครูที่ปรึกษา
ควรจะรวบรวมข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนด้วย ทั้งนี้เพราะการรวบรวม
รายละเอียดเกี่ยวกับนักเรียนให้ได้นั้นจะต้องรวบรวมจากหลาย ๆ แหล่งด้วยกัน คือ
จากตัวนักเรียนเอง จากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จากเพื่อน จากครูและจากผู้ให้คำปรึกษา

1.10 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว ระเบียบพฤติกรรม
พบว่าครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาบันทึกระเบียบพฤติกรรมของนักเรียนจากการสังเกตนอกชั้น
เรียน 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน และใช้เวลาแปลความหมายและวินิจฉัยพฤติกรรมของนักเรียน
จากการบันทึกระเบียบพฤติกรรม 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.28 ใช้เวลา
บันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหา 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ
20.57 และใช้เวลาบันทึกระเบียบพฤติกรรมของนักเรียนจากการสังเกตในชั้นเรียน 1 - 2
ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 13.47 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการตีความ
หมายพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้จากการบันทึกระเบียบพฤติกรรมร่วมกับบุคลากรในโรงเรียน
คิดเป็นร้อยละ 50.35 ซึ่ง ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาบันทึกระเบียบ
พฤติกรรมของนักเรียนจากการสังเกตในและนอกชั้นเรียน 1 - 2 ครั้งต่อเดือน และ 1 - 2
ครั้งต่อภาคเรียนตามลำดับ ใช้เวลาแปลความหมายและวินิจฉัยพฤติกรรมของนักเรียนจาก

การบันทึกระเบียบพฤติกรรม 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา ตลอดจนใช้เวลาบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหา 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา นั้นแสดงให้เห็นว่าครูที่ปรึกษามีความเข้าใจหลักเกณฑ์ในการจัดทำระเบียบพฤติกรรมว่าระเบียบพฤติกรรมจะมีคุณค่า ช่วยให้อุจจกรและเข้าใจนักเรียนไ้มาก หากมีการบันทึกการแจ้งแก่นักเรียนในเวลาและสถานการณ์ที่ต่าง ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับที่จำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ 2516 : 89) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า การที่ครูมีการสังเกตและจดบันทึกเกี่ยวกับเด็กในสถานการณ์ที่แตกต่างกันในเวลาต่างกัน ย่อมจะช่วยให้ครูมองเห็นเด็กได้อย่างแตกต่างกันมากขึ้น อันเป็นการช่วยให้ครูผู้สอนหรือรายละเอียดเกี่ยวกับภูมิหลังของเด็กถูกต้อง ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเด็กได้ดียิ่งขึ้น

ส่วนการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการตีความหมายของนักเรียนที่ได้จากการบันทึกระเบียบพฤติกรรมร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนนั้น สอดคล้องกับจำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ 2516 : 101) ที่ว่า เรื่องที่ครูที่ปรึกษาได้บันทึกเกี่ยวกับนักเรียนนั้นจะมีประโยชน์ต่อนักเรียนมากขึ้น ถ้าหากครูที่ปรึกษาหาโอกาสตีความหมายพฤติกรรมร่วมกันเพื่อช่วยให้ครูที่ปรึกษาและครูอื่น ๆ เข้าใจเด็กดีขึ้น แนวทางที่ครูได้มาปรึกษาหารือด้วยจะรู้จักนักเรียนคนนั้นน้อยก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจาก การที่ครูที่ปรึกษาพยายามรวบรวมความคิดเกี่ยวกับนักเรียนขึ้น และพยายามถ่ายทอดความคิดเห็นนั้นให้ครูอื่นได้ทราบ นับได้ว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูได้เข้าใจเด็กดีขึ้น

1.11 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว การเยี่ยมบ้านพบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ให้ความช่วยเหลือนักเรียนหลังจากไปเยี่ยมบ้านนักเรียนมาแล้ว 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.36 ใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อพบปะปรึกษาหารือพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.40 และใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 19.14 ในขณะที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติในการเขียนรายงานหรือจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของการเยี่ยมบ้านหลังจากไปเยี่ยมบ้านมาแล้ว คิดเป็น

ร้อยละ 73.76 จากผลการวิจัยที่พบว่า ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ ให้ความช่วยเหลือนักเรียนหลังจากไปเยี่ยมบ้านนักเรียนมาแล้ว 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา นั้น แสดงให้เห็นว่าครูที่ปรึกษามีความเข้าใจในคุณค่าและประโยชน์ของการเยี่ยมบ้านตลอดจนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการเยี่ยมบ้านนักเรียนมาใช้ในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนหลังจากไปเยี่ยมบ้านมาแล้ว ซึ่งเป็นวิธีการที่ถูกต้องและเกิดผลดีทั้งแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียนทั้งที่จำเนียร ช่างโซติ (จำเนียร ช่างโซติ 2516 : 235) ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า คุณค่าและประโยชน์ของการเยี่ยมบ้านขึ้นอยู่กับการนำข้อมูลที่ได้รับจากการเยี่ยมบ้านมาใช้เป็นแนวทางในการเข้าใจเด็กได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ตลอดจนนำมาใช้ในการให้ความช่วยเหลือเด็กหลังจากไปเยี่ยมบ้านมาแล้ว

สำหรับการที่ครูที่ปรึกษาใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อพบปะปรึกษาหารือพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษาและใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน 1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา แสดงให้เห็นว่าครูที่ปรึกษาเห็นความสำคัญของการติดต่อระหว่างบ้านกับโรงเรียนว่ามีส่วนช่วยส่งเสริมความเข้าใจในตัวนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเยี่ยมบ้าน เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน ทั้งนี้เพราะ "วัตถุประสงค์ของการติดต่อบ้านกับโรงเรียน เพื่อช่วยพัฒนาตัวนักเรียนนั้น เป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการกระทำเพื่อเพิ่มพูนความสัมพันธ์กันโดย เข้าใจกันดีระหว่างครูและบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งครูจะได้เห็นสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ครูจะได้เห็นเด็กพร้อมกับบิดามารดา และได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก บิดามารดา และพี่น้องคนอื่น ๆ ในบ้าน ในการสนทนาหรือสัมภาษณ์บิดามารดา และได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก บิดามารดา และพี่น้องคนอื่น ๆ ในบ้าน ในการสนทนาหรือสัมภาษณ์บิดามารดา ครูจะทราบว่าเด็กรู้จักอย่างไรที่โรงเรียนและมีพฤติกรรมอย่างไรที่บ้าน บิดามารดาปกครองลูกอย่างไร ครูและบิดามารดาจะได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลในด้านการเจริญเติบโต และระดับการพัฒนาของเด็กเป็นอันมาก (จำเนียร ช่างโซติ 2516 : 238)

ส่วนการที่ครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เขียนรายงานหรือจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของการเยี่ยมบ้านหลังจากไปเยี่ยมบ้านนักเรียนมาแล้ว คิดเป็นร้อยละ 73.76 สอดคล้องกับจำเนียร ช่วงโชติ (จำเนียร ช่วงโชติ 2516 : 242) ที่ว่า "การไปเยี่ยมบ้านนักเรียนแต่ละครั้ง ครูควรจะได้เขียนรายงานหรือจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของการเยี่ยมบ้านไว้ให้ละเอียดพอสมควร และควรบันทึกทันทีหลังจากไปเยี่ยมมาแล้ว เพื่อป้องกันการลืม และเพื่อช่วยรักษาความลับของข้อมูล นอกจากนั้นครูยังสามารถนำข้อมูลที่ได้นับบันทึกหลังการเยี่ยมมาแล้วมาใช้เป็นหลักฐานหรือเป็นแนวทางในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกต้อง เหมาะสม และเกิดผลดีต่อนักเรียนมากที่สุด"

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

2.1 ปัญหาของครูที่ปรึกษาในการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ ระเบียบระดม และ ระเบียบพฤติกรรม ส่วนใหญ่ ได้แก่ เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว แสดงให้เห็นว่า ครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่า การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน และการใช้เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม อัตชีวประวัติ ระเบียบระดม และระเบียบพฤติกรรม นั้นเป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนได้กระทำอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของละออ ชูติกร (ละออ ชูติกร 2520 : 136) ที่พบว่า การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียนและการใช้เทคนิคการแนะแนว ส่วนใหญ่ไม่ใช่งานในหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่จะต้องปฏิบัติ ควรจะเป็นงานในหน้าที่ของแผนกแนะแนวหรือฝ่ายอื่น โดยตรง อย่างไรก็ตามก็ สอดคล้องกับมะเคือ เสมา (มะเคือ เสมา 2518 : 21) ที่ว่า ครูที่ปรึกษาจะต้องให้ความรับผิดชอบต่อนักเรียน เป็นผู้ซึ่งต้องให้บริการการศึกษาแก่นักเรียนโดยแท้จริง มีความรับผิดชอบในการแนะแนว ด้านการศึกษา ทั้งนี้เพราะครูที่ปรึกษาใกล้ชิดกับเด็กกลุ่มหนึ่งมากกว่าครูคนอื่น ๆ ดังนั้นบทบาทของครูที่ปรึกษานั้น นอกจากงานสอนเป็นหลักสำคัญที่สุดแล้ว งานรองยังมีอีกมาก ซึ่งงานแนะแนวเป็นงานรองอันหนึ่ง ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนอย่างใกล้ชิด เป็นงานเสริมให้เกิด

การเรียนรู้ของเด็กได้ดีขึ้น เพราะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงความต้องการ ความสามารถ ความถนัดเป็นเกณฑ์ และยังส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบในการตัดสินใจและวางแผนชีวิตด้วยตัวเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ ครูที่ปรึกษาบทบาทที่จะช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนได้ในเรื่องการอบรมนักเรียนด้านการศึกษา การรวบรวมข้อมูล อาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพื้นเพทางครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา ข้อมูลที่ได้จากการเขียนอัตชีวประวัติ แบบสอบถาม ระเบียบสะสม จากการไปพบหรือสัมภาษณ์ ผู้ปกครอง บิดามารดาหรือผู้ใกล้ชิด เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ปกติทางท่านกระทำอยู่แล้ว ข้อมูลที่ครูได้รับยังไม่กว้างขวางพอ ถ้าจะขยายงานให้กว้างและเป็นประโยชน์ยิ่งนักจะช่วยหาข้อมูลด้านอื่น ๆ และทำระเบียบบันทึกหรือที่เรียกว่า ระเบียบสะสม โดยเฉพาะครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกับครูแนะแนวจึงจะได้ข้อมูลครบถ้วนและรวดเร็ว ส่วนข้อมูลด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจหรือเสริมความรู้ความเข้าใจให้กว้างขวางขึ้นนั้น ส่วนใหญ่แล้วเป็นหน้าที่ของครูแนะแนว ที่จะนำมาเผยแพร่ให้เด็กได้ทราบและเข้าใจ เมื่อเป็นเช่นนี้ ครูที่ปรึกษาควรจะเห็นความสำคัญของงานในหน้าที่นี้และเพิ่มความรับผิดชอบ ตลอดจนให้ความเอาใจใส่ต่อนักเรียนให้มากขึ้น และควรศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ ทั้งในด้านความรู้เกี่ยวกับการศึกษา ทางด้านการแนะแนว เพื่อที่จะได้นำแนะนำนักเรียนได้ถูกต้อง

2.2 ปัญหาของครูที่ปรึกษาในการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ ส่วนใหญ่ได้แก่ นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม แสดงให้เห็นว่า นักเรียนไม่ประพฤติตนตามคำชี้แจงของครูที่ปรึกษาในการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของละออ ชูติกร (ละออ ชูติกร 2520 : 134) ที่ว่า ครูที่ปรึกษาควรหาวิธีการที่จะทำให้กิจกรรมนี้เป็นที่น่าสนใจแก่นักเรียนมากขึ้น และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งครูที่ปรึกษาอาจขอความร่วมมือจากบุคลากรภายนอกโรงเรียนที่สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับ จริยธรรม คุณธรรม ความประพฤติ ศาสนาและวัฒนธรรม เช่น พระสงฆ์ นักเทศน์ อนุศาสนาจารย์ เจ้าหน้าที่ด้านวัฒนธรรม ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนใจแก่นักเรียนให้ปฏิบัติตามได้ (สวัสดี สุวรรณอักษร 2519 : 37) นอกจากนี้การที่ครูจะ

สามารถอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนให้ประพฤติตนตามคำปณิธานของครูเกี่ยวกับความประพฤติ นั้น ครูจะต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เช่น การควบคุมตนเอง ความสม่ำเสมอในการทำงาน การเป็นคนเชื่อถือได้ ความซื่อสัตย์สุจริต สนใจในการทำงาน หักเหน็ดเหนื่อยหาความรู้ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนประพฤติตามหรือเลียนแบบ เพราะเด็กชอบเลียนแบบบุคคลที่เขาชื่นชมอยู่แล้ว นอกจากนี้เรื่องราวจากหนังสือ ภาพยนต์ นิทาน ซึ่งเป็นเรื่องราวของผู้ที่มีความประพฤติดีจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมได้ (วัชรีย์ ทรัพย์มี 2520: 57) ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของการมัธยมศึกษาที่มุ่งจะให้นักเรียนเป็นผู้มีวัฒนธรรม และศีลธรรม มีความเข้าใจในคุณค่าของชีวิตและมนุษยชาติโดยรวม มีเมตตาจิตต่อมวลมนุษย์ รู้จักใช้สิทธิและเสรีภาพ มีความสำนึกในความรับผิดชอบและภาระหน้าที่ของตนที่มีต่อส่วนรวม รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อสังคมและประเทศชาติ ตลอดจนรักความสุจริต ยุติธรรม (อ้างจาก สวัสดิ์ สุวรรณอักษร 2519 : 39) ขณะเดียวกันครูที่ปรึกษาจะต้องรับผิดชอบต่อการปลูกฝังนิสัยที่ดีของเด็ก (อภิรักษ์ ชินบุตร 2521:41)

2.3 ปัญหาของครูที่ปรึกษาในการใช้เทคนิคการแนะแนว การสังเกต และการ เชื้อมบ้าน ส่วนใหญ่ได้แก่ ไม่มีเวลา แสดงให้เห็นว่า ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรม การสังเกต และการเชื้อมบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของละออ ชูติกร (ละออ ชูติกร 2520: 130) ที่พบว่า สิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคมากประการหนึ่งที่ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ดั่งนั้นเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษามีงานด้านการสอนและงานพิเศษอื่น ๆ มาก ทำให้ไม่มีเวลาพบกับนักศึกษาอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของภักตรา จันทปัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ 2519: 50) ที่พบว่าปัญหาหนึ่งที่ประสบกันมากในแต่ละสถาบันคือ การที่อาจารย์ที่ปรึกษามีชีวิตชั่วโมงการสอน และงานพิเศษอื่น ๆ มาก จึงไม่ค่อยมีเวลาพบกับนิสิตหรือทำกิจกรรมในหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา ขณะเดียวกันผลการวิจัยของเดลีส์เชิล (Delisle. 1965:1 - 2) พบว่าครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาพอที่จะให้บริการแก่นิสิตแต่ละคนและจากผลการวิจัยของทศพร ประเสริฐสุข (ทศพร ประเสริฐสุข 2517:31) ยังพบว่าครูที่ปรึกษามีชั่วโมงทำการสอนมาก จึงไม่ค่อยมีเวลาพบนิสิต

จากผลการวิจัยครั้งนี้เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ต้องทำการสอนมาก และต้องปฏิบัติงานพิเศษอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอน ทำให้ครูที่ปรึกษามีภาระหนักมาก เพราะต้องปฏิบัติงานหลายด้านทั้งด้านการสอน งานพิเศษ และงานด้านการเป็นครูที่ปรึกษา อันเป็นเหตุให้ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มที่ ดังนั้นโรงเรียนควรจะพิจารณาลดชั่วโมงสอนและงานพิเศษอื่น ๆ ของครูที่ปรึกษาลงหรือให้ครูที่ปรึกษามีงานพิเศษ นอกจากการสอนน้อยกว่าครูอื่น ๆ เพื่อให้ครูที่ปรึกษาสามารถให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในความรับผิดชอบของตนได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยฝ่ายวิชาการควรพิจารณาเกี่ยวกับชั่วโมงสอนและชั่วโมงการปฏิบัติงานพิเศษของครูที่ปรึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ควรพิจารณาเลือกครูที่มีเวลาเพียงพอที่จะให้แก่แก่นักเรียนได้เป็นครูที่ปรึกษาและครูที่ปรึกษาควรจะต้องพยายามหาเวลาพบกับนักเรียนให้ได้โดยมีการกำหนดเวลาว่างที่แน่นอนตรงกันกับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าพบได้ (มะเคื่อ เสมอ 2518:12)

2.4 ปัญหาของครูที่ปรึกษาในการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ ส่วนใหญ่ ได้แก่ ไม่ทราบวิธีดำเนินการแสดงให้เห็นว่า ครูที่ปรึกษาไม่ทราบวิธีดำเนินการในการทำ สังคมมิติ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าครูแนะแนวของโรงเรียนควรจะได้ร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียน ในการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาและบุคลากรภายในโรงเรียนเกี่ยวกับบริการแนะแนว และการใช้เทคนิคการแนะแนว ขณะเดียวกัน ครูที่ปรึกษา ควรทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ และขอบข่ายของบริการแนะแนวพร้อมทั้งเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับบริการแนะแนว ถ้าโรงเรียน จัดขึ้น (วัชร ทรัพย์มี 2520:101) ทั้งนี้เพราะผลการทดสอบสังคมมิติในห้องเรียนจะช่วย ให้ครูทราบว่า นักเรียนในชั้นเรียน แบ่งกันเป็นกลุ่มย่อย ๆ ก็กลุ่ม ซึ่งเป็นความจำเป็นที่ครู ต้องทราบว่าภายในห้องเรียนนั้น มีกลุ่มย่อยมากน้อยเท่าใด และกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกมากน้อยเพียงใด เพื่อที่ครูจะได้กะแผนงานที่จะเข้าใจเด็กให้มากที่สุด เพื่อ ประกอบในด้านการสอน การปกครอง และการช่วยเหลือเด็กได้ถูกต้อง (จำเนียร ช่างโซติ 2518: 154)

3. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มี ความแตกต่างกันทางคานาเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา

และประสบการณ์ทางการแนะแนว พบว่า

3.1 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเพศหญิงและเพศชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากครูที่ปรึกษาเพศหญิงส่วนใหญ่ใช้เทคนิคการแนะแนว วิธีการสัมภาษณ์ 1- 2 ครั้งต่อเนื่อง ในขณะที่ครูที่ปรึกษาเพศชายไม่ได้ปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภักตรา จันทัญญาศิลป์ (ภักตรา จันทัญญาศิลป์ 2519:33) ที่พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหญิงและชายอุทิศตนในกับงานในคำปรึกษาทางวิชาการ แกนีสิตแตกต่างกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยของวินัย กลิ่นหอม (วินัย กลิ่นหอม 2513:68) ยังพบว่าครูชายและครูหญิงมีความแตกต่างกันในการเอาใจใส่และกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานและจากผลการวิจัยของ ไรอันส์ (Ryans. 1960: 389, อ้างจากวินัย กลิ่นหอม 2513:13) พบว่าครูหญิงในระดับมัธยมศึกษามีคุณลักษณะต่าง ๆ สูงกว่าครูชายในเรื่องการตั้งใจทำงานที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะเหตุว่า ครูที่ปรึกษาหญิงและชายมีความคิดว่าตนเองควรจะให้ความช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในความรับผิดชอบของตนเท่าที่จะอุทิศเวลาและเท่าที่จะทำได้ โดยครูที่ปรึกษามีความคิดว่าหน้าที่สำคัญประการแรกคือ การสอน ดังนั้นเวลาส่วนใหญ่จึงใช้ในการเตรียมการสอน เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ภักตรา จันทัญญาศิลป์ 2519 :35) จึงอาจสรุปได้ในที่นี้ว่า ครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกันมีผลให้ปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน

ขณะเดียวกันผลการวิจัยยังพบว่า บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเพศหญิงและเพศชายไม่มีความแตกต่างกันในบางด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการที่ครูที่ปรึกษาทางวิชาการมีความเห็นว่าการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูที่ปรึกษาตามที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงเรียนนั้น เป็นแค่เพียงงานพิเศษที่ไม่มีผลต่อการได้รับการพิจารณาความดีความชอบซึ่งส่งผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนด้วย (ภักตรา จันทัญญาศิลป์ 2519:42) ซึ่งทำให้ครูที่ปรึกษาทั้งชายและหญิงปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนไม่แตกต่างกัน

3.2 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน 20-25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไปมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน 20-25 คน ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว วิธีการสังเกต ทุกวัน ในขณะที่ครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียนมากกว่า 25 คนขึ้นไป ปฏิบัติ 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฮีเมลสไตน์ (Hemelstein, 1975: 7755-A) ที่พบว่าครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียนจำนวนต่างกัน จะปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ระบบครูที่ปรึกษา เป็นระบบที่สามารถแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มได้เล็กที่สุด และการที่สามารถจัดเด็กเป็นกลุ่มประมาณ 20 คนและมอบหมายให้อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาจะช่วยให้อุณหภูมิที่ปรึกษา รู้จักเด็กและเด็กเข้าใจครูที่ปรึกษาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้เนื่องจากเด็กเป็นกลุ่มน้อย ครูที่ปรึกษาสามารถพบเด็กได้บ่อย และทั่วถึงยิ่งขึ้นกว่าครูที่ปรึกษาที่ต้องรับผิดชอบเด็กกลุ่มใหญ่ จึงอาจสรุปได้ในที่นี้ว่าครูที่ปรึกษาที่มีจำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบต่างกันมีผลให้ปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน

ขณะเดียวกันผลการวิจัยยังพบว่า บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน 20 - 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไป ไม่มีความแตกต่างกันในบางด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ครูที่ปรึกษามีความเห็นว่า การปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูที่ปรึกษาที่ได้กำหนดไว้ในคู่มือแนะแนว หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 นั้น เป็นงานพิเศษที่นอกเหนือจากงานในหน้าที่ประจำตามกำหนดของครูสภา ซึ่งครูที่ปรึกษาจะต้องคงไว้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:19) ซึ่งทำให้ครูที่ปรึกษาทั้งที่รับผิดชอบนักเรียน 20-25 คนกับมากกว่า 25 คนขึ้นไปปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนไม่แตกต่างกัน

3.3 บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาคำว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาคำว่าปริญญาตรีปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว วิธีการสังเกต 1 - 2 ครั้งต่อเดือน

ในขณะที่ครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปฏิบัติ 1 - 2 ครั้งต่อปีคาห์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญทัน เผาเจริญ (บุญทัน เผาเจริญ 2521: 103-104) ที่พบว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรี และสูงกว่าปฏิบัติงานในหน้าที่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเหตุว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่านั้นได้ผ่านการเรียนรู้อย่างมาจากการศึกษาระดับสูงที่จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่กว้างขวางกว่าการเรียนในระดับที่ต่ำกว่า ได้มีโอกาสรู้เห็นและรับรู้ในสิ่งที่นำไปตามหลักการศึกษาที่เหมาะสม ได้เห็นสภาพการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ จึงก่อให้เกิดแนวคิดที่กว้างขวางและลึกซึ้งกว่าในระดับปริญญาตรี ซึ่งก่อให้เกิดความรูสึกที่ปรารถนาจะปฏิบัติงานตามสิ่งที่ตนได้เคยรับรู้มาแรงกล้ายิ่งกว่าครูในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (บุญทัน เผาเจริญ 2521: 105) หรืออีกนัยหนึ่งอาจเนื่องจากคุณวุฒิทางการศึกษาของครูที่ปรึกษาที่ต่างกันนี้ เป็นผลเนื่องมาจากการศึกษาอบรมที่ต่างกัน ไม่ว่าผู้นั้นจะศึกษาด้วยตนเองแบบไม่เป็นทางการหรือจากการศึกษาที่เป็นทางการจากสถาบันการศึกษาก็ตาม (สิปปนนท์ เกตุทัต 2520: 84) จึงอาจสรุปได้ในที่นี้ว่าครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีผลทำให้ครูที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน

ขณะเดียวกันผลการวิจัยยังพบว่า บทบาทที่ไต่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มี คุณวุฒิทางการศึกษาค่ำกว่า ปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่า ไม่มีความแตกต่างกันในบางด้านซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากจากการที่ครูที่ปรึกษามีความเห็นว่าการทำงานในหน้าที่ของครูที่ปรึกษาตามที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงเรียนนั้นเป็นแต่เพียงงานพิเศษที่ไม่ใช่ผลต่อการได้รับการพิจารณาความดีความชอบซึ่งส่งผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนด้วย (ลักขณา จันทนุฎาสิริ 2519 : 42) ซึ่งทำให้ครูที่ปรึกษาทั้งที่มีวุฒิทางการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีและสูงกว่าปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนไม่แตกต่างกัน

3.4 บทบาทที่ไต่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่โดยอบรมการแนะแนวกับไม่เคยอบรมการแนะแนว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากครูที่ปรึกษาที่โดยอบรมการแนะแนวปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว วิธีจัดท้าวประวัติ 1 - 2 ครั้งต่อเดือน วิธีระเบียบสะสม วิธีระเบียบพฤติกรรม

และวิธีเขียนบ้าน 1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน ในขณะที่ครูที่ปรึกษาที่ไม่เคยอบรมการแนะแนว ไม่ได้ปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับที่คัทลิว เอ็ม ซี คอตเติลและเอน เอ็ม ดาวนี (Cottle and Downie. 1960:7) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า "มีปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้คำปรึกษา ได้รับความสำเร็จ ในหน้าที่ของตน นั่นคือ ความรู้และประสบการณ์ในการทำงานของผู้ให้ คำปรึกษา" ขณะเดียวกัน กมล สุคตประเสริฐ (กมล สุคตประเสริฐ 2521:28) ได้กล่าว ไว้ว่า "ครูที่ปรึกษาที่เคยผ่านการอบรมแนะแนวมาจะสามารถปฏิบัติงานแนะแนวได้ด้อย กว่าและแนะให้เด็กทำและเรียนได้ดีกว่า" จึงอาจสรุปได้ในที่นี้ว่าครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ ทางการแนะแนวต่างก็มีผลทำให้การปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน

4. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มี ความแตกต่างกันทางตามเพศ จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ คุณวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการแนะแนว

4.1 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางด้าน ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากครู ที่ปรึกษาเพศหญิงประสบปัญหาไม่มีเวลาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว วิธี การสัมภาษณ์ และวิธีคัดสรรประวัติ ในขณะที่ครูที่ปรึกษาเพศชายประสบปัญหา ไม่มีประสบการณ์ และเป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฮีเมลสไตน์ (Hemelstein. 1975:7759-4) ที่พบว่าครูที่มีเพศต่างกันจะมีปัญหาต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไรอันส์ (Ryans. 1960:38, อ้างจากอรุณ พวงเคช 2519:145) ที่พบว่า ครูหญิงมี ความรับผิดชอบสูงกว่าครูชาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูหญิงมีความวิตกกังวลในเรื่อง การงานมากกว่าครูชาย จึงทำให้เกิดความรู้สึกว่าไม่มีเวลาในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ใน ขณะที่ครูชายซึ่งมีความวิตกกังวลในเรื่องการงานค่อนข้างต่ำมีความรู้สึกว่าการปฏิบัติงานใน หน้าที่บางอย่างนั้นควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน (สุธรรม ประทานทรัพย์ 2520: 48) จึงอาจสรุปได้ในที่นี้ว่าครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกัน ประสบปัญหาในการปฏิบัติงาน ในการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน

ขณะเดียวกันผลการวิจัยยังพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเพศหญิง

และเพศชาย ไม่มีความแตกต่างกันในบางด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมอาจ วัฒน (สมอาจ วัฒน 2509: 147) ซึ่งศึกษา ปัญหาของครูในโรงเรียนสาธิต พบว่าครูในโรงเรียนสาธิตทั้งชายและหญิงจำนวนมากมีปัญหา คล้ายคลึงกันในการปฏิบัติงานด้านการเป็นครูที่ปรึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ครูที่ปรึกษา ปฏิบัติงานในหน้าที่ของการเป็นครูที่ปรึกษาไม่แตกต่างกันในบางด้าน จึงทำให้ปัญหาในการ ปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาทั้งชายและหญิงไม่แตกต่างกัน (อ้างจากผลการวิจัยการเปรียบเทียบ บทบาทที่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ)

4.2 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน 20 - 25 คน กับมากกว่า 25 คนขึ้นไปมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในบางด้านซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบนักเรียน 20 - 25 คน ประสบ ปัญหาไม่ประสบผลในการใช้เทคนิคการแนะแนว วิธีการสัมภาษณ์ วิธีระเบียบปฏิบัติการ วิธีแบบสอบถาม วิธีอัดข้อประวัติ และวิธีระเบียบสะสม ในขณะที่ครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบ นักเรียนมากกว่า 25 คนขึ้นไป ประสบปัญหาไม่ใช้เวลา และเป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรัล สุขกองวารี (จรัล สุขกองวารี 2519:70) ที่พบว่า จำนวนนักเรียนที่ต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่แนะแนวของครูแตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทของครูที่ปรึกษาที่ควรมี นักเรียนอยู่ในความรับผิดชอบ 20 - 25 คน โดยกำหนดหน้าที่ให้ดูแลเอาใจใส่นักเรียนแต่ละ คนทุกด้าน ทั้งด้านการเรียน ความประพฤติ การให้คำปรึกษา ช่วยจัดทำระเบียบสะสม บันทึก ระเบียบปฏิบัติการ เขียนบ้านนักเรียน เป็นต้น และหน้าที่เหล่านี้ต้องกำหนดให้แน่นอน (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:19) จึงอาจสรุปได้ในที่นี้ว่า ครูที่ปรึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ภายใต้อาณัติรับผิดชอบต่างกัน ประสบปัญหาในการปฏิบัติงานในการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน

ขณะเดียวกันผลการวิจัยยังพบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่รับ รับผิดชอบนักเรียน 20 - 25 คนกับ มากกว่า 25 คนขึ้นไปไม่มีความแตกต่างกันในบางด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธรรม ประทานทรัพย์ (สุธรรม ประทานทรัพย์ 2520: 51) ที่พบว่า ปัญหาที่ครูประสบในประเทศไทยมีลักษณะ

คล้ายคลึงกัน ขณะที่เดียวกันอาจเนื่องมาจากการที่ครูที่ปรึกษาปฏิบัติงานในหน้าที่รองการ เป็นครูที่ปรึกษาไม่แตกต่างกันในบางท่าน ซึ่งทำให้ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา ทั้งที่รับผิดชอบนักเรียน 20 - 25 คนกับมากกว่า 25 คนขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน (อ้างจาก ผลการวิจัยการเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางท่าน จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ

4.3 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาคำว่า ปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาคำว่าปริญญาตรี ประสบปัญหาไม่ทราบวิธีดำเนินการในการใช้เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ และไม่มี ประสบการณ์ในการใช้เทคนิคการแนะแนว วิธีแบบสอบถาม วิธีอัตชีวประวัติ ในขณะที่ครู ที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าประสบปัญหาไม่มีเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ บุญทัน เผาเจริญ (บุญทัน เผาเจริญ 2521 :94) ที่พบว่า "ครูที่มีวุฒิคำ กว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีมีปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน ด้านบริการ และ อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครู ที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่ามีความรู้และประสบการณ์ที่กว้างขวาง และมีการคิดที่มีเหตุผลมากขึ้น การดำเนินงานต่าง ๆ จึงมุ่งที่จะสร้างความก้าวหน้าให้เกิด ขึ้นกับหน่วยงานที่ตนทำอยู่ให้มากที่สุดตามความรู้ที่ได้ศึกษามาและได้รับประสบการณ์ว่า มี ความมุ่งมั่นอย่างจริงจังที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่ จึงทำให้ครูที่ปรึกษา ที่มีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่ามีงานที่จะต้องรับผิดชอบมากจนไม่มีเวลาที่จะปฏิบัติ งานในหน้าที่ของครูที่ปรึกษาได้อย่างทั่วถึงในทุก ๆ ด้าน ในขณะที่ครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิทางการ ศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมักจะเป็นผู้ตามมากกว่าที่จะคิดริเริ่มงานใหม่ ๆ ใด ๆ เพราะขาด ประสบการณ์และขาดความเชื่อมั่นในตนเองที่จะแสดงความรู้ความสามารถใหม่ ๆ (อิริศ ตินบุตร 2521:45) จึงอาจสรุปได้ว่าครูที่ปรึกษาที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาต่างกันประสบ ปัญหาในการปฏิบัติงานในการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน

ขณะเดียวกันผลการวิจัยยังพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาคำกว่าปริญญาตรีกับปริญญาตรีและสูงกว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสิปปนนท์ เกตุทัต (สิปปนนท์ เกตุทัต 2520:84) ที่พบว่า ครูที่ปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ขณะเดียวกันอาจเนื่องมาจากการที่ครูที่ปรึกษาปฏิบัติงานในหน้าที่ของการเป็นครูที่ปรึกษาไม่แตกต่างกันในบางด้าน ซึ่งทำให้ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาทั้งที่มีวุฒิทางการศึกษาคำกว่าปริญญาตรี กับ ปริญญาตรีและสูงกว่าไม่แตกต่างกัน (อาจจากผลการวิจัย การเปรียบเทียบบทบาทที่ได้ปฏิบัติงานจริงของครูที่ปรึกษาที่มีความแตกต่างกันทางด้านวุฒิทางการศึกษา)

4.4 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่เคยได้รับการอบรมทางการแนะแนวกับไม่เคยอบรมทางการแนะแนวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังจะเห็นได้จากครูที่ปรึกษาที่เคยอบรมทางการแนะแนว ประสบปัญหาเป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนวในการใช้เทคนิคการแนะแนว วิธีสังคมมิติ ในขณะที่ครูที่ปรึกษาที่ไม่เคยอบรมทางการแนะแนวประสบปัญหาไม่ทราบวิธีดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฮีเมลสไตน์ (Hemelsstein, 1975: 7759- A) ที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันจะมีปัญหาต่างกัน โดยครูที่มีปัญหามากได้แก่ครูที่มีประสบการณ์น้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุพรรณ ประทานทรัพย์ (สุพรรณ ประทานทรัพย์ 2520:49) ที่พบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ประสบปัญหาด้านสภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกัน โดยครูที่ปรึกษาประสบปัญหาด้านสภาพการปฏิบัติงานมากที่สุด ได้แก่ ครูที่ปรึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการแนะแนว ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูที่เคยอบรมการแนะแนวมีประสบการณ์พอสมควรในการปฏิบัติงาน มองเห็นสภาพการปฏิบัติงาน ประกอบกับสามารถคาดคะเนได้แล้วว่า จะต้องปฏิบัติงานอย่างไร จะต้องประสบปัญหาอะไรบ้าง ในขณะที่ครูที่ไม่เคยอบรมการแนะแนวไม่เคยได้เรียนรู้ ไม่มีประสบการณ์ ในการที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบได้ (Crow, 1951:151) หรืออาจกล่าวได้ว่า ครูที่เคยอบรมการแนะแนวมามากจะประสบปัญหาในการปฏิบัติงานน้อยกว่าครูที่ไม่เคยอบรมมา (จรัส สุขทองวารี 2519: 63) จึง

อาจสรุปได้ไม่ว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการแนะแนวต่างกันประสบปัญหาในการปฏิบัติงานในการเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน

ขณะเดียวกันผลการวิจัยยังพบว่าปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาที่เคยอบรมการแนะแนวกับไม่เคยอบรมการแนะแนว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในบางด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของจรัส สุวกองวารี (จรัส สุวกองวารี 2519:78) ที่พบว่าไม่มีความแตกต่างของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่มีประสบการณ์ในการแนะแนวแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในประเทศไทยมีลักษณะคล้ายคลึงกัน (สุธรรม ประทานทรัพย์ 2520:51)

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การตั้งครูที่ปรึกษาที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนควรจะได้พิจารณาเลือกครูที่ปรึกษาที่มีคุณลักษณะเหมาะสม โดยจัดให้มีคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกครูที่ปรึกษาเป็นการเฉพาะและกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับครูที่ปรึกษาบางประการ เช่น เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี มีความรู้และความประพฤติดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรู้และความสนใจในด้านการแนะแนว เป็นต้น
2. การส่งเสริมครูที่ปรึกษาให้ประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงาน
โรงเรียนควรหาทางที่จะให้ครูที่ปรึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเป็นครูที่ปรึกษาเพิ่มขึ้น โดยการจัดให้มีการสัมมนาขึ้นระหว่างฝ่ายวิชาการ ฝ่ายแนะแนว และครูที่ปรึกษา รวมทั้งฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงหลักการ จุดมุ่งหมาย และวิธีการปฏิบัติงาน ตลอดจนจัดให้มีการให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของครูที่ปรึกษา และมีการปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งก่อนที่ครูที่ปรึกษาจะปฏิบัติงานและในระหว่างปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ได้เป็นแนวทางที่ดีแก่ครูที่ปรึกษา ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุผลสำเร็จเป็นอย่างดี

3. การกำหนดแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษา โรงเรียนควรจะได้มีการพิจารณากำหนดบทบาทของครูที่ปรึกษาให้ชัดเจนและแน่นอน ทั้งนี้โดยเป็นที่ตกลงร่วมกันจากการปรึกษาหารือระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยจำแนกบทบาทในแต่ละด้านให้เด่นชัด และเพื่อให้เป็นที่เห็นและเข้าใจชัดเจนควรจะได้รวบรวมไว้ในคู่มือครูที่ปรึกษาและแจกให้ครูที่ปรึกษาทุกคน

4. การกำหนดแนวทางในการให้คำแนะนำแก่นักเรียน โรงเรียนควรจัดพิมพ์คู่มือเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติ กฎข้อบังคับ นโยบายของโรงเรียน รายการปฏิทินการปฏิบัติงานประจำปีของโรงเรียน รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียน เพื่อครูที่ปรึกษาจะได้ใช้เป็นคู่มือในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนได้ถูกต้อง

5. เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรดำเนินการอย่างจริงจังในการบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูที่ปรึกษา โดยพิจารณากำหนดมาตรการเปรียบเทียบอัตราปริมาณงานของครูที่ปรึกษาให้แน่ชัด รัศมียศและเที่ยงธรรม พิจารณาความดีความชอบจากผลการปฏิบัติงานอย่างรอบคอบและยุติธรรม

6. ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรได้มีการตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาอย่างมีหลักเกณฑ์และมีระบบ โดยอาจดำเนินการให้มีเครื่องมือสำหรับให้ครูที่ปรึกษาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง แล้วรายงานให้ฝ่ายบริหารทราบเป็นระยะ ๆ และเพื่อให้เป็นการประเมินผลที่สมบูรณ์ ควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการสะท้อนผลการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาด้วย โดยอาจใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาในแต่ละภาคเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยบทบาทของครูที่ปรึกษาในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาคอื่น ๆ ให้กว้างขวาง

2. ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปรึกษาในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ เช่น บทบาทของครูที่ปรึกษาในระดับอาชีวศึกษา และในระดับมหาวิทยาลัย

3. ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยบทบาทของครูที่ปรึกษาในทัศนะของนักเรียน
ผู้ปกครอง และ ผู้บริหาร

4. ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยว่าบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษามีความ
สัมพันธ์กับตัวแปรอื่นหรือไม่ เช่น อายุ ตำแหน่งทางราชการ และประสบการณ์ในการทำงาน
เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมล สุตประเสริฐ "ครูนั้นสำคัญไฉน" มิตรธู : 27 - 28 ตุลาคม 2521
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือแนะแนวตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 หนังสือนำเสนอส่วนจำกัดยุโนเต็คโปรดักชั่น 2520, 89 หน้า
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 หนังสือนำเสนอส่วนจำกัดยุโนเต็คโปรดักชั่น 2520, 252 หน้า
- เขตการศึกษา 12, สำนัก. รายงานการวิจัย สภาพและปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 12 2520, 97 หน้า
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 - 2524 สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ 2520, 47 หน้า
- จรัญ โสถิพันธุ์ "ระบบครูที่ปรึกษาเหมาะสมกับยุคปัจจุบันอย่างไร" สามัญศึกษา: 44-45 สิงหาคม 2520
- เจริญผล สุวรรณโชติ หน้าที่สำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษาดิการ 2516, 110 หน้า
- จำเนียร ช่างโชติ เทคนิคการแนะแนว มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2516, 345 หน้า
- ทศพร ประเสริฐสุข การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน บางแสน และ สงขลา ปริญาทิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2517, 98 หน้า อัดสำเนา
- ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์ การเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2520, 186 หน้า

ประมวล รัตนวงศ์ บทบาททางวิชาการของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาของนักการศึกษา
และคณะกรรมการการศึกษา ในจังหวัดนครราชสีมา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 125 หน้า อุดมสำเนา

ผ่องพรรณ มัตถรานนท์ ความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาของวิทยาลัยครู
มหาสารคาม ปี 2510 ที่หวังจะได้รับบริการแนะแนวของวิทยาลัย ปริญญาโท
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2511, 117 หน้า อุดมสำเนา

ภักตรา จันทปัญญาศิลป์ ความนึกเห็นของนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับ
หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2519, 64 หน้า อุดมสำเนา

มะเคื้อ เสมา "บทบาทของครู อาจารย์ในประเทศไทย" นุสรสารเขตศึกษา 9: 9 - 12
 ตุลาคม 2518

มะเคื้อ เสมา "บทบาทของครูต่องานแนะแนวของโรงเรียน" แนะแนว : 15 - 19
 ธันวาคม 2518

ราชเลขาธิการ, สำนัก ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท โรงพิมพ์กรมแผนที่
 ทหาร 2514, 47 หน้า

ละออ ชุตติกร บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในวิทยาลัยครู ปริญญาโท ก.ม. จุฬาลงกรณ์-
 มหาวิทยาลัย 2520, 165 หน้า

วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่ง
 ชาติ 2521, 164 หน้า

วิชัย กลิ่นหอม การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จประกาศนียบัตรการศึกษาตั้งแต่
ปีการศึกษา 2509 - 2511 ในโรงเรียนประถมศึกษาภาคการศึกษาที่ 10 ปรินญานิพนธ์
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 73 หน้า อัดสำเนา

วัชรีย์ ทรัพย์มี การแนะแนวในโรงเรียน ไทยวัฒนาพานิช 2520, 137 หน้า

วัชรีย์ ทรัพย์มี "ครูจะทำให้ศิษย์สนใจเรียนได้อย่างไร" มิตรครู : 55 - 57 สิงหาคม
 2522

วันเพ็ญ อีร์สวัสดิ์ ความคิดเห็นและความต้องการของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน
ปีการศึกษา 2510 เกี่ยวกับบริการแนะแนวของวิทยาลัยในปัจจุบัน ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2512, 117 หน้า อัดสำเนา

ศรัณย์ คำริสุข การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก
และมหาสารคาม ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2517,
 77 หน้า อัดสำเนา

สมบัติ โขสีตธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีการศึกษา
2515 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2506, 158 หน้า อัดสำเนา

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร "การแนะแนวกับการปฏิรูปการศึกษา" มิตรครู : 37 - 40 ตุลาคม
 2519

สาคร เข้มทอง การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
พระนครศรีอยุธยา และ พลศึกษา ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
 2517, 77 หน้า อัดสำเนา

สารภี รัตนบุรี การศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทาที่จะได้รับ
ความช่วยเหลือจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ศึกษาศาสตร์ 2511, 71 หน้า อุดรธานี

สาวิตรี เลหาทวารานนท์ ทัศนคติของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษาศาสตร์ ปีการ
ศึกษา 2516 ที่ใช้บริการแนะแนว ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ศึกษาศาสตร์ 2511, 71 หน้า อุดรธานี

ลีปนันท เกตุทัต "ทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษา" รายงานการวิจัยประสิทธิภาพ
 โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนพืชมำนักเลขานุการ คณะรัฐมนตรี 2520, 95 หน้า

สุจริต เพียรชอบ ประมวลบทความประกอบการเรียนวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
ระดับมัธยมศึกษา หน้า 74 - 75 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520

สุธรรม ประทานทรัพย์ การศึกษาปัญหาซึ่งมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
ของครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบกับครูในจังหวัดใกล้เคียง
เคียง ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาศาสตร์ 2520, 54 หน้า

สุนัน อมรวิวัฒน์ คู่มืออาจารย์: การสอน และการวัดผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2518, 185 หน้า

สุรินทร์ สรสิริ "โซมรุม" วิทยากร 70: 5 - 14 ตุลาคม 2514

สุภาพรณ โคตรจรัส คู่มืออาจารย์การสอนและการวัดผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2518, 218 หน้า

โสภณ นุชนาถ คู่มือสำหรับอาจารย์ Home-Room วิทยาลัยครูนครปฐม 2516, 52 หน้า

อภิรัตน์ ชื่นบุตร "บทบาทของครู" ครูสารเขตศึกษา 9: 41 - 43 มีนาคม 2521

ลารี เสรีรักษ์ การประเมินผลการให้คำปรึกษานักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
วิทยาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2513 ปรินทูปริทัศน์ กศ.บ. วิทยาลัยวิทยาการ
ศึกษาประสานมิตร 2515, 120 หน้า จัดสำเนา

อุมา สุทธธมานและคนอื่น ๆ คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษานิสิตระดับปริญญาตรี โรงพิมพ์การศาสนา
2519, 65 หน้า

เอกวิทย์ ณ ถลาง ครูกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 วิทยาลัยครูสวนดุสิต
2521 (เทพบันทึกเสียง) 1 ม้วน $3\frac{3}{4}$ นิ้วคอวินาที

Anastasi, Anne. Psychology Testing. 3d.ed., New York: Macmillian,
1968. 182 p.

Crow, L.D., Mental Hygiene, McGraw-Hill Book Company, Inc., New
York, 1951, 433 pp.

Cottle W.M.C. and Downie N.M. Procedure and Preparation for Coun-
seling. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1960.

Delisle, Francis H. "Reactions of a Sample of Student Personnel
Work to Academic Advising" A Sub-Report Office of Institutional
Research. Michigan State University, 1965. 119p. mineographed.

Delisle, Francis H., "Summary of A study of the Academic Advising
of Undergraduate Students," A Preliminary Report, Office of
Institutional Research. Michigan State University, May 1965,
95 p.

Edward, Allen L. Experimental Design in Psychological Research

Reinehart and Company, Inc., New York, 1950. 39p.

Farsythe, Jack Norman, "Student and Counselor Perception of
Counselor Functions in Tennessee Community College,"

Dissertation Abstracts, Vol. 33, August, 1972, pp. 447A-851A.

Garrett, Henry E. Statistics in Psychology and Education Vakins,

Feffer and Simons Privated Ltd, Bombay, 1969. 592p.

Guilford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education

New York : McGraw-Hill, Inc., 1965. 605 p.

Himelstein, Samuel, "A Comparative Study of Teacher Statisfactions

and Dissatisfactions between Teachers of Selected Jewish Day

School and Orthodox Jewish Public School Teachers in New York

City" Dissertation Abstracts, 11 : 7559-A, May, 1976.

Martinson, William D. Improving University Teaching. Education

Bulletin, Report of a Pre-Semester Work Conference(November

9 - 11), 1960, 218p.

Mueller, Hevener Kate. Student Personnel Work in Higher Education

Cambridge, Massachusetts, 1961.319p.

Shelton, Joe Ben, "A study of Student Perceptions of Faculty Academic

Advisement by Professional Counselors," Dissertation Abstracts,

Vol.33, November, 1972, p.2115A.

Tinsman, Jennette Ralph, "Counselors' and Students' Perception of Guidance Services in a Two-Year Private College", Dissertation Abstracts, Vol. 32, February, 1972, pp.4362A-4363A.

Williamson, E.G. Student Personnel Work in Colleges and Universities. New York : McGraw-Hill Book Co., 1961. 78p.

Young, Kimball and Mack. Raymond W. Sociology and Social life New York : American Book Co., 1965. 149p.

ภาคผนวก

1. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
2. ตารางแสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริง
และปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

6 พฤศจิกายน 2522

เรียน อาจารย์ที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2521 ที่นับถือ

ข้าพเจ้า นางสาวสุนนา อัครปญฺกตกุล นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทที่ปฏิบัติจริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตร พุทธศักราช 2521 ปีการศึกษา 2521 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี" เพื่อเขียนเป็นวิทยานิพนธ์ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธำพิทย และ อาจารย์กาญจนา มั่นแสง เป็นผู้ควบคุมการวิจัย ผลของการวิจัยครั้งนี้จะมีส่วนช่วยปรับปรุงงานในหน้าที่ของครูที่ปรึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวิจัยครั้งนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขอความกรุณาให้ท่านช่วยตอบแบบสอบถามที่ได้แนบมานี้ตามคำชี้แจงที่ให้ไว้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะรักษาคำตอบของท่านเป็นความลับ จะนำมาเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ไม่มีส่วนกระทบกระเทือนต่อหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากท่าน ขอได้โปรดอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สุนนา อัครปญฺกตกุล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง "บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงและปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ปีการศึกษา 2521 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี"

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา โดยแบ่งเป็น

4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน

ตอนที่ 2 การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ

ตอนที่ 3 การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน

ตอนที่ 4 การใช้เทคนิคในการแนะแนว

ส่วนที่ 3 เป็นปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาในการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน

ตอนที่ 2 ปัญหาในการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ

ตอนที่ 3 ปัญหาในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน

ตอนที่ 4 ปัญหาในการใช้เทคนิคในการแนะแนว

ส่วนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับครูที่ปรึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน _____ ตามความเป็นจริง

1. เพศ

_____ หญิง

_____ ชาย

2. คุณวุฒิทางการศึกษา

_____ ต่ำกว่าปริญญาตรี

_____ ปริญญาตรีและสูงกว่า

3. จำนวนนักเรียนภายใต้ความรับผิดชอบ

_____ 20 - 25 คน

_____ มากกว่า 25 คนขึ้นไป

4. ประสบการณ์ในการแนะแนว

_____ เคยได้รับการอบรมทางการแนะแนว

_____ ไม่เคยได้รับการอบรมทางการแนะแนว

ส่วนที่ 2

บทบาทที่ไต่ถามถึงจริงของครูที่ปรึกษา

คำชี้แจง

ขอความต่อไปนี้กล่าวถึงบทบาทที่ท่านไต่ถามถึงจริง โปรดอ่านแล้วพิจารณาว่าท่านเคยปฏิบัติเช่นนั้นบ่อยครั้งเพียงใด เมื่ออ่านแล้วเห็นว่าควรตอบในช่องใดจึงจะตรงกับลักษณะความเป็นจริงของท่าน ก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้นดังตัวอย่าง

บทบาทที่ท่านไต่ถามถึงจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
(0) ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของพระราชบัญญัติครั้งเพียงใด				✓		
(00) ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพบ่อยครั้งเพียงใด	✓					

ตอนที่ 1 การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
1.1 ท่านได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบและนโยบายของโรงเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
1.2 ท่านได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและแผนการเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
1.3 ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
1.4 ท่านได้ประชุมเพื่อชี้แจง นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
1.5 ท่านได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
1.6 ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนวิชาเรียนเมื่อมีความจำเป็นบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ทานได้ปฏิบัติจริง	ทว่า	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
1.7 ทานได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการ การอ่าน-เพิ่มวิชาเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
1.8 ทานได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงระเบียบ การลาพักการเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
1.9 ทานได้ชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวัด ผลการเรียนและประเมินผลบ่อยครั้งเพียง ใด						
1.10 ทานได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับ ระเบียบการชำระเงินค่าหน่วยกิตและเงิน บำรุงการศึกษาบ่อยครั้งเพียงใด						
1.11 ทานได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปบ่อยครั้ง เพียงใด						
1.12 ทานได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับ กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนบ่อย ครั้งเพียงใด						
1.13 ทานได้ประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับข้อ ควรปฏิบัติในการใช้บริการต่าง ๆ ของ โรงเรียน เช่น ห้องแนะแนว ห้องสมุด ห้องพยาบาล เป็นต้น บ่อยครั้งเพียงใด						

ตอนที่ 2 การอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
2.1 ท่านได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในโรงเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
2.2 ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการคบเพื่อนบ่อยครั้งเพียงใด						
2.3 ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกภาพบ่อยครั้งเพียงใด						
2.4 ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเข้าใจตนเองบ่อยครั้งเพียงใด						
2.5 ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมารยาทและคุณธรรมบ่อยครั้งเพียงใด						
2.6 ท่านได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองและผู้อื่นบ่อยครั้งเพียงใด						
2.7 ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสมบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
2.8 ท่านได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์บ่อยครั้งเพียงใด						
2.9 ท่านได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักฝึกตนเองให้เป็นคนอดทนและเสียสละเพื่อส่วนรวมบ่อยครั้งเพียงใด						
2.10 ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับจริยธรรมและศาสนาบ่อยครั้งเพียงใด						
<u>ตอนที่ 3</u> การให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน						
3.1 ท่านได้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
3.2 ท่านได้ให้คำปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
3.3 ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้นบ่อยครั้งเพียงใด						
3.4 ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการปรับตัวในโรงเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
3.5 ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคมบ่อยครั้งเพียงใด						
3.6 ท่านได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพบ่อยครั้งเพียงใด						
3.7 ท่านได้ให้คำปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเงินบ่อยครั้งเพียงใด						
3.8 ท่านได้ประสมชี้แจงในด้านความประพฤติของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
3.9 ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในการแก้ปัญหาด้านสุขภาพทางกายและจิตบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
3.10 ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวบ่อยครั้ง เพียงใด						
3.11 ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษาบ่อยครั้งเพียงใด						

ตอนที่ 4 การใช้เทคนิคในการแนะแนว

เทคนิคที่ใช้ในการแนะแนว มีดังต่อไปนี้.-

การสังเกต หมายถึง การดูหรือสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีจุดหมาย

การสัมภาษณ์ หมายถึง การสนทนาหรือการพูดคุยกัน โดยมีวัตถุประสงค์แน่นอนว่าเป็นการสัมภาษณ์เพื่อให้คำปรึกษาหารือหรือเป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริงหรือทั้งสองประการ
แบบสอบถาม หมายถึง ข้อคำถามต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อต้องการให้ผู้ที่ถูกถามกรอกข้อความลงไป เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เข้าใจได้อย่างกว้างขวางจากนักเรียนจำนวนมาก ในระยะเวลาอันสั้น

อัตชีวประวัติ หมายถึง ประวัติความเป็นมาของนักเรียนที่ดำเนินมาเป็นระยะ ๆ ติดต่อกัน โดยนักเรียนเป็นผู้เขียนขึ้นด้วยตนเอง

สังคมมิติ หมายถึง วิธีการที่ครูใช้เพื่อหาความสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่มของนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้อยู่รวมกัน สังคมกันนานพอรู้จักกันดีแล้ว

ระเบียบสะสม หมายถึง เอกสารที่รวบรวมข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ระเบียบพฤติกรรม หมายถึง การจดบันทึกพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของนักเรียนแต่ละคนในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งต่อเนื่องกัน

การเยี่ยมบ้าน หมายถึง การติดต่อระหว่างบ้านกับโรงเรียนหรือผู้ปกครองนักเรียนกับ

ครู

บทบาทที่ทานได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ปฏิบัติ
4.1 การสังเกต 4.1.1 ทานได้สังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกขณะทำกิจกรรม เช่น ในห้องเรียน สนามเล่น ห้องประชุม เป็นต้น เพื่อทำความเข้าใจและช่วยเหลือให้นักเรียนให้ดีขึ้นบ่อยครั้งเพียงใด						
4.1.2 ทานได้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนเพื่อเผชิญปัญหาซึ่งต้องการให้เขาได้ใช้ความสามารถในการแก้ปัญหาบ่อยครั้งเพียงใด						
4.1.3 ทานได้สังเกตการปรับตัวในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น -การปรับตัวในด้านการเรียน การปรับตัวทางสังคม การปรับตัวด้านอารมณ์ สุขภาพของร่างกายและความสนใจที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่หาได้โดยปฏิบัติจริง	ทุกด้าน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.1.4 ท่านได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เช่น ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความคิดริเริ่มและความมั่นคงทาง อารมณ์เพื่อช่วยเหลือนักเรียนบ่อย ครั้งเพียงใด						
4.1.5 ท่านได้จัดบันทึกการสังเกตกระทำ การสังเกตบ่อยครั้งเพียงใด						
4.1.6 ท่านได้ใช้เวลาแปลความหมายของ พฤติกรรมที่ได้จากการสังเกตบ่อย ครั้งเพียงใด						
4.2 <u>การสัมภาษณ์</u>						
4.2.1 ท่านได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อความรู้ จากคุณเคยบ่อยครั้งเพียงใด						
4.2.2 ท่านได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อศึกษาข้อ เท็จจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนบ่อยครั้ง เพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.2.3 ท่านได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาโดยมุ่งให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นปัญหาของตนและรู้จักคิดหาวิธีแก้ปัญหาให้สำเร็จบ่อยครั้งเพียงใด						
4.2.4 ท่านได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อช่วยทราบถึงปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.2.5 ท่านได้สัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.2.6 ท่านได้ใช้เวลาในการเตรียมคิดคำถามที่จะถาม เพื่อให้ได้คำตอบตรงตามที่ตั้งความมุ่งหมายไว้บ่อยครั้งเพียงใด						
4.2.7 ท่านได้บันทึกผลของการสัมภาษณ์หลังจากที่การสัมภาษณ์สิ้นสุดลงบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาททหานไ้ปฏิบัติจริง	ทุกอัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1-2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.2.8 ทานไ้ติดตามผลของการสัมภาษณ์ นักเรียนบอยครั้งเพิงใจ						
4.3 <u>แบบสอบถาม</u>						
4.3.1 ทานไ้ใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนบอย ครั้งเพิงใจ						
4.3.2 ทานไ้สำรวจปัญหาของนักเรียนโดย ใช้แบบสอบถามบอยครั้งเพิงใจ						
4.3.3 ทานไ้ใช้แบบสอบถามในการศึกษา ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับ ตัวนักเรียนบอยครั้งเพิงใจ						
4.3.4 ทานไ้ใช้เวลาในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล ต่าง ๆ จากนักเรียนบอยครั้งเพิงใจ						
4.3.5 ทานไ้นำข้อมูลที่ไ้จากแบบสอบถาม ที่นักเรียนกรออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ แก่นักเรียนบอยครั้งเพิงใจ						

บทบาทที่ทานได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อการศึกษา	ไม่ปฏิบัติ
4.3.6 ทานได้ใช้เวลาในการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามบ่อยครั้งเพียงใด						
4.3.7 ทานได้ให้การแนะแนวและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการศึกษาข้อมูลที่ได้รับจากการกรอกแบบสอบถามของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.4 <u>อัตชีวประวัติ</u>						
4.4.1 ทานได้ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องราวชีวิตของตนเองโดยเสรีบ่อยครั้งเพียงใด						
4.4.2 ทานได้ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องราวของชีวิตตามเค้าโครงหรือหัวข้อที่กำหนดให้เพื่อรวบรวมรายละเอียดในแต่ละหัวข้อให้ครบถ้วนบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.4.3 ท่านได้ใช้เวลาในการอ่านอัตชีวประวัติของนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เขียนส่งแล้ว เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนคนใดบ้างที่มีปัญหาบ่อยครั้งเพียงใด						
4.4.4 ท่านได้จัดให้นักเรียนอภิปรายรวมกันเกี่ยวกับปัญหาที่ได้พบจากการเขียนอัตชีวประวัติของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.4.5 ท่านได้ให้การแนะแนวและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการรวบรวมอัตชีวประวัติบ่อยครั้งเพียงใด						
4.4.6 ท่านได้ใช้เวลาในการวิเคราะห์อัตชีวประวัติของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.4.7 ท่านได้ใช้เวลาในการตีความหมายอัตชีวประวัติของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.5 <u>สังคมมิติ</u>						
4.5.1 ท่านได้ใช้วิธีการสำรวจสภาพการปรับตัวของนักเรียนในชั้นเรียนโดยใช้สังคมมิติบ่อยครั้งเพียงใด						
4.5.2 ท่านได้ใช้วิธีการสังคมมิติเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวบ่อยครั้งเพียงใด						
4.5.3 ท่านได้สร้างแผนผังสังคมมิติบ่อยครั้งเพียงใด						
4.5.4 ท่านได้ใช้เวลาในการอ่านและตีความหมายแผนผังสังคมมิติบ่อยครั้งเพียงใด						
4.5.5 ท่านได้แปลความหมายของคะแนนที่ได้จากการทดสอบสังคมมิติบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.6 <u>ระเบียบสะสม</u> 4.6.1 ท่านได้ใช้เวลาจัดทำระเบียบสะสมเพื่อใช้ในการศึกษาและเข้าใจนักเรียนทุกคนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.6.2 ท่านได้ใช้เวลาศึกษาระเบียบสะสมสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาบ่อยครั้งเพียงใด						
4.6.3 ท่านได้รวบรวมข้อมูลจากตัวนักเรียนเอง เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม บ่อยครั้งเพียงใด						
4.6.4 ท่านได้รวบรวมข้อมูลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และ บันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ทานได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.6.5 ทานได้รวบรวมข้อมูลจากเพื่อน ของนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และ บันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมบอย ครั้งเพียงใด						
4.6.6 ทานได้รวบรวมข้อมูลจากครูโดย การสังเกต ระเบียบพฤติกรรม การศึกษารายกรณี เป็นต้น และบัน ทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมบอย ครั้งเพียงใด						
4.6.7 ทานได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้คำ ปรึกษา เช่น ผลของการสัมภาษณ์ ผลการทดสอบ เป็นต้น และบันทึกขอ มูลลงในระเบียบสะสมบอยครั้งเพียง ใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.7 <u>ระเบียบพฤติกรรม</u> 4.7.1 ท่านได้ใช้เวลาบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจากการสังเกตในชั้นเรียนบ่อยครั้งเพียงใด 4.7.2 ท่านได้ใช้เวลาบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจากการสังเกตนอกชั้นเรียนบ่อยครั้งเพียงใด 4.7.3 ท่านได้ใช้เวลาบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาบ่อยครั้งเพียงใด 4.7.4 ท่านได้แปลความหมายและวินิจฉัยพฤติกรรมของนักเรียนจากบันทึกระเบียบพฤติกรรมบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ปฏิบัติ
4.7.5 ท่านได้ตีความหมายพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้จากการบันทึกระเบียบพฤติกรรมร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.8 การเยี่ยมบ้าน						
4.8.1 ท่านได้ใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อพบปะปรึกษาหารือพ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.8.2 ท่านได้ใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียนบ่อยครั้งเพียงใด						
4.8.3 ท่านได้ใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ และเด็กในสภาพที่เป็นจริงบ่อยครั้งเพียงใด						

บทบาทที่ท่านได้ปฏิบัติจริง	ทุกวัน	1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	1 - 2 ครั้งต่อเดือน	1 - 2 ครั้งต่อภาคเรียน	1 - 2 ครั้งต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
4.8.4 ท่านได้เขียนรายงานหรือจดบันทึก เรื่องราวต่าง ๆ ของการเยี่ยม บ้านหลังจากไปเยี่ยมบ้านมาแล้ว บ่อยครั้งเพียงใด						
4.8.5 ท่านได้ประเมินผลการไปเยี่ยมบ้าน บ่อยครั้งเพียงใด						
4.8.6 ท่านได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียน หลังจากไปเยี่ยมบ้านนักเรียนมา แล้วบ่อยครั้งเพียงใด						

ส่วนที่ 3

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา

คำชี้แจง

ขอความต่อไปนี้อีกจนถึงปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โปรดอ่านแล้ว
พิจารณาว่าท่านเคยประสบปัญหาในการปฏิบัติงานเช่นนี้หรือไม่ เมื่ออ่านแล้วเห็น
ว่าควรตอบในช่องใด จึ่งจะตรงกับลักษณะความเป็นจริงที่ท่านเคยประสบในการ
ปฏิบัติงานก็ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น ดังตัวอย่าง

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่เวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
(0) ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของแต่ละรายวิชาอย่างไร				✓
(00) ท่านประสบปัญหาในการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพอย่างไร	✓			

ความหมายของคำตอบ

นักเรียนไม่สนใจ หมายถึง นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของข้อมูลที่จะได้รับจากครูที่ปรึกษา หรือไม่สนใจที่จะขอรับคำปรึกษาจากครูที่ปรึกษา

นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม หมายถึง นักเรียนไม่ปฏิบัติตามคำชี้แจงของครูที่ปรึกษา

ไม่ทราบข้อมูล หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่ทราบรายละเอียดของข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ คำชี้แจงและปรึกษา

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนได้ กระทำอยู่แล้ว

ตอนที่ 1 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้าน การเรียน

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
1.1 ท่านประสบปัญหาในการประชุมนักเรียน เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบและนโยบาย ของโรงเรียนอย่างไรบ้าง					

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
1.2 ท่านประสบปัญหาในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและแผนการเรียนอย่างไรบ้าง					
1.3 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียนอย่างไรบ้าง					
1.4 ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียนอย่างไรบ้าง					
1.5 ท่านประสบปัญหาในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนอย่างไรบ้าง					
1.6 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนวิชาเรียนเมื่อมีความจำเป็นอย่างไรบ้าง					
1.7 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการถอน-เพิ่มวิชาเรียนอย่างไรบ้าง					

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ให้ทราบรายละเอียด	ไม่ใช้เวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
1.8 ท่านประสบปัญหาในการประชุมนักเรียน เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการลาพักการเรียน อย่างเป็นบ้าง					
1.9 ท่านประสบปัญหาในการชี้แจงแก่นักเรียน เกี่ยวกับการวัดผลการเรียนและ ประเมินผลอย่างไรบ้าง					
1.10 ท่านประสบปัญหาในการประชุมนักเรียน เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการชำระเงินค่า ทุนยกิตและเงินบำรุงการศึกษาอย่างไรบ้าง					
1.11 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับ สูงขึ้นไปอย่างไรบ้าง					
1.12 ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเรียนอย่างไรบ้าง					

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนสนใจ	นักเรียนปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่เวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
1.13 ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจง แก่นักเรียนเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติในการ ใช้บริการต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ห้องแนะแนว ห้องสมุด ห้องพยาบาล เป็นต้น อย่างไรบ้าง					

ตอนที่ 2 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียน
ด้านความประพฤติ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนสนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่เวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
2.1 ท่านประสบปัญหาในการประชุมนักเรียน เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในโรง เรียนอย่างไรบ้าง					
2.2 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เกี่ยวกับการคบเพื่อนอย่างไร บ้าง					
2.3 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกภาพ อย่างไรบ้าง					
2.4 ท่านประสบปัญหาในการให้คำอธิบายแก่นักเรียน เกี่ยวกับความเข้าใจตนเอง อย่างไรบ้าง					
2.5 ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียน เกี่ยวกับกิริยามารยาทและคุณ ธรรมอย่างไรบ้าง					

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนสนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่ใช้เวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
2.6 ท่านประสบปัญหาในการประชุมนักเรียน เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองและผู้อื่นอย่างไรบ้าง					
2.7 ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสมอย่างไรบ้าง					
2.8 ท่านประสบปัญหาในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อย่างไรบ้าง					
2.9 ท่านประสบปัญหาในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักฝึกตนเองให้เป็นคนอดทนและเสียสละเพื่อส่วนรวมอย่างไรบ้าง					
2.10 ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับจริยธรรมและศาสนาอย่างไรบ้าง					

ความหมายของคำตอบ

นักเรียนไม่สนใจ หมายถึง นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของข้อมูลที่จะได้รับจากครูที่ปรึกษา หรือไม่สนใจที่จะมาขอรับคำปรึกษาจากครูที่ปรึกษา

นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม หมายถึง นักเรียนไม่ประพฤติตนตามคำชี้แจงของครูที่ปรึกษา

ไม่มีประสบการณ์ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้รับการอบรมหรือไม่เคยได้ลงมือปฏิบัติจริง เกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

มีเวลาว่างไม่ตรงกับนักเรียน หมายถึง ครูที่ปรึกษามีเวลาว่างไม่ตรงกับเวลาว่างของนักเรียน

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่แล้ว

ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษา ในการกระทำกิจกรรม

ตอนที่ 3 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่มีประสบการณ์	ไม่มีเวลา	มีเวลาว่างไม่ตรงกับนักเรียน	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ
3.1 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักเรียนอย่างไรบ้าง							

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ประสบความสำเร็จ	ไม่ใช้เวลา	มีเวลาว่างไม่ตรงกับนักเรียน	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ
3.2 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักเรียนอย่างไรบ้าง							
3.3 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้นอย่างไรบ้าง							
3.4 ท่านประสบปัญหาในการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการปรับตัวในโรงเรียนอย่างไรบ้าง							
3.5 ท่านประสบปัญหาในการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคมอย่างไรบ้าง							
3.6 ท่านประสบปัญหาในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพอย่างไรบ้าง							
3.7 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเงินอย่างไรบ้าง							

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ประสบความสำเร็จ	ไม่เวลา	มีเวลาว่างไม่ตรงเกณฑ์เรียน	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ
3.8 ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนอย่างไรบ้าง							
3.9 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับการแก้ปัญหาสุขภาพทางกายและทางจิตอย่างไรบ้าง							
3.10 ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวอย่างไรบ้าง							
3.11 ท่านประสบปัญหาในการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างไรบ้าง							

ความหมายของคำตอบ

ไม่มีประสบการณ์ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้รับการอบรมหรือไม่เคยได้ลงมือกระทำกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน

ไม่ได้สอนนักเรียนที่ประจำชั้นอยู่ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่ได้สอนนักเรียนที่ตนประจำชั้นอยู่

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่แล้ว

ตอนที่ 4 ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิคในการแนะแนว

4.1. การสังเกต

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	ไม่มีประสบการณ์	ไม่ได้สอนนักเรียนที่ประจำชั้นอยู่	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.1.1 ท่านประสบปัญหาในการสังเกตพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกขณะทำกิจกรรมเช่นในห้องเรียน สนามเล่น ห้องประชุม เป็นต้น เพื่อทำความเข้าใจและช่วยเหลือนักเรียนให้ดีขึ้นอย่างไรบ้าง				

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	ไม่ประสบการณ	ไม่ไดสอน นักเรียนที่ประจำอยู่	ไม่เวลา	เป็นทนายของฝ่ายแนะแนว
4.1.2 ท่านประสบปัญหาในการสังเกตพฤติกรรม นักเรียนเมื่อเผชิญปัญหาซึ่งต้องการให้เขา ได้ใช้ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่าง ไรบ้าง				
4.1.3 ท่านประสบปัญหาในการสังเกตการปรับ ตัวในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น การ ปรับตัวด้านการเรียน การปรับตัวทางสังคม การปรับตัวด้านอารมณ์ สุขภาพของร่างกาย และความสนใจที่ไข่ข้องเกี่ยวกับการศึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขอย่างไรบ้าง				
4.1.4 ท่านประสบปัญหาในการสังเกตบุคลิกภาพ ของนักเรียน เช่น ความรับผิดชอบ ความ เป็นผู้นำ ความคิดริเริ่ม และความมั่นคง ทางอารมณ์ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนอย่าง ไรบ้าง				
4.1.5 ท่านประสบปัญหาในการจดบันทึกการสังเกต ขณะทำการสังเกตอย่างไรบ้าง				

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	ไม่ประสบการณ	ไม่ได้สอน นักเรียนประจำชั้นอยู่	ไม่มีเวลา	เป็นห่วงของฝ่ายแนะแนว
4.1.6 ท่านประสบปัญหาในการแปลความ หมายของพฤติกรรมที่ได้จากการ สังเกตอย่างไรบ้าง				

ความหมายของคำตอบ

เวลาว่างไม่ตรงกับนักเรียน หมายถึง ครูที่ปรึกษามีเวลาว่างไม่ตรงกับเวลาว่างของนักเรียน

ไม่มีประสบการณ์ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้รับการอบรมหรือไม่เคยได้ลงมือกระทำกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น

นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่แล้ว

ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการกระทำกิจกรรม

4.2 การสัมภาษณ์

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	เวลาว่างไม่ตรงกับนักเรียน	ไม่มีประสบการณ์	ไม่มีเวลา	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ
4.2.1 ท่านประสบปัญหาในการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อความคุ้นเคยอย่างไรบ้าง						

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	เวลาว่างในตรงกับนักเรียน	ในประสบการณ์	ในเื่อเวลา	นักเรียนในเื่อเวลาว่างเมื่อ	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองในเื่อความรวดเร็ว
4.2.2 ท่านประสบปัญหาในการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างไรบ้าง						
4.2.3 ท่านประสบปัญหาในการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาโดยมุ่งให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นปัญหาของตน และรู้จักคิดหาวิธีแก้ปัญหาให้สำเร็จด้วยความเหมาะสมอย่างไรบ้าง						
4.2.4 ท่านประสบปัญหาในการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อหยั่งทราบถึงปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ของนักเรียนอย่างไรบ้าง						
4.2.5 ท่านประสบปัญหาในการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนอย่างไรบ้าง						
4.2.6 ท่านประสบปัญหาในการเตรียมคำถามที่จะถาม เพื่อให้ได้คำตอบตรงตามที่ตั้งความมุ่งหมายไว้อย่างไรบ้าง						

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	เวลาว่างในตรงที่นักเรียน	ไม่ไปโรงเรียน	ไม่ไปเวลา	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ
4.2.7 ท่านประสบปัญหาในการบันทึกผลของการสัมภาษณ์หลังจากที่การสัมภาษณ์สิ้นสุดลงอย่างไรบ้าง						
4.2.8 ท่านประสบปัญหาในการติดตามผลของการวัดผลนักเรียนอย่างไรบ้าง						

ความหมายของคำตอบ

ไม่มีประสบการณ์ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้รับการอบรมหรือไม่เคยได้ลงมือกระทำกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน

ไม่มีเครื่องมือ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีอุปกรณ์ที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการทำกิจกรรม

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการกระทำกิจกรรม

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่แล้ว

4.3 แบบสอบถาม

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	ไม่มีประสบการณ์	ไม่มีเครื่องมือ	ไม่มีเวลา	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.3.1 ท่านประสบปัญหาในการใช้แบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างไรบ้าง						
4.3.2 ท่านประสบปัญหาในการสำรวจปัญหา ของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามอย่างไรบ้าง						

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	ไม่ประสบการณ	ไม่เพียงพอ	ไม่เวลา	นักเรียนไม่ให้ความสนใจเมื่อ	ผู้ปกครองไม่ให้ความสนใจเมื่อ	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.3.3 ท่านประสบปัญหาในการใช้แบบสอบถามในการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับนักเรียนอย่างไรบ้าง						
4.3.4 ท่านประสบปัญหาในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากนักเรียนอย่างไรบ้าง						
4.3.5 ท่านประสบปัญหาในการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่นักเรียนกรอกมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนอย่างไรบ้าง						
4.3.6 ท่านประสบปัญหาในการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามอย่างไรบ้าง						
4.3.7 ท่านประสบปัญหาในการแนะแนวและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการศึกษาข้อมูลที่ได้รับการกรอกแบบสอบถามของนักเรียนอย่างไรบ้าง						

ความหมายของคำตอบ

นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

ไม่มีประสิทธิภาพ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้รับการอบรมหรือไม่เคยได้ลงมือกระทำกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่แล้ว

4.4 อัตรชี้วัดประวัติ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียน ไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่มีเวลา	ไม่มีประสิทธิภาพ	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.4.1 ท่านประสบปัญหาในการให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องราวของชีวิตตนเองโดยเสรีอย่างใดบ้าง				
4.4.2 ท่านประสบปัญหาในการให้นักเรียนเขียนเรื่องราวของชีวิตตามเค้าโครงหรือหัวข้อที่กำหนดให้เพื่อรวบรวมรายละเอียดในแต่ละหัวข้ออย่างไรบ้าง				

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่เวลา	ไม่ประสิทธิภาพ	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.4.3 ท่านประสบปัญหาในการอ่านอดีตชีวิตประวัติของนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เขียนส่งแล้วเพื่อจะได้อ่านว่านักเรียนคนใดบ้างที่มีปัญหาอย่างไรบ้าง				
4.4.4 ท่านประสบปัญหาในการจัดให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับปัญหาที่ไต่พบจากการเขียนอดีตชีวิตประวัติของนักเรียนอย่างไรบ้าง				
4.4.5 ท่านประสบปัญหาในการให้การแนะแนวและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลตลอดไปกับการรวบรวมอดีตชีวิตประวัติอย่างไรบ้าง				
4.4.6 ท่านประสบปัญหาในการวิเคราะห์อดีตชีวิตประวัติของนักเรียนอย่างไรบ้าง				
4.4.7 ท่านประสบปัญหาในการตีความหมายอดีตชีวิตประวัติของนักเรียนอย่างไรบ้าง				

ความหมายของคำตอบ

นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

ไม่ทราบวิธีดำเนินการ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่ทราบวิธีดำเนินการในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่แล้ว

4.5 สังเกตปฏิบัติ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่ทราบวิธีดำเนินการ	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.5.1 ท่านประสบปัญหาในการสำรวจสภาพการปรับตัวของนักเรียนในห้องเรียนโดยใช้สังเกตปฏิบัติอย่างไรบ้าง				
4.5.2 ท่านประสบปัญหาในการใช้สังเกตปฏิบัติเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวอย่างไรบ้าง				
4.5.3 ท่านประสบปัญหาในการสร้างแผนผังสังเกตปฏิบัติอย่างไรบ้าง				

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนให้ความร่วมมือ	ในทราบดีดำเนินการ	ใช้เวลา	เป็นค่าของฝ่ายแนะแนว
4.5.4 ท่านประสบปัญหาในการอ่านและตีความ หมายแผนผังสังคมมิติอย่างไรบ้าง				
4.5.5 ท่านประสบปัญหาในการแปลความหมาย ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบสังคมมิติ อย่างไรบ้าง				

ความหมายของคำตอบ

นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

ไม่มีเครื่องมือ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีอุปกรณ์ที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

ไม่มีประสบการณ์ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้รับการอบรมหรือไม่เคยได้ลงมือกระทำกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่แล้ว

4.6 ระเบียบสัมภาษณ์

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียน ไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่มีเครื่องมือ	ไม่มีประสบการณ์	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.6.1 ท่านประสบปัญหาในการจัดทำระเบียบ สัมภาษณ์เพื่อใช้ในการศึกษาและเข้าใจ นักเรียนทุกคนอย่างไรบ้าง					
4.6.2 ท่านประสบปัญหาในการศึกษาระเบียน สัมภาษณ์สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาอย่างไร บ้าง					

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนให้ความร่วมมือ	ไม่เต็มใจ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ไม่ใช้เวลา	เป็นผลงานของฝ่ายและแนว
4.6.3 ท่านประสบปัญหาในการรวบรวมข้อมูลจากตัวนักเรียนเอง เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมอย่างไรบ้าง					
4.6.4 ท่านประสบปัญหาในการรวบรวมข้อมูลจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมอย่างไรบ้าง					
4.6.5 ท่านประสบปัญหาในการรวบรวมข้อมูลจากเพื่อนของนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ การใช้คำถามใคร่เอ่ย เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมอย่างไรบ้าง					
4.6.6 ท่านประสบปัญหาในการรวบรวมข้อมูลจากครูโดยการสังเกต ระเบียบพฤติกรรม การศึกษารายกรณี เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมอย่างไรบ้าง					

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่เตรียมสื่อ	ไม่ประสบความสำเร็จ	ไม่เวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.6.7 ท่านประสบปัญหาในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้คำปรึกษา เช่น ผลของการสัมภาษณ์ ผลการทดสอบ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสมอย่างไรบ้าง					

ความหมายของคำตอบ

ไม่มีประสบการณ์ หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้รับการอบรมหรือไม่เคยได้ลงมือ
กระทำกิจกรรมนั้น ๆ มาก่อน

ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาว่างสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่
แล้ว

4.7 ระเบียบปฏิบัติการ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	ไม่มีประสบการณ์	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.7.1 ท่านประสบปัญหาในการบันทึกพฤติกรรม ต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจาก การสังเกตในชั้นเรียนอย่างไรบ้าง			
4.7.2 ท่านประสบปัญหาในการบันทึกพฤติกรรม ต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจากการ สังเกตนอกชั้นเรียนอย่างไรบ้าง			
4.7.3 ท่านประสบปัญหาในการบันทึกพฤติกรรม ต่าง ๆ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาอย่าง ไรบ้าง			

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	ไม่ประสบการณ	ไม่เผลอ	เป็นหนาทของฝ่ายละแนว
4.7.4 ท่านประสบปัญหาในการแปลความ หมายและวินิจฉัยพฤติกรรมของนัก เรียนจากการบันทึกกระเปี่ยนพฤติกรรม- การณอย่างไรบ้าง			
4.7.5 ท่านประสบปัญหาในการตีความ หมายพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้ จากการบันทึกกระเปี่ยนพฤติกรรม รวมกับบุคลลากรในโรงเรียนอย่างไร บ้าง			

ความหมายของคำตอบ

การคมนาคมไม่สะดวก หมายถึง การเดินทางติดต่อระหว่างบ้านนักเรียนกับ
โรงเรียนไม่สะดวก

ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับ
ครูที่ปรึกษาในการทำกิจกรรม

ไม่มีงบประมาณ หมายถึง โรงเรียนไม่มีงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการทำกิจกรรม
ไม่มีเวลา หมายถึง ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาวางสำหรับทำกิจกรรมนั้น ๆ

เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว หมายถึง เป็นงานในหน้าที่ที่ฝ่ายแนะแนวได้กระทำอยู่
แล้ว

4.8 การเชื่อมบ้าน

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	การคมนาคมไม่สะดวก	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่มีงบประมาณ	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.8.1 ท่านประสบปัญหาในการเชื่อมบ้าน เพื่อพบปะปรึกษาหารือพ่อแม่หรือผู้ ปกครองของนักเรียนอย่างไรบ้าง					
4.8.2 ท่านประสบปัญหาในการเชื่อมบ้าน เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทาง บ้านของนักเรียนอย่างไรบ้าง					

ปัญหาในการปฏิบัติงานของท่าน	การคมนาคมไม่สะดวก	อุปกรณ์การปฏิบัติงาน/เครื่องมือ	ไม่เพียงพอ	ไม่สะดวก	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
4.8.3 ท่านประสบปัญหาในการเยี่ยมชมบ้าน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็กในสภาพที่เป็นจริงอย่างไรบ้าง					
4.8.4 ท่านประสบปัญหาในการเขียนรายงานหรือจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของการเยี่ยมชมบ้านหลังจากไปเยี่ยมชมบ้านมาแล้วอย่างไรบ้าง					
4.8.5 ท่านประสบปัญหาในการประเมินผลการไปเยี่ยมชมบ้านอย่างไรบ้าง					
4.8.6 ท่านประสบปัญหาในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนหลังจากไปเยี่ยมชมบ้านนักเรียนมาแล้วอย่างไรบ้าง					

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ตาราง 22 แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้นับถือจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน

บทบาทที่ได้นับถือจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบและนโยบายของโรงเรียน	13.47	31.2	25.53	19.15	8.51	2.13
2. ท่านได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและแผนการเรียน	1.42	10.64	22.69	56.74	6.38	2.13
3. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการลงทะเบียนวิชาเรียน	0.00	3.54	7.09	53.19	23.41	12.77
4. ท่านได้ประชุมเพื่อชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน	0.00	2.13	10.64	47.51	23.41	16.31
5. ท่านได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน	24.83	51.77	19.15	3.54	0.71	0.00
6. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนวิชาเรียนเมื่อมีความจำเป็น	0.71	2.13	14.89	41.84	16.32	24.11
7. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการถอน-เพิ่มวิชาเรียน	0.00	0.71	4.96	34.75	16.32	43.26
8. ท่านได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงระเบียบการลาพักการเรียน	2.83	28.37	26.24	21.98	12.06	8.52
9. ท่านได้ชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลการเรียนและประเมินผล	2.13	12.06	36.17	41.84	5.67	2.13

ตาราง 22 (ต่อ)

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
10. ท่านได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจง เกี่ยวกับระเบียบ การชำระเงิน ค่าหน่วยกิต และเงินบำรุงการ ศึกษา	0.00	4.96	6.38	45.39	26.95	16.32
11. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ไป	1.42	6.38	17.02	33.33	31.21	10.64
12. ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับ กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียน	4.96	7.09	18.44	40.43	11.35	17.73
13. ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับ ข้อควรปฏิบัติในการใช้บริการ ต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ห้องแนะ แนว ห้องสมุด ห้องพยาบาล เป็นต้น	0.71	17.73	21.99	36.17	14.89	8.51

ตาราง 23 แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการอบรม
ดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับ การดำเนินชีวิตในโรงเรียน	15.60	34.04	27.66	9.93	4.26	8.51
2. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การคบเพื่อน	8.51	41.85	29.79	9.22	4.96	5.67
3. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การปรับปรุงบุคลิกภาพ	7.80	43.26	33.34	3.55	7.09	4.96
4. ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การเข้าใจตนเอง	12.77	31.91	26.24	11.35	9.22	8.51
5. ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียน เกี่ยวกับ มารยาทและคุณธรรม	29.79	35.46	21.28	6.38	1.42	5.67
6. ท่านได้ประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับ หน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเองและ ผู้อื่น	19.86	51.06	17.73	7.09	0.71	3.55
7. ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การแต่งกายให้เหมาะสม	24.82	51.06	13.47	6.39	1.42	2.84
8. ท่านได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียน เกี่ยวกับการใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	17.73	51.77	22.70	5.67	0.71	1.42

ตาราง 23 (ต่อ)

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้อำนาจ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
9. ท่านได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับ การรู้จักฝึกตนเองให้เป็นคนอดทน และเสียสละ เพื่อส่วนรวม	12.06	48.94	27.65	6.38	3.55	1.42
10. ท่านได้ประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับ จริยธรรมและศาสนา	4.26	26.24	39.01	9.21	9.93	11.35

ตาราง 24 แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้
คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักเรียน	2.84	19.15	46.80	12.06	11.35	7.80
2. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียน	6.38	36.17	33.33	17.02	5.67	1.42
3. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนให้ปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น	10.64	43.97	31.91	8.51	4.26	0.71
4. ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการปรับตัวในโรงเรียน	2.13	34.04	36.17	18.44	4.96	4.26
5. ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับการปรับตัวในสังคม	1.42	31.91	39.72	12.77	7.09	7.09
6. ท่านได้ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	0.71	11.35	19.86	41.13	20.57	6.38
7. ท่านได้ให้คำปรึกษานักเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเงิน	0.71	8.51	36.17	32.62	9.22	12.77
8. ท่านได้ประชุมชี้แจงในด้านความประพฤติของนักเรียน	32.62	37.59	14.89	7.09	4.96	2.84

ตาราง 24 (ต่อ)

บทบาทที่ได้อุปถัมภ์จริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้อุปถัมภ์
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
9. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในการ แก้ปัญหาด้านสุขภาพทางกายและจิต	6.38	24.82	38.30	14.18	8.51	7.80
10. ท่านได้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับ สัมพันธภาพในครอบครัว	4.26	16.31	26.95	20.57	12.76	19.15
11. ท่านได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับ เพศศึกษา	0.71	4.26	12.76	16.31	23.40	42.55

ตาราง 25 แสดงค่าร้อยละของบทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้
เทคนิคการแนะแนว การสังเกต

บทบาทที่ได้อุปถัมภ์ของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้สังเกตพฤติกรรมที่นักเรียน แสดงออกขณะทำกิจกรรม เช่นใน ห้องเรียน สนามเล่น ห้องประชุม เป็นต้น เพื่อทำความเข้าใจและช่วย เหลือนักเรียนให้ดีขึ้น	37.59	28.37	19.86	8.51	2.83	2.84
2. ท่านได้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนเมื่อ เผชิญปัญหาซึ่งต้องการให้เขาได้ใช้ ความสามารถในการแก้ปัญหา	9.93	29.07	34.05	8.51	7.80	10.64
3. ท่านได้สังเกตการปรับตัวในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น การปรับตัวในด้าน การเรียน การปรับตัวทางสังคม การ ปรับตัวด้านอารมณ์ สุขภาพของร่างกาย และความสนใจที่ไม่เกี่ยวข้องกับการ ศึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไข	19.15	30.50	29.07	19.86	0.71	0.71

ตาราง 25 (ต่อ)

บทบาทที่ได้ปฏิบัติงานจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
4. ท่านได้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เช่น ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความคิด ริเริ่มและความมั่นคงทางอารมณ์ เพื่อ ช่วยเหลือนักเรียน	29.07	30.50	24.12	9.93	6.38	0.00
5. ท่านได้จดบันทึกการสังเกตขณะทำการ สังเกต	4.97	9.22	12.06	14.18	7.80	51.77
6. ท่านได้ใช้เวลาแปลความหมายของ พฤติกรรมที่ได้จากการสังเกต	9.22	21.28	23.40	18.44	8.51	19.15

ตาราง 26 แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้นำปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้
เทคนิคการแนะแนว การสัมภาษณ์

บทบาทที่ได้นำปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้นำปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อความรู้จัก คุณเคย	9.93	34.75	31.92	14.18	4.96	4.26
2. ท่านได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อศึกษาข้อเท็จ จริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน	2.84	25.53	42.55	15.60	9.93	3.55
3. ท่านได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อให้คำปรึกษา โดยมุ่งให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นปัญหาของตนและรู้จักคิดหาวิธีแก้ ปัญหาให้สำเร็จ	2.84	25.53	39.01	17.02	12.05	3.55
4. ท่านได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อหยั่งทราบ ถึงปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ของ นักเรียน	6.38	12.76	43.26	19.86	13.48	4.26
5. ท่านได้สัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน	0.00	4.26	6.38	23.40	22.70	43.26
6. ท่านได้ใช้เวลาในการเตรียมกิตติคำถาม ที่จะถาม เพื่อให้ได้คำตอบตรงตามที่ตั้ง ความมุ่งหมายไว้	7.09	14.18	24.12	10.64	14.18	29.79

ตาราง 26 (ต่อ)

บทบาทที่ไต่พบปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ไต่พบปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
7. ท่านไต่พบที่กผลของการสัมภาษณ์หลัง จากการสัมภาษณ์สิ้นสุดลง	0.71	7.80	9.22	17.73	14.18	50.36
8. ท่านไต่ติดตามผลของการสัมภาษณ์ นักเรียน	3.55	12.77	18.44	24.11	26.24	14.89

ตาราง 27 แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้นำปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการแนะแนว
แบบสอบถาม

บทบาทที่ได้นำปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้นำปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้ใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน	0.00	7.09	10.64	17.02	15.60	49.65
2. ท่านได้สำรวจปัญหาของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม	0.00	2.13	8.51	17.73	16.31	55.32
3. ท่านได้ใช้แบบสอบถามในการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับตัวนักเรียน	0.00	1.42	4.96	17.73	14.18	61.70
4. ท่านได้ใช้เวลาในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากนักเรียน	0.00	1.42	6.38	12.06	22.69	57.45
5. ท่านได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่นักเรียนกรอกมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน	0.71	6.38	9.93	17.02	15.60	50.35
6. ท่านได้ใช้เวลาในการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม	1.42	2.84	9.93	12.06	21.27	52.48

ตาราง 27 (ต่อ)

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
7. ท่านได้ให้การแนะแนวและให้คำปรึกษา เป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการศึกษาข้อมูล ที่ได้รับจากการกรอกแบบสอบถามของ นักเรียน	1.42	8.51	12.76	15.60	13.48	48.23

ตาราง 28 แสดงค่าร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้
เทคนิคการแนะแนว อัดซ้ำประวัติ

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องราวชีวิตของตนเองโดยเสรี	0.00	6.38	11.35	19.15	37.59	25.53
2. ท่านได้ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องราวชีวิตตามเค้าโครงหรือหัวข้อที่กำหนดให้เพื่อรวบรวมรายละเอียดในแต่ละหัวข้อปัญหา	0.00	6.38	11.35	12.77	26.95	42.55
3. ท่านได้ใช้เวลาในการอ่านอดีตชีวิตของนักเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เขียนส่งแล้ว เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนคนใดบ้างที่มีปัญหา	1.42	7.09	14.18	13.47	31.92	31.92
4. ท่านได้จัดให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับปัญหาที่ได้พบจากการเขียนอดีตชีวิตของนักเรียน	0.00	0.71	7.80	11.35	17.73	62.41
5. ท่านได้ให้การแนะแนวและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการรวบรวมอดีตชีวิตประวัติ	2.13	2.83	12.77	17.73	29.79	34.75

ตาราง 28 (ต่อ)

บทบาทที่ได้รับจัดเรียงของครูที่ปรึกษา	- ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
6. ท่านได้ใช้เวลาในการวิเคราะห์ อัตชีวประวัติของนักเรียน	0.00	6.38	14.18	20.57	24.82	34.05
7. ท่านได้ใช้เวลาในการตีความหมาย อัตชีวประวัติของนักเรียน	0.00	7.09	11.35	16.31	27.66	37.59

ตาราง 29 แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้
เทคนิคการแนะแนว สังคมมิติ

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้ใช้วิธีการสำรวจสภาพการปรับตัวของนักเรียนในชั้นเรียนโดยใช้สังคมมิติ	7.09	10.64	14.89	20.57	14.89	31.92
2. ท่านได้ใช้วิธีการสังคมมิติเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัว	3.55	6.38	17.02	29.79	16.31	26.95
3. ท่านได้สร้างแผนผังสังคมมิติ	0.71	2.13	10.64	14.18	20.57	51.77
4. ท่านได้ใช้เวลาในการอ่านและตีความหมายแผนผังสังคมมิติ	0.00	3.55	7.09	13.48	17.02	58.86
5. ท่านได้แปลความหมายของคะแนนที่ได้จากการทดสอบสังคมมิติ	0.00	2.84	7.09	12.06	19.15	58.86

ตาราง 30 แสดงรายละเอียดของบทบาทที่โคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้
เทคนิคการแนะแนว ระเบียบสะสม

บทบาทที่โคปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	ในโคปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ทานโคใช้เวลาจัดทำระเบียบสะสม เพื่อใช้ในการศึกษาและเข้าใจนักเรียนทุกคน	0.00	4.97	9.93	17.73	23.40	43.97
2. ทานโคใช้เวลาศึกษาระเบียบสะสม สำหรับนักเรียนที่มีปัญหา	0.00	7.09	10.64	17.02	24.11	41.14
3. ทานโครวบรวมข้อมูลจากตัวนักเรียน เอง เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การ ให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม	0.71	4.97	5.67	18.44	26.95	43.26
4. ทานโครวบรวมข้อมูลจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองนักเรียน เช่น การ สัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบ สะสม	0.00	2.13	7.80	17.73	18.44	53.90

ตาราง 30 (ต่อ)

บทบาทที่ได้ปฏิบัติงานจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อ เดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการ ศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
5. ท่านได้รวบรวมข้อมูลจากเพื่อนของ นักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ การใช้ แบบสอบถาม เป็นต้น และบันทึกข้อมูล ลงในระเบียบสะสม	0.71	4.26	8.51	14.89	24.11	47.62
6. ท่านได้รวบรวมข้อมูลจากครูโดยการ สังเกต ระเบียบพฤติกรรม การศึกษา รายกรณี เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงใน ระเบียบสะสม	0.71	4.26	12.76	14.89	19.15	48.23
7. ท่านได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้คำปรึกษา เช่น ผลของการสัมภาษณ์ ผลการทดสอบ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบ สะสม	0.00	2.13	14.89	13.48	17.73	51.77

ตาราง 31 แสดงการร้อยละของบทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้
เทคนิคการแนะแนว ระเบียบพฤติกรรม

บทบาทที่ได้ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	ไม่ได้ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้ใช้เวลาบันทึกพฤติกรรม ต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจาก การสังเกตในชั้นเรียน	4.26	7.39	13.47	20.57	14.18	40.43
2. ท่านได้ใช้เวลาบันทึกพฤติกรรม ต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคน จากการสังเกตนอกชั้นเรียน	3.55	5.67	15.60	21.28	12.76	41.14
3. ท่านได้ใช้เวลาบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหา	2.13	8.51	17.02	13.47	20.57	38.30
4. ท่านได้แปลความหมายและวินิจฉัย พฤติกรรมของนักเรียนจากการบันทึก ระเบียบพฤติกรรม	0.71	5.67	13.48	16.31	21.28	42.55
5. ท่านได้ตีความหมายพฤติกรรมของ นักเรียนที่ได้จากการบันทึกระเบียบ พฤติกรรมร่วมกับบุคลากรในโรงเรียน	0.71	3.55	11.35	19.15	14.89	50.35

ตาราง 32 แสดงการร้อยละของบทบาทที่ไต่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้
เทคนิคการแนะแนว การเยี่ยมบ้าน

บทบาทที่ไต่ปฏิบัติจริงของครูที่ปรึกษา	ทุกวัน	1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์	1-2 ครั้ง ต่อเดือน	1-2 ครั้ง ต่อภาค เรียน	1-2 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	ไม่ไต่ปฏิบัติ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านได้ใช้เวลาในการเยี่ยมบ้าน เพื่อพบปะปรึกษาหารือพ่อแม่หรือผู้ ปกครองของนักเรียน	0.00	2.84	8.51	18.44	23.40	46.81
2. ท่านได้ใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อ ศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของ นักเรียน	0.00	5.68	7.81	15.60	19.14	51.77
3. ท่านได้ใช้เวลาในการเยี่ยมบ้านเพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็กใน สภาพที่เป็นจริง	0.00	2.13	9.22	17.02	14.89	56.74
4. ท่านได้เขียนรายงานหรือจดบันทึกเรื่อง ราวต่าง ๆ ของการเยี่ยมบ้าน	0.00	2.13	4.26	14.18	5.67	73.76
5. ท่านได้ประเมินผลการไปเยี่ยมบ้าน	0.00	2.84	4.26	13.47	17.02	62.41
6. ท่านได้ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนหลัง จากไปเยี่ยมบ้านนักเรียนมาแล้ว	2.13	1.42	6.38	12.77	28.36	48.94

ตาราง 33 แสดงการร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการ
อบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านการเรียน

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ทานประสบปัญหาในการประชุม นักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบ นโยบายของโรงเรียน	8.51	17.73	17.02	7.80	48.94
2. ทานประสบปัญหาในการอธิบายให้ นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และแผนการเรียน	23.40	6.38	14.19	2.55	52.48
3. ทานประสบปัญหาในการให้คำปรึกษา แก่นักเรียนเกี่ยวกับการลงทะเบียน วิชาเรียน	10.64	9.22	19.15	7.80	53.19
4. ทานประสบปัญหาในการประชุมชี้แจง นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน	12.76	1.42	17.02	4.26	64.54
5. ทานประสบปัญหาในการให้คำแนะนำ แก่นักเรียนเกี่ยวกับการสร้างนิสัยที่ ดีในการเรียน	13.47	44.69	5.67	7.09	29.08
6. ทานประสบปัญหาในการให้คำปรึกษา แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนวิชา เรียนเมื่อมีความจำเป็น	9.22	5.67	19.15	7.09	58.87

ตาราง 33 (ต่อ)

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
7. ทานประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการถอน-เพิ่มวิชาเรียน	14.18	4.26	13.47	5.68	62.41
8. ทานประสบปัญหาในการประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการลาพักการเรียน	14.89	24.82	14.89	7.80	37.60
9. ทานประสบปัญหาในการชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการวัดผลการเรียนและประเมินผล	24.12	9.22	10.64	5.67	50.35
10. ทานประสบปัญหาในการประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการชำระเงินค่าหน่วยกิตและเงินบำรุงการศึกษา	9.93	19.15	19.15	7.80	43.97
11. ทานประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	24.11	5.67	5.67	3.56	60.99
12. ทานประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียน	27.67	7.80	4.96	5.67	53.90

ตาราง 33 (ต่อ)

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
13. ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติในการใช้บริการต่าง ๆ ของโรงเรียน เช่น ห้องแนะแนว ห้องสมุด ห้องพยาบาล เป็นต้น	17.02	23.40	6.38	6.38	46.82

ตาราง 34 แสดงค่าร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการ
อบรมดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความประพฤติ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ทานประสบปัญหาในการประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในโรงเรียน	26.95	23.40	11.35	12.06	26.24
2. ทานประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการคบเพื่อน	24.82	42.55	10.64	7.81	14.18
3. ทานประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงบุคลิกภาพ	29.08	30.50	9.13	8.51	21.98
4. ทานประสบปัญหาในการให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจตนเอง	23.40	30.50	17.73	7.09	21.28
5. ทานประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับกิจริยามารยาทและคุณธรรม	17.73	43.26	9.22	5.67	24.12
6. ทานประสบปัญหาในการประชุมนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบตนเองและผู้อื่น	30.50	39.00	9.22	9.22	12.06
7. ทานประสบปัญหาในการชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับการแต่งกายให้เหมาะสม	22.70	47.52	14.18	6.38	9.22

ตาราง 34 (ต่อ)

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ทราบรายละเอียด	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายอื่น
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
8. ท่านประสบปัญหาในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	17.73	46.81	11.35	9.93	14.18
9. ท่านประสบปัญหาในการให้คำแนะนำแก่นักเรียนเกี่ยวกับการรู้จักฝึกตนเองให้เป็นคนอดทนและเสียสละเพื่อส่วนรวม	29.08	34.75	12.77	7.80	15.60
10. ท่านประสบปัญหาในการประชุมชี้แจงแก่นักเรียนเกี่ยวกับจรรยาบรรณและศาสนา	26.24	28.37	13.47	11.35	20.57

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่ประสบความสำเร็จ	ไม่มีความเข้าใจ	ไม่มีความเข้าใจ	ไม่มีความเข้าใจ	ไม่มีความเข้าใจ	ไม่มีความเข้าใจ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ทางประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน	22.69	8.51	3.55	10.64	30.49	12.06	12.06	12.06
2. ทางประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน	17.02	24.12	3.54	4.26	14.89	26.95	9.22	9.22
3. ทางประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน	23.41	34.05	3.54	9.22	7.80	7.09	14.39	14.39
4. ทางประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน	25.53	30.50	7.09	8.51	7.80	17.73	2.84	2.84
5. ทางประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน	29.08	23.41	4.96	7.80	7.09	21.99	5.67	5.67
6. ทางประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน	21.28	2.84	4.96	6.38	5.67	48.94	9.93	9.93
7. ทางประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน	24.12	12.76	11.35	11.35	5.67	21.99	12.76	12.76
8. ทางประสบการณ์ในการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับ	17.73	43.97	2.84	6.38	9.22	9.93	9.93	9.93

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนไม่สนใจ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตาม	ไม่มีประสิทธิภาพ	ไม่ใช้เวลา	มีเวลาว่างโดยตรงกับนักเรียน	เป็นสาเหตุของฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
9. ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เกี่ยวกับการแก้ปัญหาสู่สหภาพทางกายและหนังสือจิต	29.08	19.15	10.64	7.09	9.93	17.02	7.09
10. ท่านประสบปัญหาในการให้คำปรึกษานักเรียน เกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว	12.05	9.22	10.64	10.64	6.38	24.12	26.95
11. ท่านประสบปัญหาในการให้คำอธิบายแก่นักเรียน เกี่ยวกับเพศศึกษา	12.05	8.51	37.59	9.22	4.26	23.41	4.96

ตาราง 36 แสดงการร้อยละของปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้
เทคนิคในการแนะแนว การสังเกต

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	ไม่มี ประสบการณ์	ไม่ได้สอน นักเรียนที่ ประจำชั้นอยู่	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของ ฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ทานประสบปัญหาในการสังเกต พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออก ขณะ ทำกิจกรรม เช่น ในห้องเรียน สนามเล่น ห้องประชุม เป็นต้น เพื่อ ทำความเข้าใจและช่วยเหลือนักเรียน ให้ดีขึ้น	18.44	26.95	41.85	12.76
2. ทานประสบปัญหาในการสังเกตพฤติ- กรรมนักเรียนเมื่อเผชิญปัญหาซึ่งต้อง การให้เขาได้ใช้ความสามารถในการ แก้ปัญหา	30.50	15.60	28.37	25.53
3. ทานประสบปัญหาในการสังเกตการ ปรับตัวในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น การปรับตัวด้านการเรียน การปรับตัวทางสังคม การปรับตัว ด้านอารมณ์ สุขภาพของร่างกาย และความสนใจที่ไม่เกี่ยวข้องกับการ ศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข	23.41	13.47	36.17	26.95

ตาราง 36 (ต่อ)

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	ไม่มี ประสบการณ์	ไม่ได้สอน นักเรียนที่ ประจำชั้นอยู่	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของ ฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
4. ทานประสบปัญหาในการสังเกต บุคลิกภาพของนักเรียน เช่น ความ รับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ ความคิด ริเริ่ม และความมั่นคงทางอารมณ์ เพื่อช่วยเหลือนักเรียน	12.76	17.73	40.43	29.08
5. ทานประสบปัญหาในการจดบันทึกการ สังเกต ขณะทำการสังเกต	24.12	14.89	41.13	19.86
6. ทานประสบปัญหาในการแปลความ หมายของพฤติกรรมที่ได้จากการ สังเกต	29.08	17.02	25.53	28.37

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	เวลาว่างไม่ ตรงกับนักเรียน	ไม่ประสบการณ	ใหม่เวลา	นักเรียนไม่พอ ความรวมมือ	เป็นหน้าที่ ของฝ่าย แนะแนว	ผู้ปกครองไม่ ให้ความรวม มือ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ทานประสบปัญหาในการสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อถามจนเคย	37.59	6.38	25.53	14.18	13.47	2.84
2. ทานประสบปัญหาในการสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน	19.15	7.81	25.53	24.12	21.27	2.13
3. ทานประสบปัญหาในการสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อให้คำปรึกษาโดยมุ่งให้นักเรียนรู้จัก และเข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าของตน และ รู้จักคิด ท้าวิธเกณฑ์ทำให้สำเร็จด้วย ความเหมาะสม	20.57	10.64	17.02	19.86	29.08	2.84
4. ทานประสบปัญหาในการสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อหยั่งทราบถึงปัญหาและความต้องการ ต่าง ๆ ของนักเรียน	21.27	11.35	11.35	20.57	33.33	2.13
5. ทานประสบปัญหาในการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง นักเรียน	3.55	15.61	30.49	3.55	20.57	26.24

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูพี่รึกษา	เวลาว่างไม่ ตรงกับนักเรียน	ไม่มีประสิทธิภาพ	ไม่มีเวลา	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	เป็นหน้าที่ ของฝ่ายแนะแนว	ผู้ปกครองไม่ ให้ความร่วมมือ
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
6. ท่านประสบปัญหาในการเตรียมจิตสำนึกที่จะถาม เพื่อให้ได้คำตอบตรงตาม ที่ตั้งความมุ่งหมายไว้	8.51	28.37	28.37	15.52	14.89	4.25
7. ท่านประสบปัญหาในการบันทึกผลของการสัมภาษณ์ หลังจากที่การสัมภาษณ์สิ้นสุดลง	7.81	31.92	27.66	11.35	14.89	6.38
8. ท่านประสบปัญหาในการติดตามผลของการสัมภาษณ์ นักเรียน	8.51	21.98	26.95	15.61	21.98	9.96

เนื้อหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	ไม่มีประสบการณ์	ไม่มีเครื่องมือ	ใหม่เวลา	นักเรียนไม่ให้ความสนใจรวม	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ	เป็นพื้นที่ของฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านประสบปัญหาในการให้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน	22.69	24.83	13.47	5.67	1.42	31.92
2. ท่านประสบปัญหาในการสำรวจปัญหาของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม	31.92	18.44	17.02	7.09	2.84	22.69
3. ท่านประสบปัญหาในการใช้แบบสอบถามในการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับนักเรียน	18.44	14.18	19.86	9.95	7.09	35.46
4. ท่านประสบปัญหาในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากนักเรียน	26.95	12.46	24.83	3.55	0.71	31.21
5. ท่านประสบปัญหาในการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่นักเรียนกรอกมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน	28.37	9.22	18.44	4.25	2.84	36.88
6. ท่านประสบปัญหาในการตีความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม	36.17	4.25	22.69	4.96	2.84	29.08
7. ท่านประสบปัญหาในการแนะนำและให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล ตามคู่มือไปกับการศึกษาข้อมูลที่รับจากการกรอกแบบสอบถามของนักเรียน	34.75	3.55	24.12	6.38	2.84	28.37

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนใหม่ให้ ความรวมมือ	ไม่มีเวลา	ไม่ประสบความสำเร็จ	เป็นหน้าที่ของ ฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ท่านประสบปัญหาในการให้เด็กเรียนแต่ละคนเขียนเรื่องราวของชีวิต ตนเองโดยเสรี	31.21	24.11	12.77	31.91
2. ท่านประสบปัญหาในการให้เด็กเรียนเขียนเรื่องราวของชีวิตตามเค้า โครงหรือหัวข้อที่กำหนดให้เพื่อให้รวบรวมรายละเอียดในแต่ละหัวข้อ	24.11	29.79	17.73	28.37
3. ท่านประสบปัญหาในการอ่านอดีตที่ประวัติของนักเรียนหลังจากที่ นักเรียนได้เขียนส่งแล้วเพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนสนใจบางหัวข้อ	18.44	31.91	21.28	28.37
4. ท่านประสบปัญหาในการจัดให้นักเรียนอภิปรายรวมกันเกี่ยวกับปัญหา ที่ได้พบจากการเขียนอดีตที่ประวัติของนักเรียน	10.64	38.30	26.24	24.82
5. ท่านประสบปัญหาในการให้เด็กแต่ละคนเล่าประวัติความเป็นมาบุคคล ควบคู่ไปกับการรวบรวม อดีตที่ประวัติ	6.38	30.50	21.28	41.48
6. ท่านประสบปัญหาในการวิเคราะห์อดีตที่ประวัติ ของนักเรียน	11.35	20.57	35.46	32.62
7. ท่านประสบปัญหาในการตีความหมายอดีตที่ประวัติของนักเรียน	13.47	19.86	37.59	29.08

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่มีเครื่องมือ	ไม่มีประสบการณ์	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ทานประสบการณ์ในการจัดทำระเบียบสะสม เพื่อใช้ในการศึกษาและเข้าใจนักเรียนทุกคน	7.81	20.56	18.44	8.51	44.68
2. ทานประสบการณ์ในการศึกษาระเบียบสะสม สำหรับนักเรียนใหม่	7.81	22.69	16.31	7.80	45.39
3. ทานประสบการณ์ในการรวบรวมข้อมูลจากตัวนักเรียนเอง เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การให้นักเรียนเขียนอัตชีวประวัติ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม	11.35	10.64	26.95	6.38	44.68
4. ทานประสบการณ์ในการรวบรวมข้อมูลจาก บิดา มารดา หรือผู้ปกครองนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม	9.22	8.51	17.73	17.02	47.52
5. ทานประสบการณ์ในการรวบรวมข้อมูลจากเพื่อนของนักเรียน เช่น การสัมภาษณ์ การใช้คำถามโครงข่าย เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม	9.22	10.64	21.28	16.31	42.55

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูพี่เลี้ยง	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว				
	นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่มีเครื่องมือ	ไม่ส่งประสบการณ์	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
6. ทานประสบปัญหาในการรวบรวมข้อมูลจากครูโดยการสังเกต ระเบียนพฤติการณ์ การศึกษารายกรณี เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม	ร้อยละ 9.93	ร้อยละ 8.51	ร้อยละ 18.44	ร้อยละ 19.15	ร้อยละ 43.97
7. ทานประสบปัญหาในการรวบรวมข้อมูลจากผู้เข้าปรึกษา เช่น ผลของการสัมภาษณ์ ผลการทดสอบ เป็นต้น และบันทึกข้อมูลลงในระเบียบสะสม	ร้อยละ 4.97	ร้อยละ 9.22	ร้อยละ 23.40	ร้อยละ 17.73	ร้อยละ 44.68

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูพี่เลี้ยง	ในงบประมาณรายจ่าย	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายแนะแนว
1. ทานประสบปัญหาในการบันทึกพฤติกรรมการต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจากการสังเกตในชั้นเรียน	24.82	49.65	25.53
2. ทานประสบปัญหาในการบันทึกพฤติกรรมการต่าง ๆ สำหรับนักเรียนแต่ละคนจากการสังเกตนอกชั้นเรียน	28.37	51.77	19.86
3. ทานประสบปัญหาในการบันทึกพฤติกรรมการต่าง ๆ สำหรับนักเรียนที่มีปัญหา	28.37	36.17	35.46
4. ทานประสบปัญหาในการแปลความหมาย และวินิจฉัยพฤติกรรมการของนักเรียน จากการบันทึกเป็นแบบพฤติกรรม	31.20	34.05	34.75
5. ทานประสบปัญหาในการตีความหมายพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้จากการบันทึกเป็นแบบพฤติกรรมจากครูในโรงเรียน	28.37	31.20	40.43

ปัญหาในการปฏิบัติงานของครูพี่เลี้ยง	การประเมินผล	ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือ	ไม่เพียงพอ	ไม่มีเวลา	เป็นหน้าที่ของฝ่ายทะเบียน
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
1. ทานประสบการณ์ในการเขียนแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หรือ ผู้ปกครองของนักเรียน	17.73	7.09	18.43	45.40	11.35
2. ทานประสบการณ์ในการเขียนแบบ เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทางบ้านของนักเรียน	9.24	7.80	18.43	46.80	17.73
3. ทานประสบการณ์ในการเขียนแบบ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็กในสภาพที่เป็นจริง	11.35	12.77	15.60	48.94	11.34
4. ทานประสบการณ์ในการเขียนรายงาน หรือจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของการเขียนแบบหลังจากไปเขียนแบบมาแล้ว	1.42	8.51	17.73	53.9	18.44
5. ทานประสบการณ์ในการประชุม การไปเยี่ยมบ้าน	6.38	14.18	11.35	48.23	19.86
6. ทานประสบการณ์ในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน หลังจากไปเยี่ยมบ้านนักเรียนมาแล้ว	6.38	7.09	31.21	38.30	17.02